

HISTORICKÁ LEŽ: DOBA KAMENNÁ

HARUN YAHYA

Přeložila
Petra Haisam

Editováno

Anglické vydání publikováno v červenci, 2006

Publikováno:
GLOBAL PUBLISHING
Gursel Mh. Darulaceze Cd. No:9
Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi B Blok D:5
Okmeydani-Istanbul/Turkey
Tel:+90 212 320 8600

Vytištěno Secil Ofset v Istanbulu
100 Yil Mah. MAS-SIT Matbaacilar Sitesi 4. Cadde č: 77
Bagcilar-Istanbul/Turecko
telefon: (+90 212) 629 06 15

Překlady Svatého Koránu z “Korán” od Ivana Hrbka, Akademia, přetisk 1.vydání,
2000 vyjma několika úprav přímým přeložením anglického překladu “The Noble
Qur'an: a New Rendering of its Meaning” od Hajj Abdalhaqq a Aisha Bewley,
Bookwork, Norwich, UK. 1420 CE/1999 AH.

www.harunyahya.com

OBSAH

PŘEDMLUVA

ÚVOD

Evolucionisté neumí vysvětlit archeologické objevy

Smyšlená evoluční chronologie

Věřící žili civilizovanými životy v průběhu historie

Kulturní nahromadění není důkazem evolučního procesu

CIVILIZACE ZAOSTÁVAJÍ STEJNĚ JAKO SE ROZVÍJEJÍ

Co zůstane z naší civilizace?

Pokročilé umění v jeskynních

UDIVUJÍCÍ POZŮSTATKY STAROBYLÝCH CIVILIZACÍ

Stopy minulosti vyvrací evoluci

Megalithy: Udivující artefakty lidské historie

Newgrange

Stonehenge

Udivující zbytky města Tiahuanaco

Starobylý Egypt: Vznešená civilizace v termínech umění a vědy

Původ medicíny ve Starém Egyptě

Pokročilá metalurgie ve Starém Egyptě

Městské plánování a infrastruktura ve Starém Egyptě

Úspěchy v textilu Starých Egyptanů

Pokročilá úroveň matematiky

Stavební technologie plná tajemství

Kdyby si někdo přál přestavět pyramidy ...

Sumerská civilizace

Sumeřané: Pokročilá civilizace

Sumerská věda

Májové: Další civilizace, která vyvrací myšlenku evoluce historie

Májové: Matematictí odborníci

Májský kalendář

Májské znalosti astronomie

Sít' silnic ve starobylém májském městě Tikal

Čepy užívané Máji

Slepá ulička evoluce jazyka

PRAVÉ NÁBOŽENSTVÍ EXISTUJE OD POČÁTKU DĚJIN1

Jak došlo k omylu "evoluce náboženství"?

Deformace pravého náboženství
Archeologická zjištění z Egypta a Mezopotámie
Původ pověrečného polyteismu v Indii
Poskvrnění náboženství v evropské historii
Pravé náboženství zjevené Bohem

ZÁVĚR

Realita věčnosti by neměla být ignorována
Pravá povaha konceptu času
Náš koncept “minulosti” je pouhá informace našich vzpomínek
Světová historie je také relativní koncept
Poctivá úvaha

DODATEK: KLAM EVOLUCE

O autorovi

Nyní píšící pod pseudonymem HARUN YAHYA, narodil se v Ankaře v roce 1956, poté, co dokončil základní a střední školu v Ankaře, studoval umění v Istanbulu na univerzitě Mimar Sinan a filosofii na Istanbulské univerzitě. Od osmdesátých let publikoval mnoho knih s politickou, vědeckou a náboženskou tematikou.

Harun Yahya je dobře znám jako autor významných prací odhalujících podvod evolucionistů, jejich neplatná tvrzení a temná spojení mezi darwinismem a takovými krvavými ideologiemi jako jsou fašismus a komunismus.

Díla Haruna Yahyi, přeložená do 57 různých jazyků, tvoří sbírku celkem 45 000 stran s 30 000 ilustracemi.

Jeho pseudonym je tvořen jmény Harun (Áron) a Yahya (Jan Křtitel) na památku dvou významných proroků, kteří bojovali proti lidem s nedostatkem víry. Pečeť Proroka na obálkách jeho knih je symbolem spojeným s jejich obsahem. Představuje Korán (konečné zjevení) a Proroka Muhammada (pokoj a požehnání s ním), posledního z proroků. Pod vedením Koránu a Sunny (učení Proroka), si autor klade za cíl zkompromitovat fundamentální principy nenáboženských ideologií a mít "poslední slovo", jak zcela utichnou námitky proti náboženství. Používá pečeť Proroka (pokoj a požehnání s ním), který dosáhl konečné moudrosti a morální dokonalosti, jako znak zájmu nabídnout poslední slovo.

Všechna díla Haruna Yahyi mají tentýž cíl: předávat poselství Koránu, povzbuzovat čtenáře k úvaze o základních otázkách spojených s vírou, jako je Boží existence a jednota a věčný život; a odhalovat chabé základy nenáboženských systémů a perverzních ideologií.

Harun Yahya má čtenáře v mnoha zemích, z Indie do Ameriky, od Anglie po Indonézii, z Polska po Bosnu, od Španělska po Brazílii, z Malajsie do Itálie, z Francie do Bulharska a Ruska. Některé z jeho knih jsou dostupné v angličtině, francouzštině, němčině, španělštině, italštině, portugalštině, urdštině, arabštině, albánštině, čínštině, svahilštině, hausa, zivehi (jíž se mluví na ostrově Mauricius), ruštině, srbochorvatštině, polštině, malajštině, ujjurské turečtině, indonézštině, bengálštině, dánštině a švédštině.

Vysoce ceněné po celém světě, tyto práce byly nástrojem znovunalezení Boha a zlepšení poznání své víry mnoha lidí. Moudrost a upřímnost jeho knih spolu s odlišným stylem snadným k pochopení přímo ovlivňují každého, kdo je čte. Ti, kdo tyto knihy berou vážně, již nadále nemohou obhajovat ateismus či jinou převrácenou ideologii nebo materialistickou filosofii, jelikož tyto knihy jsou charakteristické rychlými účinky, konečnými výsledky a nevyvratitelností. Dokonce pokud v tom budou pokračovat, bude to pouze sentimentální naléhavost, protože tyto knihy vyvracejí takové ideologie od samých základů. Všechna současná hnutí popření jsou nyní ideologicky poražena, díky knihám napsaných Harunem Yahyou. Toto je nepochybně následkem moudrosti Koránu a jeho osvětlení. Autor skromně zamýšlí sloužit jako prostředek lidského hledání pravé Boží cesty. Žádný materiální zisk není cílem publikace těchto knih.

Ti, kdo povzbudí ostatní k přečtení těchto knih, otevírající jejich mysli a srdce a vedoucí je, aby se stali oddanými služebníky Boha, poskytují neocenitelnou službu.

Mezitím by bylo pouze ztrátou času propagovat jiné knihy, které pouze vytváří zmatek v lidských myslích, vedou je k ideologickému chaosu a zjevně nemají žádné silné a přesné účinky v odstraňování pochyb z lidských srdcí, jak ověřeno předchozí zkušeností. Je nemožné, aby knihy sloužící ke zdůraznění autorovy literární moci měly takový velký efekt, naopak jejich zbožným cílem je zachránit lidi před ztrátou víry. Ti, kdo pochybují mohou vidět, že jediným záměrem knih Haruna Yahyi je překonat nevíru a šířit morální hodnoty Koránu. Tento úspěch a vliv je vyjadřován přesvědčením čtenářů.

Jeden bod je nutno mít na paměti: hlavní příčinou pro pokračující krutost, konflikt a další utrpení velké většiny lidstva je ideologická převaha nevíry. To lze ukončit pouze ideologickou porážkou nevíry a předáním divů stvoření a koranické morálky tak, aby lidé mohli žít podle toho. Zvažující stav dnešního světa vedoucího do sestupné spirály násilí, pohoršení a konfliktu, musí být zjevně tato služba poskytnuta rychle a efektivně, než bude příliš pozdě.

V tomto úsilí knihy Haruna Yahyi hrají vedoucí úlohu. Z Boží vůle budou tyto knihy prostředkem, skrze něhož lidé 21.století dosáhnou míru, spravedlnosti a štěstí přislíbeného v Koránu.

Čtenáři

Zvláštní pozornost je věnována zhroucení teorie evoluce, protože tato teorie tvoří základ všech neduchovních filosofí. Od chvíle, kdy Darwin odmítl skutečnost stvoření – a tedy Boží existenci – za uplynulých 140 let to způsobilo, že mnoho lidí opustilo svou víru nebo upadlo do pochybností.

Proto je podstatnou službou, velmi důležitou povinností, ukázat každému, že tato teorie je klam. Jelikož někteří čtenáři dostanou šanci číst pouze jednu z našich knih, myslíme si, že je důležité věnovat kapitolu ke shrnutí tohoto předmětu.

Všechny autorovy knihy vysvětlují témata ve světle koranických veršů, a zvou čtenáře k poznání Božích slov a žití podle nich. Všechna témata týkající se Božích veršů jsou vysvětlena tak, aby nezbyl prostor pro pochybnosti a otázky ve čtenářově mysli. Knihy upřímně, jednoduše a plynulým stylem zajišťují, že kdokoli, v kterékoli době a ze kterékoli společenské třídy je může snadno pochopit. Díky jejich účinnému a osvětlujícímu vypravování je lze přečíst na jedno posezení. Dokonce i ti, kdo přísně odmítají duchovno jsou ovlivněni fakty, jež tyto knihy dokumentují a nemohou popřít pravdivost jejich obsahu.

To vede k tomu, že všechny knihy autora lze číst jednotlivě, i diskutovat ve skupině. Čtenáři usilující profitovat z těchto knih shledají diskusi velmi užitečnou dovolující jim spojit své úvahy a zkušenosti.

Dále bude velkou službou islámu přispět k publikaci a čtení těchto knih, napsaných výhradně k potěšení Boha.

Všechny autorovy knihy jsou velmi přesvědčivé. Z tohoto důvodu zprostředkují pravé náboženství ostatním a nejefektivnějším způsobem je pobídnou k přečtení těchto knih.

Doufáme, že čtenář si projde odkazy na konci knihy. Jejich bohatý odkazový materiál k tématům spojeným s vírou je velmi užitečný a je radost ho číst.

V těchto knihách, na rozdíl od ostatních, nenajdete osobní názory autora, vysvětlení založená na pochybných zdrojích, styl nevšímavý k účtě a vážnosti posvátných předmětů ani beznadějně, pesimistické argumenty, jenž vyvolávají pochybnosti v mysli a odchýlení v srdci.

PŘEDMLUVA

Víte, že před 700 000 lety lidé pluli po mořích ve velmi dobře konstruovaných lodích?

Slyšeli jste o tom, že člověk popisován jako "primitivní jeskynní muž" měl umělecké schopnosti a porozumění jako moderní umělci?

Je vám známo, že obyvatelé oblasti Holandska z doby před 80 000 lety portrétovaní jako "opičí lidé" vlastnili hudební nástroje, zdobili své oděvy a doplňky a na nohou nosili sandály?

S největší pravděpodobností vám tyto informace zůstaly utajeny. Nejspíš se držíte mylné představy, že tito lidé byli napůl opice, napůl lidé, neschopni stát vzpřímeně, neschopni formulovat slova a vydávající pouze jakési skřeky. A to vše proto, že tato mystifikace je lidem vnucována už přes 150 let.

Skrytým motivem je udržet při životě materialistickou filosofii, která popírá existenci Stvořitele. Podle této filosofie, která smete vše, co jí stojí v cestě, jsou vesmír a hmota věčné. Kde není počátek, není ani Tvůrce. Ale jak tedy život vznikl? Domněle vědeckou odpovědí je teorie evoluce.

Poněvadž když materialisté odmítnou existenci Stvořitele, musí nabídnout jiné vysvětlení vzniku života a myriád druhů na Zemi se vyskytujících. Teorie evoluce je účelný scénář. Podle ní se život rozvinul spontánně a náhodou. Určité neživé substance se náhodně spojily a daly vzniknout první živé buňce. Výsledkem milionů let podobných náhod vznikly organismy a nakonec člověk jako vrchol evolučního řetězce.

Raná historie člověka – která je výsledkem nekonečného sledu náhod, z nichž každá je méně pravděpodobná, než ta předcházející – byla napasována do scénáře. Podle evolucionistů, postrádajících pro svou teorii jediný důkaz, je historie lidstva asi taková: stejným způsobem jako se organismy rozvíjely od jednoduché buňky po člověka, se muselo lidstvo vyvíjet od primitivní komunity po urbanizovanou společnost. Ale tento závěr, rovná linie vývoje člověka, postrádá důkaz.

Evoluční vědci přepsali historii lidstva, vynalezli smyšlená období jako "éra jeskynního muže" a "doba kamenná" aby popsali způsob života "primitivního" člověka. Evolucionisté prosazující, že člověk se vyvinul z opic, blokují nový výzkum, aby dokázali svou pravdu. Dnes interpretují každý nález v tomto světle. Ale obrázky opočlověka sedícího v jeskyni jsou pouhá fikce. Primitivní člověk a doba kamenná nikdy neexistovali. Jsou pouhým obranným scénářem evolucionistů podporovaných určitou částí médií.

A to proto, že pokrok ve vědě, zejména na poli biologie, paleontologie, mikrobiologie a genetiky, zcela zničil tvrzení o evoluci. Idea existujících druhů přetvářejících se v druhy jiné je neplatná.

Stejně tak se člověk nevyvinul z lidoopa. Člověk byl vždy člověkem, myslícím a kulturním.

Tato kniha uvádí vědecké důkazy, že evoluce člověka je nesmysl a ukážeme, že fakt stvoření je podporován posledními vědeckými zjištěními. Lidstvo nevzniklo evolucí, ale bezchybným stvořením Boha, Všemohoucího a Všemědouceho.

Na následujících stránkách si proto sami můžete přečíst o vědeckých a historických důkazech.

ÚVOD

Evoluční historická perspektiva studuje historii lidstva rozdělením do určitých období, tak jako to činí s údajnou evolucí člověka samotnou. Takové imaginární koncepty jako doba kamenná, bronzová a železná jsou důležitou součástí evoluční chronologie. Jelikož je tento imaginární obrázek prezentován ve školách a v televizi a novinových zprávách, většina lidí přijímá tento fiktivní obraz bez otázek a představuje si, že lidské bytosti kdysi žily v období, kdy byly užívány pouze primitivní kamenné nástroje a technologie byla neznámá.

Jenže když jsou prozkoumána archeologická zjištění a vědecká fakta, objeví se zcela odlišný obrázek. Stopy a zbytky, které přetrvaly do přítomnosti – nástroje, jehly, fragmenty fléten, osobní ozdoby a dekorace—ukazují, že ve smyslu kultury a společnosti, žili lidé vždy civilizovanými životy ve všech obdobích dějin.

Před stovkami tisíců let žili lidé v domech, věnovali se zemědělství, směňovali zboží, vyráběli látky, jedli, navštěvovali příbuzné, zajímali se o hudbu, vytvářeli malby, léčili nemocné, prováděli svoje skutky uctívání a, zkrátka, žili normální životy jako dnes my. Lidé, kteří dbali na proroky seslané Bohem uvěřili v Něj, Jednoho a Jediného, zatímco jiní uctívali modly. Věřící s vírou v Boha dodržovali morální hodnoty Jím přikázané, zatímco jiní se účastnili pověrečných praktik a odchýlených rituálů. Ve všech dobách v historii, právě tak jako dnes, existovali lidé, kteří věřili v existenci Boha, stejně jako pohané a ateisté.

Jistěže během historie existovali takoví, kdo žili v prostých, primitivnějších podmínkách stejně jako společnosti žijící civilizované životy. Ale toto nevytváří žádný důkaz pro takzvanou evoluci historie, poněvadž zatímco jedna část světa vypouští raketoplány do vesmíru, lidé v jiných zemích se dosud neseznámili s elektřinou. Jenže to neznamená, že ti, kdo vybudovali vesmírná plavidla jsou mentálně nebo fyzicky pokročilejší—a pokročili dále dolů po údajné evoluční cestě a stali se kulturně vyvinutějšími—ani že druzí jsou blíže imaginárnímu opičímu muži. Toto pouze značí odlišnosti v kulturách a civilizacích.

Evolucionisté neumí vysvětlit archeologické objevy

Když prozkoumáte evoluční historii lidstva, povšimnete si detailních vyobrazení jak údajně primitivní předkové člověka procházeli svými každodenními životy. Kdokoli, na koho působí sebevědomý, autoritativní sloh, ale bez přílišných znalostí o tématu, může dobře uzavřít, že tyto “umělecké rekonstrukce” se zakládají na vědeckém důkazu. Evoluční vědci dorazili k podrobným popisům, jako kdyby byli před tisíci lety a měli příležitost provádět pozorování. Řeknou, že naši údajní předkové—kteří se nyní naučili stát na dvou a neměli co dělat s rukama—začali vyrábět kamenné nástroje a po dlouhé období neužívali jiné nářadí, než dřevěné a kamenné. Pouze mnohem později začali používat železo, měď a bronz. Jenže tento výčet je založen na dezinterpretaci zjištění ve světle evolučních předsudků, spíše, než na vědeckém důkazu.

Ve své knize *Archeologie: Velmi krátký úvod*, archeolog Paul Bahn praví, že scénář evoluce lidstva není ničím více než pohádkou, dodávající, že většina vědy je založena na takových báčorkách. Zdůraznil, že používá slovo “báčorka” v pozitivním smyslu, ale pořád, tímto přesně

jsou. Pak zve své čtenáře, aby zvážili tradiční atributy takzvané lidské evoluce: vaření a táborové ohně, temné jeskyně, děláni nástrojů, stárnutí, zápas a smrt. Kolik z těchto dohadů, podivuje se, je založeno na kostech a vlastních pozůstatcích, a kolik na literárním kritériu?

Bahn se zdráhá otevřeně zodpovědět otázku, kterou pokládá: konkrétně, že údajná evoluce člověka je založena na “literárních” kritériích namísto na vědeckých.

Ve skutečnosti existuje mnohem více nezodpovězených otázek a logických nesrovnalostí v těchto výčtech, kterých si ten, kdo uvažuje uvnitř hranic evolučního dogmatu nevšimne. Evolucionisté hovoří o době kamenné, například, ale nejsou schopni vysvětlit, jak bylo náradí nebo pozůstatky z té doby vyřezáno a vytvarováno. Stejným způsobem nebudou moci nikdy vysvětlit jak okřídlený hmyz poprvé vzlétl, ačkoli tvrdí, že dinosaurům narostla křídla a začali létat ve snaze ho chytit. Upřednostňují zapomenout na celou otázku a přimět ostatní učinit totéž.

Jenže tvarování a tesání kamenů není snadný úkol. Je nemožné vytvořit dokonale pravidelné a jako břitva ostré nástroje, jako jsou v pozůstatcích, které nám zbyly, škrábáním kamenů o sebe. Tvrdé kameny jako je žula, čedič anebo dolerit je možné nabrousit bez jejich rozdrolení pouze použitím ocelových pilníků, soustruhů a hoblíků. Je rovnocenně zjevné, že náramky, náušnice a náhrdelníky staré desítky tisíc let nemohly být vyrobeny použitím kamenných nástrojů. Maličké dírky v těchto předmětech nemohou být udělány kameny. Ozdoby na nich nemohou být vytvořeny škrábáním. Dokonalost zmiňovaných předmětů ukazuje, že jiné nástroje, vyrobené z tvrdých kovů, musely být použity.

Mnozí archeologové a vědci prováděli zkoušky, aby viděli, zda mohou být tyto starobylé artefakty vyrobeny za podmínek evoluční hypotézy. Kupříkladu profesor Klaus Schmidt provedl jeden takový experiment v Göbekli Tepe v Turecku s řezbami a kamennými bloky, jejichž stáří se odhaduje na asi 11000 let zpět. Dal pracovníkům kamenné nástroje takového druhu, jaké byly podle evolucionistů v té době používány, a požádal je, aby vytvořili podobné řezby na podobných skalách. Po dvou hodinách práce bez zastavení všichni pracovníci zvládli dokončit sotva znatelnou linku.

Můžete provést obdobný pokus doma. Vezměte tvrdý kámen jako žulu a zkuste ho změnit v hlavici oštěpu toho druhu, jaké lidé používali před 100 000 lety. Ale není vám dovoleno použít nic jiného než tento kus žuly a kámen. Jak úspěšní si myslíte, že budete? Dovedete vyrobit kus se stejně úzkou špičkou, symetrií, hladkostí a leskem, jako ty nacházené v historické podloží? Pojd'me ještě dál; vezměte kus žuly o jednom metru čtverečním a na něm zkuste vytesat obraz zvířete, poskytující dojem hloubky. Jakého výsledku dosáhnete třením skály jiným kusem tvrdého kamene? Zřejmě, při absenci nástrojů z oceli a železa nemůžete vyrobit prostou hlavici oštěpu natož působivou kamenou řezbu.

Kamenictví a kamenné řezbářství jsou odborná odvětví sama pro sebe. Potřebná technologie je zásadní za účelem vytvořit pilníky, soustruhy a jiné nástroje. To ukazuje, že v době, kdy byly tyto předměty vyrobeny byla “primitivní” technologie dost pokročilá. Jinými slovy, tvrzení evolucionistů, že bylo známo pouze jednoduché kamenné náradí, že neexistovala žádná technologie, jsou mýty. Taková “doba kamenná” nikdy neexistovala.

Avšak je dokonale hodnověrné, že žádné ocelové ani železné nástroje užívané k řezání a tvarování kamenů neměly přežít do dnešního dne. V přirozeně vlhkém a kyselém prostředí všechny druhy kovových nástrojů zrezaví a později zmizí. Všechno, co zbyde, jsou úlomky a fragmenty kamene, na nichž pracovali, kterým trvá mnohem déle, než zmizí. Ale prozkoumat tyto fragmenty a naznačit, že tehdejší lidé užívali jenom kámen, to není vědecké zdůvodnění.

Věru, velké množství evolucionistů nyní doznává, že archeologické nálezy vůbec nepodporují darwinismus. Richard Leakey, evoluční archeolog, se svěřil, že je nemožné vysvětlit některá archeologická zjištění, zejména kamenné nástroje, v pojmech evoluční teorie:

Vlastně lze konkrétní důkaz nedostatečnosti Darwinovy hypotézy nalézt v archeologickém záznamu. Kdyby byl darwinistický souhrn podmínek správný, pak bychom mohli očekávat, že uvidíme simultánní objevení v archeologických a fosilních záznamech důkazů bipedality, technologie a zvětšování velikosti mozku. Nevidíme to. Právě jeden aspekt prehistorického záznamu značí, že hypotéza je mylná: záznam kamenných nástrojů. 1

Fiktivní evoluční chronologie

V klasifikaci historie evolucionisté vysvětlují předměty, které najdou v souladu se svými vlastními dogmatickými teoriemi. Období, kdy byly vyráběny bronzové artefakty nazývají doba bronzová a navrhují, že železo bylo používáno mnohem později—podle svého tvrzení, že v nejstarobylějších civilizacích byl kov neznámý.

Jak již však bylo uvedeno, železo, ocel a mnohé další kovy rychle oxidují a rozpadají se, mnohem rychleji než kámen. Některé kovy, jako bronz, které oxidují s mnohem většími obtížemi, mohou přežít déle než jiné. Je proto dokonale přirozené, že objekty vyrobené z bronzu by měly být starší než ty železné, co jsou mnohem nedávnějšího data.

Navíc není logické, že společnost schopná vyrobit bronz byla neznalá železa, že společnost s technickými znalostmi pro výrobu bronzu používala jiné kovy.

Bronz je získán jako slitina cínu, arzenu a antimonu, s malým množstvím zinku, a mědi. Kdokoli vyrobí bronz musí mít znalost chemických prvků mědi, cínu, arzenu, zinku a antimonu, vědět za jaké teploty se dají smíchat, a vlastnit pec, kde je smíchá a slije. Bez těchto znalostí bude těžké úspěšně vytvořit slitinu.

Abychom začali, měďná ruda se nachází ve starých tvrdých skalách v práškové nebo krystalické podobě (již se také říká “ryzí měď”). Společnost, která používá měď musí mít nejprve znalosti k jejímu identifikování v práškové podobě v těchto skalách. Pak musí vybudovat důl pro těžbu mědi a přinést ji na povrch. Je jasné, že toto nelze učinit pomocí kamenných a dřevěných nástrojů.

Měďná ruda musí být rozpálena dorůda aby zkapalnila. Teplota nutná k roztavení a zušlechtnění mědi je 1084.5°C (1984°F). Je také potřeba zařízení nebo měchů k zajištění konstantního příchodu vzduchu k ohni. Kterákoli společnost pracující s mědí musí postavit pec schopnou produkovat takové vysoké teploty a takové vybavení jako tyglíky a kleště k použití ve výhni.

Toto je stručné shrnutí technické infrastruktury potřebné pro práci s mědí—jež je sama příliš měkkým kovem, aby si uchovala ostrý okraj po delší dobu. Vyrobit tvrdý bronz přidáním cínu, zinku a dalších prvků k mědi je dokonce ještě sofistikovanější, protože každý kov vyžaduje odlišný proces. Všechna tato fakta ukazují, že ty komunity účastníci se dolování, výroby slitin a práce s kovy musí mít podrobné vědomosti. Není ani logické ani souvislé tvrdit, že lidé s takovým rozsáhlým věděním by nikdy nenašli železo.

Naopak, archeologické objevy ukazují, že tvrzení evolucionistů, že kov byl neznám a nepoužíval se ve velice starobylých společnostech, je nepravdivé. Důkaz zahrnuje takové nálezy jako pozůstatky 100 000 let staré kovové nádoby, 2.8 miliardy let starých kovových koulí a železného hrnce, jehož stáří se odhaduje na 300 milionů let, fragmenty textilií na jílů datované před

27000 lety a stopy kovů jako je hořčík a platina, úspěšně roztavených v Evropě pouze před několika stovkami let, nalezené ve zbytcích starých tisíce let. Tyto roztroušené pozůstatky zcela demolují klasifikaci starší doba kamenná, mladší doba kamenná, doba bronzová a doba železná. Ale větší část těchto zjištění, potom co se objevila v mnoha vědeckých publikacích, byla buď ignorována evolučními vědci nebo uschována v suterénech muzeí. Fantastické evoluční povídky byly prezentovány jako historie lidstva namísto vědeckých skutečností.

Věřící vedli civilizované životy v průběhu historie

V průběhu historie Bůh posílal posly, aby zvali lidi na pravou cestu. Někteří lidé tyto posly uposlechli a věřili v existenci a jedinnost Boha, mezitímco jiní přetrvávali v popírání. Od chvíle, kdy lidé počali existovat se učili víře v jednoho a jediného Boha a morálním hodnotám náboženství, prostředky zjevení našeho Pána. Proto je tvrzení evolucionistů, že nejranější společnosti nevěřily v jednoho a jediného Boha nepravdivé. (Více podrobností o tomto tématu bude poskytnuto dále v této knize.)

Korán zjevuje jak, ve všech obdobích dějin, Bůh posílal posly, aby zvali lidi k víře a žití podle náboženských morálních hodnot:

Lidé byli národem jediným a poslal Bůh proroky jako hlasatele i jako varovatele a seslal s nimi Písmo s pravdou, aby rozsoudil mezi lidmi to, v čem se rozcházeli. A byli ve sporu jedině ti, jimž bylo Písmo darováno poté, co přišla k nim znamení jasná, a to ze vzájemné závislosti. A nyní Bůh přivedl z dovolení Svého ty, kdož uvěřili, k pravdě, o níž se dříve rozcházeli v názorech. A Bůh vede koho chce ke stezce přímé. (Korán 2:213)

Jiné verše odhalují, že poslové byli posláni ke každé společnosti, aby varovali její členy, připomínající jim existenci a jedinnost Boha, a zvouce je k dodržování náboženských ctností:

. . . a není národa jediného, k němuž by nebyl přišel varovatel. (Korán, 35:22)

Ačkoli náš Pán poslal lidem posly a svatá písma, někteří upadli do nepochopení, obrátili se zády ke ctnostem pravého náboženství a přijali odchýlené pověřivé víry. Někteří vyvinuli pohanské víry a upadli v omyl uctívání země, kamene, dřeva, Měsíce nebo Slunce, a dokonce takzvaných zlých duchů. Dokonce i dnes, vedle věřících v pravé náboženství, existují také ti, kdo uctívají oheň, Měsíc, Slunce nebo modly vyrobené ze dřeva. Někteří lidé připisují společníky našemu Pánu, přestože jsou si plně vědomi Jeho existence a jedinnosti. Jenže náš Pán stále posílal posly, odhalující jim omyly, do kterých upadli, a volající je k opuštění jejich pověřených vír a žití podle pravého náboženství. A ve všech obdobích historie, existovali věřící a nevěřící, ti s čistou vírou a ti, kdo se vydali po cestách odchýlení.

V průběhu historie se věřící, kteří žili s proroky, těšili životům vysoké kvality za velmi civilizovaných podmínek. Žili uvnitř sofistikovaného sociálního řádu ve dnech proroka Noema, Abrahama, Josefa, Mojžíše a Šalamouna (pokoj s nimi všemi), právě tak, jako žijí dnes. Ve všech dobách se věřící modlili, postili, dbali na hranice položené Bohem a žili čisté a dovolené životy. Archeologická zjištění odhalují nejlepší, nejctnostnější a nejčistší životní standardy u těch, kdo měli

oddanou víru v Boha. Proroci a praví věřící používali nejlepší prostředky dostupné ve své době, způsobem hodným Jeho schválení.

Všechny technologické výdobytky v době Nimroda byly používány prorokem Abrahamem (pokoj s ním) a těmi, kdo s ním uvěřili. Technické znalosti v době faraonů sloužili prorokům Josefovi, Mojžíšovi a Áronovi (pokoj s nimi všemi) a pravým věřícím té doby. Vysoká úroveň technologie dosažená na poli architektury, umění a komunikace v době proroka Šalamouna (pokoj s ním) byly použity nejmoudřejším způsobem. Bohatství a vznešenost, které náš Pán věnoval proroku Šalamounovi (pokoj s ním) vyvolalo úžas v dalších generacích.

Musíme mít na paměti, že informace a prostředky vlastněné těmi, kdo žili před stovkami tisíců let a lidmi žijícími dnes, jsou požehnáními od Boha. Lidé, kteří založili civilizace před stovkami tisíců let, kteří vytvořili nádherné malby na jeskynních stěnách před desítkami tisíců let, kteří vybudovali pyramidy a zikkuraty, kteří postavili obrovské kamenné monumenty a kteří zbudovali obrovské stavby v nejvyšších polohách v Peru tak učinili díky božské inspiraci a učení. Lidé, kteří dnes studují subatomové částice, kteří posílají do vesmíru raketoplány a píší počítačové programy, tak činí, protože si to Bůh přeje. Všechna informace, kterou lidstvo vlastní od svého stvoření je požehnáním od Boha, a každá civilizace, kterou založilo, je rovnocenně prací našeho Pána.

Bůh stvořil člověka z ničeho a dává mu různé zkoušky a požehnání během jeho života v tomto světě. Každé požehnání je rovněž zkouškou. Lidé, kteří vědí, že civilizace, technologie a prostředky, které vlastní jsou vlastně požehnáním od Boha děkují našemu Pánu, Který rozmnožuje jejich požehnání:

A pomněte, když Pán váš prohlásil: Budete-li vděční, rozmnožíme pro vás dobré. . .” (Korán, 14:7)

Bůh způsobuje, aby se Jeho oddaní služebníci těšili z radostných životů v tomto světě i na Věčnosti. Toto je zjeveno v Koránu:

Kdokoliv zbožné skutky koná, ať muž či žena, a je věřící, toho vzkřísíme k životu překrásnému a věru je odměníme odměnou podle toho nejlepšího, co učinili. (Korán, 16:97)

Jako manifestaci tohoto verše všichni muslimové během historie vlastnili nejlepší prostředky doby, v níž žili a vedli radostné životy. Přirozeně byli někteří zkoušeni obtížemi a problémy, ale to neznamena, že žili v těžkých primitivních podmínkách a nevedli civilizované, lidské životy. Bez ohledu na to jak bohaté, pohodlné a pokročilé mohou být jejich civilizace, ti, kdo zapřeli Boha a setrvali ve svém popírání, kteří neuspěli v žití podle morálních hodnot a přinesli na zem pohoršení, vždycky skončili zklamání. Navíc mnozí z nich možná požívali pokročilejších technologií než jsou ty v současných společnostech. Toto je také zjeveno v Koránu:

Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kdož před nimi byli? A přece byli mocnější silou a orali zemi a obdělávali ji více, než oni ji obdělávají. A přišli k nim poslové jejich s jasnými znameními. A nebyl Bůh takový, aby jim ukřivdil, leč oni sami na sobě křivdu spáchali. (Korán, 30:9)

Kulturní nahromadění není důkazem evolučního pokroku

Evolucionisté tvrdí, že první lidské bytosti byly napůl opičí tvorové, jejichž mentální a fyzické znaky se rozvinuly v průběhu času, že získaly nové schopnosti, a že civilizace se vyvinula z tohoto důvodu. Podle tohoto tvrzení, které není založeno na vůbec žádném vědeckém důkazu, naši údajně primitivní předkové vedli živočišné životy a stali se civilizovanými teprve až se stali lidskými, a zaznamenali kulturní pokrok, jak se rozvíjela jejich mentální kapacita. Fiktivní obrázky primitivního člověka, s tělem cele pokrytým srstí, nebo snažícího se vykresat oheň dřepě pod zvířecími kůžemi, kráčejícího po břehu s čerstvě zabíjícím zvířetem na rameni, nebo snažícího se komunikovat s druhými gesty a vrčením, jsou falešným osvěžením založeným na tomto nevědeckém tvrzení.

Fosilní záznam tuto fantazii nepodporuje. Všechna vědecká zjištění ukazují na závěr, že člověk byl stvořen jako člověk, z ničeho, a že vždycky žil jako člověk od prvního dne svého vzniku. Archeologické nálezy nijak nepodporují ani evoluční chronologii. Zjištění z doby, o níž evolucionisté tvrdí, že lidé se teprve učili mluvit ukazují, že tito lidé měli kuchyně a těšili se z rodinného života. Dekorativní předměty a suroviny pro malování byly nalezeny ve vykopávkách z dob, kdy podle evolucionistů lidé stále neměli ponětí o umění. Mnohé příklady budou detailně zváženy v dalších kapitolách této knihy.

Všechny tyto objevy odhalují, že lidé nikdy nesnášeli primitivní, zvířecí životy. Nikdy neexistovala necivilizovaná doba, kdy všichni lidé používali jenom kamenné a dřevěné nástroje. Věřící měli vždycky lidský životní styl s oblečením, talíři, mísami, lžicemi a vidličkami používanými způsobem hodícím se k lidským bytostem. Lidé vždy žili v poměrech, mluvící, stavící budovy, tvořící umělecká díla, jak se hodí k lidským bytostem. Byli lékaři, učitelé, krejčími, inženýry, architekty, umělci, v ustanoveném sociálním pořádku. Z Boží inspirace lidé vlastnící rozum a dobré svědomí vždycky nejlépe využívali požehnání na Zemi.

Ovšemže jak technologie pokročila a lidé nahromadili vědomosti, přirozeně se odehrály technologické změny. Nové přístroje byly vyvinuty v souladu s převažujícími okolnostmi, byly učiněny vědecké objevy, a objevily se kulturní změny. Avšak nahromadění znalostí a technologický pokrok dosažený v průběhu dějin neznamenají, že se odehrála evoluce.

Je dokonale přirozené pro znalosti, aby se hromadily. Osoba prochází různými úrovněmi učení na základní škole, na střední škole a na univerzitě. Ale pokud někdo neustále shromažďuje znalosti během svého života, z toho neplyne, že se pořád vyvíjí a rozvíjí cestou náhodných vlivů. Podobná dynamika se vztahuje na život společnosti. Nové objevy se dělají také ve světle potřeb společnosti, nové mechanismy jsou vynalezeny a následně vylepšeny dalšími generacemi. Jenže toto není proces evoluce.

CIVILIZACE ZAOSTÁVAJÍ STEJNĚ JAKO SE ROZVÍJEJÍ

Darwinismus tvrdí, že člověk - a jeho kultura - se rozvíjí od počátečního primitivního kmenového uspořádání směrem k civilizované společnosti. Avšak archeologická zjištění dokazují, že od počátku lidstva existovaly rozvinuté společnosti vedle zaostalých kultur. Vskutku v průběhu historie existovaly vedle sebe v jednom časovém období společnosti velmi bohaté i zaostalé. V průběhu historie většina společností téže epochy byla na různých úrovních technologie a civilizace, s velmi velkými sociologickými a kulturními rozdíly—právě tak, jako je tomu dnes. Například ačkoli je kontinent Severní Ameriky dnes velice pokročilý co se týče medicíny, vědy, architektury a technologie, jiné komunity v Jižní Americe jsou spíše technologicky zaostalé, bez spojení s vnějším světem. Nemoci v mnoha částech světa jsou identifikovány nejpokročilejšími technikami a analýzami, jaké si lze představit, a jsou léčeny ve velice moderních nemocnicích. Jenže v jiných částech světa si myslí, že nemoci se rozvíjejí pod vlivem zlých duchů a pokusy léčit nemocné zahrnují rituály vymítání takových duchů. Takové společnosti jako lidé z oblasti Indu, staří Egypťané a Sumeřané, kteří žili kolem roku 3000 př.n.l., vlastnili kultury nesrovnatelně bohatší ve všech ohledech než tyto současné kmeny a dokonce i pokročilejší společnosti. To znamená, že ve všech érách minulosti byly společnosti s vysoce pokročilou civilizací schopny přežít spolu se zaostalejšími. Společnost, která existovala před tisíci let mohla být ve skutečnosti pokročilejší než ta existující ve 20.století. To demonstruje, že se neodehrál žádný pokrok uvnitř evolučního procesu—jinými slovy od primitivního k civilizovanému.

V průběhu historie jistě byly učiněny velké pokroky ve všech oblastech s mřlovými kroky ve vědě a technologii, díky akumulaci kultury a zkušenosti. Leč není ani rozumné ani vědecké připisovat tyto změny “evolučnímu” procesu způsobem, jakým to činí evolucionisté a materialisté. Tak jako neexistují odlišnosti ve fyzických rysech mezi současným člověkem a někým, kdo žil před tisíci let, tak neexistují odlišnosti v inteligenci a schopnostech. Myšlenka, že naše civilizace je pokročilejší, poněvadž mozková kapacita a inteligence člověka 21.století je lépe vyvinutá je falešnou perspektivou, ústící z evolucionistické indoktrinace. Faktem je, že dnes lidé v různých oblastech mají rozdílné koncepty a kultury. Ale to, že domorodý Australan nevlastní stejné znalosti jako vědec z USA, neznamena, že jeho inteligence nebo mozek nejsou dost vyvinuté. Mnoho lidí narozených do takových společností nemusí vědět o existenci elektřiny, a přesto stále být vysoce inteligentní.

Navíc odlišné potřeby vyvstaly v odlišných stoletích. Naše módní standardy nejsou stejné jako ty starých Egypťanů, avšak to neznamena, že naše kultura je pokročilejší než jejich. Zatímco mrakodrapy jsou symbolem civilizace 21.století, důkazy civilizace v egyptské éře byly pyramidy a sfingy.

Na čem záleží je perspektiva, v níž jsou fakta vysvětlována. Někdo začínající s předpojatou myšlenkou, že fakta podporují takzvaný evoluční vývoj bude zkoumat informaci, jež obdrží ve světle tohoto předsudku. Tak se bude snažit podporovat svá tvrzení imaginárními povídkami. Podle fragmentů zkamenělé kosti si domyslí spoustu podrobností, jako jak lidé žijící v té oblasti trávili své dny, jejich rodinnou strukturu a jejich společenské vztahy, způsobem přijatelným pro tento předpoklad. Uzavře, podle tohoto úlomku kosti, že žijící lidé, kterým patřil, byli jen napolo vzpřímení a vrčící, pokrytí srstí a užívající hrubé kamenné nástroje—ne protože to tak naznačuje

vědecký důkaz, ale protože to vyžaduje jeho ideologie. Ve skutečnosti ze získaných fakt vůbec nevyplývá takový scénář. Tento iluzorní obrázek vzniká vykládáním darwinistickou mentalitou.

V současnosti archeologové, kteří podrobně vysvětlují zmiňované období podle fosilních zbytků, tesaných kamenů nebo maleb na jeskynních stěnách, se skoro neliší od výše uvedeného příkladu. Jenže evolucionisté stále píší dost blízce o všech aspektech života takzvaného primitivního člověka na základě předpojaté analýzy důkazu. Jejich smyšlené popisy a ilustrace stále zdobí stránky mnoha časopisů a novin.

Zde je jeden ze scénářů vytvořený Louistem Leakeym, jedním z nejznámějších současných evolucionistů:

"Představme si nyní, že můžeme spovzdálí pozorovat jeskynní úkryt z doby někdy před 20 nebo 30 tisíci lety. Lovec z doby kamenné sestupuje údolím, když zpozoruje jeskyni na straně skalního útesu nad ním. S velkou opatrností vyšplhá nahoru, v obavě, že tam najde jinou rodinu, kterou vyruší nebo snad, že by jeskyně mohla být úkrytem medvěda nebo lva. Nakonec je dost blízko, aby viděl, že je prázdná a vydá se na podrobnější průzkum. Rozhodne se, že toto je vhodnější útočiště, než to, které s rodinou dosud obýval a vydá se pro ně. Dále pozorujeme rodinu jak přichází a usazuje se. Oheň je opatrně přenesen ze starého domova.

Několi členů rodiny se vydá nasbírat trávu a roští na vystlání lůžek zatímco jiní z větví keřů sestavují plot okolo jeskyně. Kůže zvířat a ostatní majetek je uložen v nové domácnosti.

Nyní se rodina usadila a nastupuje každodennost. Muži loví zvěř a ženy sbírají oříšky a ovoce a kořínky."²

Detaily tohoto popisu nejsou založeny na žádných vědeckých důkazech, ale pouze na autorově fantazii. Evolucionisté prokládající obdobné povídky vědeckými výrazy, čtou všechny tyto detaily v úlomcích kostí. (Ve skutečnosti tyto zkameněliny ukazují, že evoluční proces se nikdy neodehrál—přesný opak toho, co evolucionisté tvrdí!) Je jasné, že fragment kosti nemůže vypovědět nic o emocích, které inspirovali dávné lidi k určitému jednání, o tom jaký byl jejich každodenní život nebo jak si mezi sebou rozdělovali práci.

Avšak pohádka evoluce člověka je obohacována nespočtem takových smyšlených příběhů a obrázků, a evolucionisty jsou široce užívány. Neschopni osvobodit se od dogmatu evoluce od počátku jejího nadnesení, vyprodukovali řadu verzí výše uvedeného scénáře. Jenže jejich cílem není osvětlit, ale rozšířit indoktrinaci a propagandu a přesvědčit lidi, že primitivní člověk kdysi opravdu existoval.

Mnozí evolucionisté usilují o dokázání svých tvrzení produkcí takových scénářů, dokonce i při nedostatku jakéhokoli podpůrného důkazu. Jenže každé nové zjištění, je-li vysvětlováno nepředpojatým způsobem, jim velice jasně odhaluje určitá fakta, mezi která patří: Člověk byl člověkem od počátku své existence; inteligence a umělecký talent byly v průběhu celé historie stejné. Lidé, kteří žili v minulosti nebyli primitivní, pololidská, polozvířecí stvoření, jak evolucionisté chtějí, abychom věřili. Byli to mluvící, myslící tvorové stejně jako my, kteří tvořili umění a rozvíjeli kulturní a etické struktury. Jak brzy uvidíme, archeologické a paleontologické nálezy to dokazují jasně a srozumitelně.

Co zbyde z naší civilizace?

Představte si, co zbyde z naší dnešní skvělé civilizace za tisíce nebo statisíce let. Všechno nashromážděné naší kulturou – obrazy, sochy, paláce – zmizí a stěží přetrvají zbytky naší

technologie. Mnoho materiálů neodolných proti počasí se v přírodních podmínkách nakonec rozpadne. Železo zrezaví. Výrobky se rozloží. Tunely metra se zhroutí a propadnou, a všechny materiály potřebují údržbu. Představte si, že přejdou tisíce let a všechny tyto objekty budou vystaveny galonům deště, staletím větrů, opakovaných záplav a zemětřesení. Snad zbydou velké kusy kamene, vytěžené bloky, které tvoří základy budov a zbytky různých soch, přesně to, co zůstalo nám z hluboké minulosti. A třeba z naší civilizace nezůstane vůbec nic, z čeho by šlo plně porozumět každodenním životům a náhodou přetrvá něco od kmenů v Africe, Austrálii nebo jinde na světě. Jinými slovy z technologie, kterou vlastníme (televize, počítače, mikrovlnné trouby atd.), nezbude ani stopa, ačkoli hlavní pilíře budov nebo několik fragmentů soch třeba přežije. Podívá-li se vědec budoucnosti na tyto fragmenty a popíše všechny kultury naší doby jako “zaostalé” neodchýlí se od pravdy?

Nebo pokud někdo objeví knihu napsanou v mandarínštině a uzavře pouze na základě tohoto textu, že Číňané byli zaostalá rasa komunikující prostředkem divných znamení, bude toto odrážet skutečná fakta? Vezměme například sochu Augusta Rodina "Myslitel", která je známá celému světu. Představme si, že bude znovu objevena archeology ve vzdálené budoucnosti. Pokud budou tito vědci interpretovat její význam na základě svých předsudků o dobách minulých, a nebudou mít k dispozici historické dokumenty mohou si snadno představovat, že naše kultura uctívala přemýšlivé muže nebo ji prohlásit za zpodobnění nějakého božstva.

My dnes samozřejmě víme, že Myslitel byl vytvořen pouze z uměleckého, estetického důvodu. Jinými slovy, bude-li mít tento vědec budoucnosti vlastní předsudky a přestavy o minulosti, bude pro něj nemožné dopátrat se pravdy, protože bude Myslitele vysvětlovat ve světle svých předsudků a vymyslí patřičný scénář. Proto prozkoumání určité informace objektivně nese nejvyšší důležitost.

Nikdy nezapomínejme, že nemáme jediný důkaz, že se společnosti postupně vyvíjely nebo že dávné kultury byly primitivní. Tato tvrzení jsou založena výhradně na analýzách historiků a archeologů podporujících evoluci. Například malby zvířat na skalních stěnách byly okamžitě popsány jako primitivní kresby jeskynního muže. Ale tyto obrázky mohou dobře vypovědět svazky i o estetickém cítění tehdejšího člověka. Umělec v nejmodernější oděvu té doby je mohl vytvořit pouze z estetického důvodu. Mnoho dnešních vědců dnes zdůrazňuje nemožnost jejich vytvoření primitivní myslí.

Dalším příkladem jsou zaostřené kameny – interpretované jako první nástroje “opočlověka”. Lidé v té době mohly tvarovat tyto kameny a užívat je pro dekorativní účely. Neexistuje smítko důkazu, pouze předpoklad, že tyto nalezené kusy byly definitivně lidmi užívány jako nástroje. Evoluční vědci prozkoumali důkaz nalezený ve vykopávkách z předpojatého hlediska. Hráli si s některými zkamenělinami, které, z jejich pohledu, podporují jejich teorie, a ignorovali nebo dokonce vyřadili ostatní. Podobné hry byly hrány, aby se demonstrovalo, že historie se vůbec vyvíjí. 3 Americký antropolog Melville Herskovitz popisuje, jak se teze "evoluce lidstva" rozvinula a jak evolucionisté vykládají důkazy:

Každý exponent kulturní evoluce dokládá hypotetický otisk pokroku, kterým měl přispět k rozvoji lidstva, takže bylo zaznamenáno mnoho nepřímých sekvencí. Jak bylo zjištěno, některé z těchto pokroků byly omezeny na jediný aspekt kultury. . . 4

Jedním z nejdůležitějších příkladů k potvrzení Herskovitsova pohledu je studie evolucionisty a etnografa Lewise Henryho Morgana, který zkoumal fáze společnosti jdoucí k dosažení

patriarchální a monogamní struktury tak, jak tvrdil, se "vyvíjely" od primitivní po rozvinutou. Ale v tomto výzkumu užil příkladů rozličných kultur po celé zeměkouli, které spolu nikdy nepřišly do kontaktu. Pak je seřadil, tak aby dosáhl předpokládaného výsledku. Je zřejmé, že ze stovek a tisíců kultur vybral jen ty, které se shodovaly s jeho předcházející teorií.

Nato Herskovits ilustruje jak Morgan naaranžoval historii, aby potvrdil své myšlenky. Začínajíc u matriarchálních Australanů nakreslil linii vedoucí k patriarchálním americkým Indiánům. Načež pokročil k Řeckým kmenům, kdy bylo následnictví přesně stanoveno po mužské linii, ale nebyli striktně monogamní. Posledním příkladem byla moderní civilizace s dědictvím po mužské linii a s přísnou monogamií.

Herskovitsův komentář:

Ale tato série, z pohledu historického dosažení, je dosti fiktivní...5

Vyspělé umění v jeskynních

Evolucionisté prohlašují že před asi 30 - 40 tisíci let v Evropě a něco dříve v Africe takzvaní opičí lidé prošli zvláštním procesem přetvoření a náhle získali schopnost přemýšlet a tvořit věci jako moderní lidé. To proto, že archeologické nálezy z té doby nabízí významný důkaz, který evoluce neumí vysvětlit. Podle tvrzení darwinistů byla technologie kamenných nástrojů, která byla nezměněna po 200 000 let, náhle nahrazena mnohem vyspělejší a rychle se rozvíjející řemeslnou technologií. Takzvaný primitivní člověk, který slezl ze stromů a začal se modernizovat pouze krátce předtím náhle rozvinul umělecký talent a začal kreslit a malovat obrázky neobyčejné krásy a moudrosti na jeskynní stěny a vyrábět nesmírně krásné dekorativní objekty, náramky a náhrdelníky.

Co se stalo, že vyvolalo takový rozvoj? Jak a proč "primitivní poloopičí bytosti" získaly takové schopnosti? Evoluční vědci nemají žádné vysvětlení jak a proč se to stalo, ačkoli přicházejí s rozličnými hypotézami. Evolucionista Roger Lewin popisuje obtíže, kterým darwinisté v tomto případě čelí ve své knize Původ moderních lidí: "Snad proto, že stále nekompletní archeologické nálezy jsou přinejmenším dvojznačné, učenci odpovídají na tyto otázky různě." 9

Avšak archeologická zjištění odhalují, že člověk měl kulturní porozumění od počátku své existence. Čas od času se toto porozumění rozvinulo, zaostalo nebo prodělalo náhlé změny. Ale to neznamena, že se odehrál nějaký evoluční proces, pouze se vyskytl kulturní rozvoj nebo změny. Objev uměleckých děl popisovaný jako "náhlý" nedokazuje žádný biologický pokrok člověka (zvláště v termínu intelektuálních schopností). Lidé v té době možná zakusili rozličné společenské změny a jejich umělecké porozumění se pozměnilo, ale to není důkazem přechodu od primitivního k modernímu.

Rozpor mezi archeologickými pozůstatky zanechanými minulými lidmi a anatomickými a biologickými zbytky, které měly zůstat – podle evolucionistů – znovu napadají správnost tvrzení darwinistů k tomuto předmětu. (Pro podrobný důkaz, který vědecky ničí předpokládaný lidský rodokmen, který je hlavním tvrzením darwinismu, viz Darwinismus vyvrácen od Haruna Yahya.) Evolucionisté tvrdí, že lidský kulturní rozvoj musí být přímo úměrný jeho biologickému zdokonalování. Například lidé musí nejprve vyjadřovat své emoce pomocí jednoduchých kreseb, postupně se zdokonalovat a až nakonec dosáhnout vrcholu umělecké tvorby. Jenomže rané zbytky lidské historie zcela podkopávají tento závěr. Jeskynní malby, kresby a reliéfy hojně považované za první příklady umění, odkazují, že lidské bytosti té éry měly velmi nadřazené estetické chápání.

Vědci mající na starosti výzkum jeskynní ohodnotili tyto malby jako jedny z nejdůležitějších a nejceněnějších prací v dějinách umění. Stínování těchto kreseb, užití perspektivy, hloubka vytvářející dojem reliéfu dokazují vývoj, který evolucionisté neumí vysvětlit, neboť z pohledu darwinistů by se takové znaky měly rozvinout mnohem později.

Mnoho jeskynních maleb nalezených ve Francii, Španělsku, Itálii, Číně, Indii, v částech Afriky a dalších oblastech světa poskytují podstatnou informaci o minulé kulturní struktuře lidstva. Styl a barevné techniky použité na těchto malbách jsou takové kvality, že udivují samotné badatele. Přesto darwinisté vykládají tyto kresby ve světle svých předsudků, tak aby souhlasily s jejich evolučními bádorkami. Prohlašují, že tvor, který si nezaslouží status moderního člověka kreslil obrázky zvířat, kterých se bál nebo které lovil a to v extrémně primitivních podmínkách v jeskynních ve kterých žil. Ale techniky těchto kreseb ukazují, že umělec vládl hlubokým porozuměním a byl schopen to vyjádřit velmi působivým způsobem.

Techniky použité v malbách také ukazují, že vůbec nežil primitivním způsobem. A navíc malby na jeskynních stěnách nedokazují, že lidé té epochy žili v těchto jeskyních. Umělec mohl klidně žít v příbytku vystavěném poblíž a pouze si zvolit vytvořit své obrazy na jeskynních zdech. Emoce a myšlenky, které byly za výběrem, co vyjádřit, to je známo pouze samotnému umělci. O těchto obrazech bylo vyprodukováno mnoho spekulací, z nichž ta nejméně pravděpodobná je, že byly vytvořeny člověkem v primitivním stádiu. Ve skutečnosti byla na webové stránce BBC's Science 22. února 2000 uveřejněna reportáž obsahující následující řádky o jeskynních malbách:

... mysleli jsme si, že byly vytvořeny primitivními lidmi... Ale podle dvou vědců pracujících v Jižní Africe je tento pohled na starodávno umělce zcela mylný. Věří, že malby jsou důkazem složité a moderní společnosti. 10

Pokud by mnoho z našich současných uměleckých děl mělo být analyzováno se stejnou logikou za tisíce let, mohlo by povstát množství debat o tom, zda společnost 21. století byla primitivní kmenovou nebo pokročilou civilizací. Pokud by byly nepoškozené obrazy našich moderních umělců objeveny za 5000, aniž by přežila psaná dokumentace ohledně současnosti, co by si lidé budoucnosti mysleli o naší vlastní době?

Kdyby lidé v budoucnu objevili práce Van Gogha nebo Picassa a posuzovali je evoluční perspektivou, jak by nahlíželi na naši společnost? Inspirovaly by krajinky Clauda Moneta ke komentářům jako "Průmysl nebyl dosud rozvinutý a lidé vedli zemědělský způsob života" nebo by abstraktní obrazy Vasilije Kandinského vyvolaly komentáře spolu s řádky "Lidé stále nebyli schopni číst nebo psát a komunikovali pomocí rozmanitých mazanic"? Vnesly by takové výklady světlo do otázek o naší civilizaci?

EVOLUCIONISTÉ NEMAJÍ VĚDECKÝ DŮKAZ K PODEPŘENÍ SVÝCH TEORIÍ

Evolucionisté tvrdí, bez jakéhokoli důkazu, že lidské bytosti jsou potomky společného předka. Na otázku jak tedy se evoluce odehrála, odpovídají zcela nevědecky, "Nevíme, třebaže doufáme, že jednoho dne to budeme vědět." Například evoluční paleoantropoložka Elaine Morgan činí toto doznání:

Z nejnápadnějších záhad o [evoluci] lidí jsou: 1) proč chodí po dvou? 2) proč ztratili svou srst? 3) proč si vyvinuli takové velké mozky? 4) proč se naučili mluvit?

Ortodoxní odpovědi na tyto otázky jsou: 1) 'Ještě nevíme'; 2) 'Ještě nevíme'; 3) 'Ještě nevíme'; 4) 'Ještě nevíme'. Seznam otázek by mohl být značně prodloužen, aniž by to nějak ovlivnilo monotónnost odpovědí. 30

UDIVUJÍCÍ ZBYTKY STARÝCH CIVILIZACÍ

Podle mylného konceptu socio-kulturní evoluce, navrhovaného v různých dobách takovými ideology jako August Comte, Herbert Spencer a Lewis Henry Morgan – později kombinované s Darwinovou evoluční teorií – se všechny společnosti rozvinuly od primitivních směrem ke složitým civilizacím. Tento omyl, rozvíjený koncem 19. století, jehož vliv vzrostl po 1. světové válce poskytl "vědeckou" základnu rasismu a kolonialismu a nelítostné hnutí eugeniky. Společnosti v rozdílných světadílech s odlišnými kulturami, barvou pleti a fyzickými znaky byly vystaveny nelidskému zacházení způsobeném zavedením této nevědecké předpojatosti.

Spisovatelé a myslitelé jako Adam Ferguson, John Millar a Adam Smith nadnesli, že společnosti se rozvíjejí skrze čtyři základní stádia: lovení a sběr, pastevectví a kočování, zemědělství a, nakonec, obchod. Podle evolučních tvrzení, primitivní člověk, který se sotva oddělil od opic pouze lovil a sbíral rostliny a ovoce pomocí nejjednodušších nástrojů. Jak jeho inteligence a schopnosti postupně vzrůstali, počal domestikovat zvířata, jako ovce a skot. Nato jeho inteligence stoupla natolik, aby se zapojil do pěstování plodin a finálně, začal obchodovat a směňovat zboží.

Avšak, pokročilé a nedávné objevy v archeologii, antropologii a dalších odvětvích vědy prokázali chybnost pohádky "kulturní a sociální evoluce". Nejde o nic jiného, než materialistický záměr vykreslit člověka jako vyvinuvšího se z nerozumných zvířat a prosazovat tento mýtus – ve který věří z filosofických důvodů – ve vědě.

To, že lidé přežívali díky lovu nebo zemědělství neukazuje, že byli mentálně pokročilí nebo opoždění. Jinými slovy žádná společnost se nezapojuje do lovu proto, že je mentálně pozadu a blízka opicím. Zapojení společnosti do zemědělství neznamena, že se tak snaží vzdálit od zvířecí národy. Aktivita žádná společnost neukazuje, že její členové jsou potomky jiných živočichů. Tyto aktivity neprodukuje, skrze údajný evoluční proces, jedince, kteří jsou inteligentnější a schopnější. Mnoho kmenů je dnes technologicky pozadu a pouze loví nebo chovají dobytek, ale to určitě neznačí, že jsou méně lidmi. To stejné platí pro lidi, kteří budou žít za několik tisíc let v budoucnosti stejně jako pro lidi, kteří žili o několik tisíc let dříve. Ti z minulosti nebyli primitivními lidmi, stejně jako v budoucnu se neobjeví rozvinutější druhy.

Vytváření evoluční historie lidstva na základě životního stylu společností je nevědecký přístup. Tato perspektiva se opírá o různé archeologické nálezy, jež byly interpretovány skrze materialistickou předpojatost, která předpokládá, že lidé, kteří užívali kamenné nástroje byli opolidé, jenž bručeli, chodili s pokrčenými koleny a nahrbení a předváděli zvířecí chování. Jenže žádný z nalezených ostatků neposkytuje klíč k mentální kapacitě těchto lidí. Toto všechno je pouhý dohad. Jak jsme již uvedli, kdyby byly rozličné formy moderního umění objeveny za 100 000 let a kdyby lidé z budoucnosti neměli jiné informace, na jejich základě by podobně vytvářeli odlišné interpretace dnešní lidské společnosti a technologie, kterou disponuje.

Jak vidíme, idea, že se společnosti rozvíjejí, není vůbec založena na vědeckém důkazu. Základem této teorie je nevědecký pohled, který chybně tvrdí, že člověk měl původně opičí mysl. Evoluční antropolog Harvardské univerzity William Howells učinil doznání, že teorie evoluce

vyvolává další otázky, nikoli o těle, nýbrž o chování, které má co dělat s filosofií, určenovat vědecká fakta o tom je daleko složitější. Howell poukázal, že chování “nefosilizuje” tak jako lebka a nepřetrvává jako kamenné nástroje. Proto, pravil, máme pouze sporadické klíče k analyzování, co se opravdu stalo v minulosti. Také poznamenal, že je nemožné hypotézy vyzkoušet. 36

Nedávno opravdu většina sociálních vědců přiznala omyly v evoluční představě, stanovující, že sociálně-evoluční teorie je v rozporu s vědou v těchto bodech:

1. Je blízka etnické diskriminaci, vytvářejíc předpojaté interpretace různých společností – například závěr, že západní společnosti jsou civilizovanější.
2. Naznačuje, že všechny společnosti ušly stejnou cestu pokroku, užívajíc stejné metody a sledujíc stejné cíle.
3. Stanovuje společenskou hodnotu podle materiálních hodnot.
4. Ve velkém se neshoduje s nálezy. Mnoho komunit žijících v primitivních podmínkách vládne civilizovanějšími duchovními hodnotami, než jiné společnosti považované za moderní – jinými slovy jsou mírumilovné a preferují rovnost. Díky své stravě jsou také silnější a zdravější.

Jak tyto body jasně ukazují, koncepce společností pokračujících od primitivních k civilizovaným neladí s vědeckými hodnotami a fakty. Tato teorie je založena na vysvětleních překroucených pod vlivem materialistické ideologie. Pozůstatky a artefakty, které za sebou minulé civilizace zanechaly odhalují chyby v klamu “evoluce historie a kultury”.

Stopy minulosti vyvracejí evoluci

Nálezy starých civilizací vyvracejí teorii pokroku od primitivního k civilizovanému. Když prozkoumáme běh historie, objeví se pravda, že lidé měli vždy stejnou inteligenci a kreativitu. Díla lidí z doby před statisíci let a stopy, které zanechali, mají velice odlišné významy, než evolucionisté tvrdí. Podíváme-li se na tyto samé stopy, vidíme, že lidé v minulých dobách, se svou inteligencí a schopnostmi, činili nové objevy, plnili své potřeby a vytvářeli civilizace.

Poslové vyslaní pomáhali svým lidem k rozvoji a pokroku způsobem vyvolání hlavních změn. Inspirovaní Bohem, vlastnili podrobné vědecké znalosti. Například prorok Noe (pokoj s ním) znal technologii budování lodí, neboť chápeme z Koránu, že jeho archa byla poháněná párou (Bůh zná pravdu):

Když pak přišel rozkaz Náš a pec vystříkla kupředu vodu, pravili jsme Noemovi: „Nalož na ni od každého druhu pár, rodinu svou kromě toho, proti němuž již dříve bylo slovo vyřčeno a ty, kteří uvěřili!“ A uvěřili s ním jen nemnozí. (Korán, 11:40)

Taková pec, známá jako *tannur*, se dodnes používá v různých oblastech. V tomto verši se vypravuje, že tato pec vystříkla kupředu vodu. Tak byla archa připravena k pohybu bubláním kamen nebo jinými slovy vařením kamen. Věřu ve svém komentáři Hamdi Jazir z Elmalí říká, že archa byla "druh parní lodě poháněné pecí ":

Tannur: Popsáno ve slovníku jako uzavřená pec nebo kamna. Slovo "fara" znamená vaření a tryskání s velkou silou a intenzitou. . . . Jinými slovy, plyne z toho, že loď nebyla plachetnice, ale je zde dokaz na parník poháněný pecí. 37

Hlavní pokrok ve vědě, umění a technologii byl dosažen také v době Proroka Šalamouna (pokoj s ním). Korán naznačuje například, že se používali přepravní vozidla tak rychlá jako dnešní letadla: "A Šalomounovi jsme podrobili vítr; měsíční cesta ráno a měsíční cesta odpoledne " (Korán, 34:12).

Tento verš jasně značí, že dlouhé vzdálenosti lze překonat rychle. Toto ukazuje na větrná vozidla, která užívala technologie podobné té dnešní. (Bůh zná pravdu.) Navíc Korán vypravuje, že:

A vyráběli pro něj vše, co si přál: chrámy, sochy, poháry velké jako nádrže a kotle pevně zapaštěné. Buďte rodu Davidovu vděční! Jak málo je však vděčných mezi služebníky Mými! (Korán, 34:13)

Jinými slovy Prorok Šalamoun (pokoj s ním) přiměl své dělníky využívat velice pokročilé konstrukce a stavitelské technologie.

Jiný verš stanovuje, že:

. . . a také démony všechny, stavitele i potápěče. (Korán, 38:36-37)

Fakt, že Prorok Šalamoun (pokoj s ním) mohl kontrolovat démony potápěče značí objevení a využívání podmořských zdrojů. Proces a práce dobývání podmořské ropy a cenných kovů vyžaduje velice pokročilou technologii. Tyto verše zdůrazňují, že taková technologie existovala a byla užívána.

Jiný verš popisuje **"pramen mědi tekuté"** (Korán, 34:12). Využití tekuté mědi značí existenci pokročilé technologie užívající elektřinu v době Proroka Šalamouna (pokoj s ním). Jak víme, měď je jedním z nejlepších vodičů kovu a tepla, pročež tvoří základ elektrické industrie. Pojem "dali jsme pro něj vytrysknout prameni mědi tekuté" ve vší pravděpodobnosti ukazuje na velký objem elektřiny vyrobené a využívané v mnoha technologických oblastech. (Bůh zná pravdu.)

Několik veršů odhaluje, že Prorok David (pokoj s ním) znal práci se železem a výrobu brnění:

A změkčili jsme pro něj železo řkouce: „Vyráběj dokonalá brnění a rozměřuj dobře řetízkové pancíře!“ - a konejte zbožné skutky, neboť Já jasně vidím, co činíte." (Korán, 34:10-11)

Korán také uvádí že Zu'l-Qarnajn (pokoj s ním) vybudoval bariéru mezi dvěma pohořími, která nemohla být překročena ani prokopána tehdejšími společnostmi. Podle důležitého verše použil železné ingoty a tekutou měď:

[Zu'l-Qarnajn pravil:] Přineste mi kusy železa!“ A když je narovnal mezi dvě úbočí, rozkázal: „Foukejte!“ Když z toho vznikl oheň, dodal: „Přineste mi k vylití do něho mosaz roztavenou!“ (Korán, 18:96)

Tato informace naznačuje, že Zu'l-Qarnajn užil konkrétní vyztuženou technologii. Železo, jeden z nejsilnějších materiálů užívaných ve stavebnictví, je zásadní pro posílení takových architektonických prací jako budovy, mosty a přehrady. V tomto verši to vypadá, že položil železo v jedné řadě a vytvořil silnou vyztuženou strukturu nalitím malty. (Bůh zná pravdu.)

Nápisy starobyklých středoamerických civilizací odkazují na vysokého vousatého muže přicházejícího v bílém oděvu. Také vypravují, že v krátké době se rozšířila víra v jedno božstvo a odehrál se náhlý skok kupředu v umění a vědě.

Mnozí proroci jako Jákob, Josef, Mojžíš a Áron (pokoj s nimi) byli posláni do starého Egypta. Tito poslové a lidé, kteří v ně věřili mohli mít podstatný vliv na rychlý umělecký a vědecký pokrok učiněný v Egyptě v různých dobách.

Muslimští vědci sledující Korán a Sunnu našeho Proroka (pokoj a Boží požehnání s ním) učinili důležité objevy v astronomii, matematice, geometrii, medicíně a jiných vědách. Toto přineslo velké změny a umožnilo významný pokrok ve vědě a sociálním životě. Někteří z těchto muslimských vědců a jejich práce jsou následující:

Abd al-Latif al-Baghdadi je znám pro svou práci v anatomii. Opravil předchozí chyby ohledně mnoha lidských kostí jako dolní čelist a prsní kost. Jeho *Al-Ifada wa al-I'tibar* byla vydána v roce 1788 a přeložena do latiny, němčiny a francouzštiny. Studoval pět smyslových orgánů ve své *Makalatun fial-Havas*.

Ibn Sina (Avicenna) popsal léčby mnoha chorob. Jeho nejznámější práce, *Kitab al-Qanun fi at-Tibb*, byla napsána v arabštině a přeložena do latiny ve 12. století. Bylo podle ní vyučováno a byla považována za nejlepší učebnici na evropských univerzitách až do 17.století. Mnohé z její lékařské informace se dodnes aplikuje.

Zakaria al-Qazvini rozdrtil četné chybné představy o mozku a srdci, které se od doby Aristotela považovaly za přesné. Informace, kterou poskytl o těchto dvou orgánech se velice podobá dnešním znalostem.

Zakaria al-Qazvini, Hamd Alláh Mustawfi Qazvini (1281-1350), a **Ibn al-Nafis** všichni studovali anatomii a vytvořili základ moderní lékařské vědy.

Ali ibn Isa napsal třísvazkovou práci o očních chorobách, *Tadhkirat al-Kahhalin*. První svazek je celý věnován oční anatomii a obsahuje mnoho cenných informací. Později byl přeložen do latiny a němčiny.

Al-Bajruni demonstroval, 600 let před Galileem, že Země se otáčí a vypočítal její průměr 700 let před Newtonem.

Ali Qušdži studoval fáze Měsíce a napsal o tomto tématu knihu. Jeho studie se stala vodítkem pro příští generace.

Thabit ibn Qurra objevil diferenciální výpočet staletí před Newtonem.

Přesnost astronomických pozorování **al-Battaniho** udivovala nastupující vědce. Pozoroval 533 hvězd a správně vypočetl největší vzdálenost Slunce od Země. jeho studie a výpočty v trigonometrii z něho učinili pionýra matematiky.

Abu'l-Wafa byl odpovědný za vnesení pojmů sekant a kosekant do trigonometrie.

Al-Chwarizmi napsal první knihu o algebře.

Ve své knize *Tuhfat al-Ada*, **al-Maghribi** ukázal metody výpočtu oblastí povrchu geometrických obrazců včetně trojúhelníků, čtyřúhelníků a kruhů.

Ibn al-Hajtham je zakladatel optiky. Bacon a Kepler využili jeho prací a Galileo užil jeho práce při objevení teleskopu.

Al-Kindi předložil relativitu a teorii relativity 1100 let před Einsteinem.

Akšamsaddin byl první, kdo vyjádřil existenci mikrobů, 100 let před italským lékařem Fracastorem, který by byl prvním, kdo představil mikroby.

Se svou knihou *Kamil as-Sina'a at-Tibbijja*, byl **Ali ibn Abbas al-Madžusi** pionýrem lékařské vědy a jeho kniha byla považována za zásadní odkaz při léčbě mnoha chorob.

Ibn al-Džazzar popsal příčiny a léčbu lepry.

Muslimští vědci, z nichž pouze drobný zlomek je uveden výše, učinili hlavní objevy, které vytvořili základnu moderní vědy následováním Koránu a cesty našeho Proroka (pokoj a Boží požehnání s ním).

Jak jsem viděli mnozí raní lidé dosáhli pokroku v umění, medicíně, technologii a vědě díky poslům k nim vyslaným. Posloucháním proroků a učením se z návrhů a povzbuzení těchto jednotlivců získali vědomosti a předali je dalším generacím. Navíc společnosti, které se kdysi odvrátily od pravého náboženství a vyvinuly pověřivé víry se obrátily zpět k víře v Jediného Boha díky úsilí těchto poslů.

Když je na zjištění ohledně minulosti nahlíženo bez předsudku, lidské historii lze rozumět jasně a zřetelně.

Jak bylo již stanoveno, zaostalé a pokročilé civilizace existovaly vedle sebe ve všech obdobích historie právě tak, jako je tomu dnes. V dnešní době máme vesmírnou technologii, zatímco lidé v jiných částech planety žijí v primitivních podmínkách, tak jako v minulosti měl starý Egypt velkolepou civilizaci a na druhou stranu v jiných částech světa existovaly společnosti zaostalé. Májové vybudovali vysoce rozvinutá města a z jejich stop lze vidět, že měli pokročilou technologii,

vypočítali oběh planety Venuše a objevili měsíce Jupitera. Současně lidé v mnoha oblastech Evropy věřili, že Země je středem Sluneční soustavy. Zatímco byli Egypťané úspěšní v provádění mozkové chirurgie, v jiných regionech se lidé domnívali, že nemoci působí zlí duchové. Se svým právním systémem, literaturou, chápáním umění a astronomickými znalostmi Sumeřané vybudovali v Mezopotámii hluboce zakořeněnou civilizaci zatímco jiný kout světa skrýval lidi dosud negramotné. Proto, takovým způsobem jako dnes nejsou všechny společnosti pokročilé, tak ani v minulosti nebyla doba, kdy by byly všechny společnosti zaostalé.

Dosud jsem zkoumal důkazy patřící do různých období historie a revidoval příklady kultur desítky nebo stovky tisíc let starých. Při pohledu na méně dávnou historii se znovu setkáme s důkazem, že lidské bytosti byly vždy lidské: Zde se nezabýváme “primitivními” lidmi, kteří se nedávno oddělili od opů, ale civilizovanými lidskými bytostmi, které pouze zdědily jen další civilizaci, která přetrvávala tisíce let před nimi.

Jak technologie ve 20. století pokročila, archeologický výzkum se enormně urychlil a začal odhalovat další a další důkazy týkající se pravdivé historie lidstva. Tak vyplynulo, že život v Egyptě, Střední Americe, Mezopotámii a jiných regionech byl před lety paralelní v mnoha způsobem se životem, jaký vedeme dnes.

Megality: Udivující artefakty lidské historie

Megalit je jméno pro monumenty z velkého kusu kamene. Mnohé starobylé megality přežily do současnosti. Jedním z nejpřekvapivějších aspektů těchto monumentů je, jak obrovské kvádry z kamene, některé vážící více než tunu, byly užívány ve vybudování struktury, způsob, jakým byly dopravovány a technologie, jaká při tom byla užita. Jak lidé té doby budovali struktury umístěním jednoho obrovského kamene navrch druhého? Kámen na tyto monumenty byl obvykle dopravován z velké vzdálenosti, a stavby z nich jsou dnes považovány za div konstrukce a inženýrství. Lidé, kteří je zbudovali museli vlastnit nějakou pokročilou technologii.

Především je ovšemže zásadní plánování pro vytvoření takových monumentů, a tyto plány musí být sděleny přesně a zcela každému, kdo se projektu účastní. Technické nákresy toho, kde bude monument vztyčen je nutno přichystat. Navíc výpočty na těchto náčrtech musí být prosty chyby, jelikož sebemenší nepřesnost znemožní postavení monumentu. Dále i zúčastněná organizace musí být bezchybná, má-li se stavba odehrát. Faktory jako koordinace pracovníků a zajištění jejich potřeb (jídlo, odpočinek atd.) jsou zásadní pro pokračování stavby požadovaným způsobem.

Je jasné, že lidé účastníci se budování těchto monumentů vlastnili nahromaděné vědomosti a technologii daleko nadřazenější, než se obecně předpokládá. Jak uvedeno dříve v této knize, civilizace se ne vždy pohybuje kupředu; někdy také ustupují. A věru, po většinu času jsou pokročilé a zaostalé civilizace schopny existovat zároveň v různých částech světa.

Je nadmíru pravděpodobné, že lidé, kteří vybudovali zmíněné megality, měli pokročilou civilizaci, jak ukazují archeologické a historické zbytky. Stavby, které vyprodukovali, ukazují, že měli dalekosáhlé znalosti matematiky a geometrie; že znali technologii budování monumentů počítáním pevných bodů v kopcovitých oblastech; že užívali vybavení (jako je kompas) k určení zeměpisné polohy a že když to bylo nutné, dovedli přepravit materiály nezbytné pro výstavbu ze vzdálenosti mnoha kilometrů. Toto evidentně nezvládli pouze použitím primitivních nástrojů a lidské síly. Vskutku, četné pokusy badatelů a archeologů ukázaly, že by bylo nemožné tyto

monumenty vybudovat za podmínek navržených evoluční teorií. Badatelé, kteří se pokusili postavit podobné monumenty napodobením podmínek imaginární "doby kamenné" jak je předpokládají evolucionisté, žalostně selhali. Tito badatelé nejenže shledali extrémně obtížným podobnou strukturu postavit, ale zakusili hrozné potíže při přepravě těchto kamenů z místa na místo. Toto znovu ukazuje, že lidé té éry nevedli zaostalé životy, jak si evolucionisté přejí, abychom věřili. Těšili se a rozuměli architektuře, prováděli odborné využití stavební technologie a zabývali se astronomickým zkoumáním.

Je dokonale pochopitelné, že pouze kamenné bloky, kamenné stavby a rozmanité kamenné nástroje zůstaly z civilizací tisíce let starých. Avšak není logické dívat se na hrst kamenných struktur a artefaktů a uzavřít, že lidé toho času měli nerozvinutou civilizaci naprosto postrádající technologii a byli schopni používat jen kámen. Taková tvrzení založená na rozmanitých dogmatech nemají vědecký význam. Ale pokud prozkoumáme tato zjištění bez negativních vlivů předpojatosti, pak lze dojít k vysvětlení, která se více přibližují pravdě. Dokonce i kdyby společnost před stovkami tisíci let žila v působivých dřevěných domech, stavila krásné vily se skleněnými okny a používala nejatraktivnější ozdobné materiály, je zřejmé, že velmi málo důkazů o tom by mohlo přežít rozkladné účinky staletí větru, deště, zemětřesení a záplav. Za přirozených podmínek to trvá pouze zhruba 100 nebo 200 let než klády, sklo, měď, bronz a jiné kovy zvolna zajdou. Jinými slovy, za dvě století se zdi vašeho domu ztratí a velmi málo zbyde z vnitřního zařízení. Dokonce ještě méně zbyde, bude-li vystaven zemětřesením, záplavám, nebo bouřím. Vše, co zůstane, budou kamenné bloky, kterým trvá mnohem déle, než se rozpadnou. Dokonce i pak budou kamenné materiály odřené do menších úlomků. Proto je nemožné na základě kusů kamene dělat výklady o každodenním životě společnosti. Jejich sociální vztahy, přesvědčení, vkus a umělecké vnímání nelze vydedukovat žádným určitým prostředkem.

Jenže evolucionisté se stále snaží o nemožné, zdobíce rozličné objevy fikčními vysvětleními a vynalézajíce rozmanité scénáře. Produkce fantazií překrucováním faktů je cosi, co je ve skutečnosti kritizováno evolucionisty samotnými! Tomuto přístupu dokonce dali název "**Jen takové příběhy.**"

Tento termín se objevuje v kritice slavného evolučního paleontologa Stephena Jaye Goulda, který si termín vypůjčil ze stejnojmenné knihy z roku 1902 od britského spisovatele a básníka Rudyarda Kiplinga (1865-1936). V této dětské pohádkové knížce Kipling vypravuje množství smyšlených příběhů o tom, jak mohly živé věci získat své rozmanité orgány a charakteristiky. O sloním chobotu, například, napsal toto:

Ve vzdálené době slon, ó nejdražší, neměl chobot. Měl jenom černavý, bambulatý nos . . . Ale byl jeden slon—nový slon, slůně—jenž byl pln neukojitelné zvědavosti . . . Tak vyšel . . . až šlápl na něco, co považoval za dřevěnou kládu na samém břehu veliké šedo zelené mazlavé řeky Limpopo, obklopené horečkovými stromy. Ale ve skutečnosti to byl krokodýl . . . Slůně pak sklonilo hlavu blíž ke krokodýlí páchnoucí zubaté tlamě a krokodýl ho chytil za jeho malý nos . . . Potom si slůně sedlo na své malé kyčle a táhlo a táhlo a táhlo a jeho nos se počal natahovat. A krokodýl uvázl ve vodě, měníce ji na krémovou mácháním svého ocasu a táhl a táhl a táhl. 38

Gould a jistí další evoluční vědci kritizovali literaturu za zaplňování se rozličnými scénáři bez podpůrného důkazu na svou obranu. Totéž se vztahuje na ty, kdo se pokoušejí vysvětlit vývoj společností v pojmech evoluční teorie. Tak jako Kiplingovy pohádky, jen takové příběhy evolučních sociologů spočívají čistě na představitosti. Věru, zvažme historii lidstva založenou na společnostech, jejichž údajní předkové byli pouze schopni vrčet a používat hrubé kamenné nástroje,

žili v jeskynních a přežívali díky lovu a sběru, a kteří, jak se následně rozvinuli, se počali věnovat zemědělství a později začali využívat kovy, a začala zakládat sociální vztahy jak jejich duševní moc vzrůstala. Tato "historie" se nijak neliší od příběhu, jak slon dostal svůj chobot.

Gould popisuje tento nevědecký přístup:

Vědci vědí, že tyto povídky jsou jen příběhy; naneštěstí jsou prezentovány v profesionální literatuře, kde jsou brány příliš vážně a doslova. Pak se stávají "fakty" a vstupují do populární literatury. . . 39

Navíc Gould také stanovuje, že tyto povídky nic nedokazují v termínech evoluční teorie:

Tyto povídky, v tradici evoluční přírodní historie "jen-takové-příběhy", nic nedokazují. Ale váha takových a mnoha dalších případů, ošoupala mou víru v postup po etapách už dávno. Vynalézavější myslí ho mohou ještě ušetřit, ale koncepty zachraňované pouze povrchní spekulací mne příliš neoslovují. 40

Newgrange

Tento monumentální hrob poblíž Dublinu byl postaven dle shody kolem roku 3200 př.n.l. Newgrange byl již starý v době, kdy egyptská civilizace vznikla, a před zrozením babylonské a krétské civilizace. Stonehenge, jedna z nejslavnějších kamenných struktur na světě, nebyla dosud postavena. Badatelé ukázali, že Newgrange nebyl jen hrobkou, ale že jeho stavitelé měli rozsáhlé znalosti astronomie—a vlastnili inženýrské techniky a stavitelské znalosti hodné vyzdvižení.

Velmi mnoho archeologů popisuje Newgrange jako technický zázrak. Například kupole završující stavbu je inženýrský div sama o sobě. Jednotlivé kameny, dole těžké a v horní části lehké, byly na sebe umístěny tak odborně, že každý lehce vyčnívá z toho, který je vespod. Z toho se zvedá šestiúhelníkový 6 metrů vysoký komín nad střední částí stavby. Na vrcholu komínu je kamenné víko, které lze podle přání otevřít nebo zavřít.

Evidentně byla tato obrovitá struktura postavena lidmi s vynikajícím porozuměním inženýrství, schopných přesně počítat, správně plánovat, transportovat těžké náklady kamene, a dobře využívat svého stavebního know-how. Evolucionisté nemohou vrhnout žádné světlo na to, jak byla tato stavba vztyčena, jelikož, podle jejich nereálného hlediska, lidé té doby pracovali za primitivních a zaostalých podmínek. Jenže je nemožné, aby byl takový ohromný monument vybudován kýmoli, kdo postrádá sofistikované vědomosti o inženýrství a konstrukci.

Samotné astronomické rysy budovy jsou udivující. Tento obří monument byl postaven takovým způsobem, že při zimním slunovratu dává vzejít působivé hře světla. Krátce po rozbřesku nejkratšího dne v roce (21.prosince), šíp slunečního světla prozáří pohřební komoru Newgrange. V této chvíli se odehraje dokonalá hra světla. Paprsky vycházejícího slunce procházejí skrze úzké otevření na dně střešní krabice nad vchodem a září dolů průchodem do vnitřní komory. Všechny kamenné bloky jsou umístěny v takových úhlech, že dovolují světlu, aby jich dosáhlo a bylo jimi odraženo - zásadní faktor, který celou světelnou šou umožňuje.

Proto vidíte, že budovatelé této ohromné stavby nejenže měli znalosti o inženýrství ale měli i znalost astronomie, která jim umožnila vypočítat délku dne a pohyby slunce.

Newgrange je pouze jednou z mnoha struktur z dávných dob, které přežily v Británii. Z pohledu na tuto stavbu můžete uzavřít, že to bylo vytvořeno lidmi z hluboce nahromaděným věděním, užívajících pokročilé techniky a metody. Jaké vysvětlení lze učinit ohledně druhu životů jaké tito lidé vedli? Ti lidé, kteří postavili takovou budovu mohli dobře žít v pohodlném,

civilizovaném okolí. Pokud měli vědomosti o astronomii a dostatečnou odbornost, aby vyložili tato pozorování správně, jejich každodenní životy musely být podobně civilizované, přímo úměrně akumulaci jejich znalostí. Tento kamenný monument může být jedinou přeživší budovou od společnosti, jež bydlela v pohodlných domech, měla dobře udržované zahrady, dostávalo se jí léčby v dobrých nemocnicích, účastnila se obchodní činnosti, vážila si umění a literatury a těšila se z rozsáhlého, významného kulturního dědictví. Toto vše jsou realistické výklady o lidech, kteří zbudovali tento kamenný monument, založené na archeologických zjištěních a historických faktech. Jenže evolucionisté zvyklí na myšlení v materiálních hranicích upřednostňují vypravovat příběhy, jež jsou produkty specifických dogmat, raději než dělat racionální, pravdivá vysvětlení.

Stonehenge

Stonehenge, monument stojící v Anglii, sestává z nějakých 30 velkých kamenných bloků naaranžovaných do kruhu. Jednotlivé z těchto bloků jsou v průměru 4.5 metru vysoké a váží 25 tun. Monument poutá pozornost mnoha badatelů a mnoho teorií bylo navrženo ohledně toho jak a proč to bylo vztyčeno. Na čem zde záleží, není, která (pokud nějaká) z teorií je správná, nýbrž, že tento monument znovu vyvrací teorii “evoluce” historie lidstva.

Výzkum odhaluje, že Stonehenge byla zbudována ve třech hlavních etapách, počínaje zhruba rokem 2800 př.n.l. Jinými slovy historie jejího zbudování sahá asi 5000 let zpět. Počáteční stádium budování zahrnovalo vykopání příkopu, náspu a nějakých kruhových jam ve vápenci. V druhé etapě bylo 80 kamenů modré skalice položeno ve dvou prstencích kolem středu místa a vně toho byl vztyčen patní kámen. Později byl zformován vnější kruh z obřích pískovcových kamenů, s průběžnou linií překladů.

Jedním z povšimnutelných aspektů monumentu je modrá skalice zde použitá, jelikož nikde poblíž nejsou zdroje takových kamennů. Tyto kameny byly na místo dovezeny z hor Preseli—asi 380 kilometrů daleko. Kdyby, jak tvrdí evoluční historikové, lidé té doby žili v primitivních podmínkách, s jedinými nástroji k dispozici v podobě dřevěných pák, vorů z klád a kamenných seker, tak jak potom transportovali tyto kameny celou tu cestu do regionu, kde nyní stojí? Na tuto otázku nemohou odpovědět scénáře, které jsou pouze výplodem dohadů.

Jedna skupina badatelů se pokoušela přepravit modré skalice tak daleko jak je Stonehenge rekonstrukcí vybavení údajně v té době užívaného. Za tímto účelem použili dřevěné páky, zbudovali vor schopný nést kameny patřičné velikosti svázáním tří vorů dohromady, posunovali vor po proudu dřevěnými holemi a nakonec se pokusili pohnout s kameny do kopce použitím hrubě zrobených kol. Ale jejich snahy byly marné. Toto bylo pouze jeden z experimentů prováděných za účelem stanovit jak mohly být modré skalice přepravovány tak daleko jak dnes leží Stonehenge. Mnoho dalších bylo provedeno, a vyšetřovatelé se pokusili pochopit jaké metody dopravy lidé v té době mohli používat. Jenže žádný z těchto pokusů se nikdy nepřiblížil úspěchu, poněvadž byly prováděny s nepochopením, že lidé, kteří zbudovali Stonehenge měli zaostalou kulturu a používali jen hrubé nástroje vyrobené z kamene a dřeva.

Dalším bodem, který je nutno zdůraznit je, že zmiňované pokusy benefitovaly ze současné technologie. Používali se různé modely vyrobené v námořních loděnicích, využili lana vyrobená v továrnách špičkovou technologií a provedli podrobné plány a výpočty. Jenomže ani tak nedosáhli pozitivního výsledku. Avšak lidé žijící před 5000 lety přepravili tyto kameny, vážící mnoho tun, a uspořádali je do kruhu vypočítáním jejich přesné geografické polohy. Je jasné, že toho všeho

nedosáhli pouze s kamennými nástroji, vory vyrobenými z kmenů a klád ze dřeva. Stonehenge a mnohé další megality byly postaveny užitím technologie, kterou dnes nejsme schopni dokonce ani uhadnout.

Podivuhodné zbytky města Tiahuanaco

V asi 4000 metrech nad mořem v Andských horách mezi Bolívií a Peru, je město Tiahuanaco plné zřícenin, které udivují návštěvníky. Region je považován za jeden z archeologických divů Jižní Ameriky, a vskutku, celého světa.

Jeden z nejvíce podivuhodných zbytků v Tiahuanaco je kalendář ukazující equinox, sezóny a postavení Měsíce v každé hodině a jeho pohyby. Tento kalendář je jedním z důkazů, že tamější lidé měli vysoce pokročilou technologii. Mezi dalšími podivuhodnými zbytky v Tiahuanaco jsou monumenty vyrobené z obrovských kamenných bloků, z nichž některé váží až 100 tun.

Autor *Reader's Digest* napsal, ". . . nejlepší inženýři dneška se stále táží, zda by mohli sekat a přesunovat obrovské kusy skály, jako ty, co byly použity k vybudování města. Obří bloky vypadají jako by k jejich lámání bylo použito razidlo. . ." 41

Například městské zdi byly postaveny umístěním bloků o váze 60 tun na jiné bloky vážící kolem 100 tun. Kamenická práce použitá k vybudování těchto zdí vyžadovala enormní odbornost. Obrovské čtvercové bloky byly spojeny dohromady přesnými žlábkami. Díry 2.5 metru dlouhé byly otevřeny v blocích vážících 10 tun. V některých částech ruin jsou kamenné vodní kanály 1.8 metru dlouhé a půl metru široké. Tyto jsou tak pravidelné, že dnes je jim ztěžší rovno. Je nemožné, aby tyto lidé vytvořili tyto práce při nedostatku technologických prostředků, způsobem, jak tvrdí evolucionisté. Je tomu tak proto, že za údajných primitivních podmínek by trvalo déle než je lidský život vytvořit pouze jednu z těchto struktur. To by na oplátku znamenalo, že by trvalo dvě století vybudovat Tiahuanaco, což samo o sobě ukazuje, že evoluční teze je falešná.

Jedním z nejpozoruhodnějších monumentů v Tiahuanacu je takzvaná Brána slunce. Je vyrobená z jediného bloku, který je vysoký 3 metry a 5 metrů široký a její váha se odhaduje na víc než 10 tun. Brána byla ozdobena rozmanitými řezbami. Nelze podat žádné vysvětlení k tomu, jaké metody byly použity ke konstrukci brány. Jaký druh technologie byl zaměstnán při stavbě takové působivé struktury? Jak byly bloky vážící 10 tun vytěženy a jakými prostředky byly převezeny z kamenolomu? Je jasné, že všech těchto věcí bylo dosaženo užitím více než prostých nástrojů a vybavení, toho druhu jaký předpokládají evolucionisté.

Pokud vezmete v úvahu zeměpisné podmínky oblasti, kde Tiahuanaco stojí, celý výkon předpokládá ještě podivuhodnější proporce. Město je mnoho kilometrů vzdáleno od běžných míst osídlení a stojí na vyvýšené planině asi 4000 metrů vysoko, kde atmosférický tlak dosahuje jen asi poloviny ve srovnání s úrovní moře. Velice omezená hladina kyslíku zde činí úkol vyžadující lidskou práci dokonce ještě obtížnějším.

Z toho všeho plyne, že, jako v mnoha jiných oblastech světa, zde v minulosti existovaly pokročilé civilizace—což vyvrací tezi, že společnosti se rozvíjejí směrem k pokročilým stádiím.

Starobylý Egypt:

Vznešená civilizace ve smyslu umění a vědy

V jedné z nejvelkolepějších civilizací ve smyslu umění a vědy lidstvem založené, staří Egyptané měli více znalostí a zkušenost, než by bylo možné, oni ale byli "dědici" nebo

pokračováním nějaké primitivní společnosti. Mezi Egyptany, příslušníky odchýleného, pohanského náboženství, existovali hebrejští pracovníci se znalostmi umění, které měly původ za časů proroka Noema a Abrahama (pokoj s nimi). Tito dovední lidé využívali vědomosti, které se naučili ve dnech minulých proroků.

Dosažení Egyptanů nebyla dosud zopakována v mnoha částech dnešního světa. V rozmanitých částech Asie, Jižní Ameriky a Afriky, včetně samotného Egypta, se dosud vede život pod úrovní minulé civilizace. Civilizace starého Egypta, která zaznamenala veliké úspěchy hlavně v medicíně, anatomii, městském plánování, architektuře, krásném umění a textiliích, je dnes studována vědci s velikým úžasem a údivem.

Původ staroegyptského lékařství

Sofistikované úspěchy lékařů ve starém Egyptě jsou dosti podivuhodné. Nálezy získané z vykopávek udivovaly archeology, poněvadž žádný historik neočekával tak vysoce rozvinutou technologii v civilizaci, která existovala 3000 let př.n.l.

Rentgenová analýza mumií odhalila, že ve starém Egyptě byla prováděna mozková chirurgie. 43 Ba co víc, tyto operace byly prováděny použitím vysoce profesionálních technik. Když jsou prozkoumány lebky mumií, které prošly operací, lze vidět, že chirurgické řezy byly vedeny velice úhledně. Lebeční kosti, které srostly dohromady dokazují, že pacienti přežívali dlouho po takových operacích. 44

Jiný příklad se týká rozličných léků. Mílovými kroky pokročila medicína v 19.století kvůli rychlému pokroku učiněnému v experimentální vědě, včetně objevu antibiotik. Jenže slovo "objev" není úplně přesné, protože mnohé z těchto technik byli již známy starým Egyptanům. 45

Některé z nejdůležitějších důkazů toho, jak pokročili byli Egyptané na poli vědy a anatomie, leží v mumiích, které za sebou zanechali. Používali stovky rozmanitých technik při procesu mumifikace, která umožnila, aby byla těla živých věcí uchována po tisíce let.

Proces mumifikace je dost složitý. Nejprve byl mozek a některé vnitřní orgány zesnulého odstraněny zvláštními nástroji. V příštím stádiu procedura zahrnovala vysoušení těla natronem po 40 dní. (Natron je minerální sůl, primárně směs kyselého uhličitánu sodného s malým množstvím chloridu sodného a síranu sodného.) Po redukci přebytečných tělesných tekutin byla tělní dutina vycpána lnem, pískem nebo pilinami. Kůže byla pomazána zvláštními bylinnými přípravky a potom potažena tekutou pryskyřicí k dalšímu zachování. Nakonec bylo tělo zamotáno lněnými obvazy. 46

Mumifikace, prováděná bez poškození tvaru těla a vytažením vnitřních orgánů zesnulého, ukazuje, že ti, kdo ji prováděli měli dostatečnou znalost anatomie, tak že znali polohu jednotlivých orgánů.

Vedle technik mumifikace Egyptané se před 5000 lety těšili ze širokého spektra dalších lékařských důmyslností. Například:

- Kněží zabývající se v Egyptě medicínou léčili mnoho chorob ve svých chrámech. Tak jako dnes se egyptští lékaři specializovali na různá odvětví medicíny. Každý doktor poskytoval služby ve své vlastní specializaci.

- Na doktory v Egyptě dohlížel stát. Pokud se pacient neuzdravil anebo zemřel, stát vyšetřil příčiny proč a určil zda metoda použitá lékařem ladila s pravidly. Pokud bylo zjištěno nějaké přehlédnutí v průběhu léčby, doktor byl potrestán v rámci zákona.

- Každý chrám měl dobře vybavenou laboratoř, kde se připravovaly a skladovaly léky.

-První kroky ve farmakologii a použití obvazů a stahovadel sahá do dob starého Egypta. Smithův papyrus (který se celý zabývá medicínou) popisuje jak byly přilnavé pruhy lnu—ideálního materiálu pro výrobu bandáží—používána k pokrytí zranění.

-Archeologické nálezy odhalily detailní obrázek lékařských praktik v Egyptě. Dodatečně byla objevena jména a tituly více než 100 doktorů specializujících se ve svých oblastech.

-V reliéfech na stěně chrámu v Kom Ombo je vytesána krabice chirurgických nástrojů. Tato krabice obsahuje kovové nůžky, chirurgické nože, pily, sondy, špachtle, háčky a svorky.

-Používané techniky byly četné a rozmanité. Zlomeniny a fraktury byly srovnány, byly použity dlahy a zranění uzavřena stehy. Zlomeniny zahojené po léčení s velikým úspěchem byly nalezeny u mnoha mumií.

-Třebaže na mumiích nebyly nalezeny chirurgické jizvy, existuje 13 odkazů na sešívání ran ve Smithově papyru. To značí, že Egyptané léčili rány sešíváním použitím lněné niti. Jehly byly pravděpodobně vyrobeny z mědi.

-Egyptští doktoři rozlišovali mezi sterilními a infikovanými ranami. K čistění infikovaných ran používali směs tuku z ibexe, borovicového oleje a rozdrzeného hrachu.

-Penicilin a antibiotika byla objevena relativně nedávno. Avšak staří Egyptané používali první organické verze těchto a jiných typů antibiotik a psali předpisy hodící se k typům chorob. 47

Vedle tohoto hlavního pokroku v medicíně vykopávky také odhalily, že Egyptané se velice zajímali o takové předměty jako výstavba měst a architektura.

Pokročilá metalurgie ve starém Egyptě

Obecně je metalurgie odvětvím vědy a technologie zahrnující zušlechťování surovin, tvarování a uchování kovů a jejich slitin. Průzkum staroegyptské civilizace ukazuje, že před 3000 až 3500 lety se Egyptané stali odborníky na extrakci a zpracování rozmanitých minerálů a kovů, hlavně zlata, mědi a železa. Jejich vysoce rozvinutá metalurgie ukazuje, že Egyptané byli pokročilí ve vyhledávání, dobývání a zpracování rud a měli vysoce vyvinutou znalost chemie.

Archeologický výzkum zjevil, že Egyptané produkovali detailní práci na měďné rudě a produkovali kovové slitiny kolem roku 3400 př.n.l. Ve Čtvrté dynastii (kolem 2900 př.n.l.), byl důlní výzkum a operace sledovány vysokými úředníky a ví se, že na ně dohlíželi synové faraona.

Navíc k mědi Egyptané často užívali železo. Cín se užíval k výrobě bronzů a kobalt k barvení skla. Kovy v Egyptě se přirozeně nevyskytující, byly dováženy z jiných regionů, konkrétně z Perzie.

Nejvíce využívaným a vysoce ceněným kovem pro ně bylo zlato. Stovky zlatých dolů byly objeveny v Egyptě a částech dnešního Súdánu. Jeden papyrus datující se zpět do 14.století př.n.l. obsahuje plány zlatého dolu nedaleko Apollinopolis, zjevující profesionalitu starých Egyptanů v tomto směru. Papyrus popisuje konstrukci více než 1300 obydlí kolem dolu k ubytování těch, kdo tam pracovali. Z toho je zjevná důležitost zlatotepectví a klenotnického umění ve Starém Egyptě. Věru stovky ozdobných zlatých předmětů objevených při archeologických vykopávkách jsou indikací, že staří Egyptané byli odborníky horníky a kovozpracovateli. Toto také ukazuje, že Egyptané měli vědecké znalosti a technologii potřebnou k rozpoznání rudných žil, získání z nich horniny, zušlechtění kovů takto získaných a jejich kombinování k výrobě slitin.

Městské plánování a infrastruktura ve Starém Egyptě

Vyprahlé klima Egypta za sebou zanechalo mnoho klíčů k jejich civilizaci, dokazujících, že města starých Egyptanů měla vysoce rozvinutou infrastrukturu.

Dozajista velmi rozvinutá infrastruktura ukazuje, že ti, kdo budovali tato města měli pokročilou znalost architektury a inženýrství. Jak hluboko je nutno vykopat základy tunelů, kde je třeba umístit podpůrné sloupy, jak účinný větrací systém potřebuje být naplánován, uspořádání stezek pro čistou a odpadní vodu, aby se nemísily, a velmi mnoho dalších podrobností je nutno vzít v úvahu. A co je ze všeho nejdůležitější, v ničem z toho se nesmí objevit chyby. Egyptané znali všechny tyto techniky a budovy, které za nimi zůstaly, to dokazují.

Stavební techniky, které užívali 3000 př.n.l. byly rozsáhle profesionální a určeny k řešení obtíží a problémů infrastruktury. Voda má ohromnou důležitost pro suchopárný region jakým je Egypt. Ve skutečnosti našli trvalé řešení na tento problém včetně zásobáren, které budovali k udržení vody.

Velký vodní rezervoár objevený v prohloubenině Fajúmské oázy je jedním z nich. Egyptané také budovali umělá jezera, aby zajistili, že život v určitých oblastech bude pokračovat. Tato jezírka sbírala vodu z Nilu a umožňovala pokročilou civilizaci v egyptské poušti. Vybudovali jezero Moeris, 80 kilometrů jihozápadně od dnešní Káhiry za účelem sbírat vodu z řeky Nil díky kanálu. Usedlosti a chrámy byly pak vybudovány poblíž této nádrže. 48

Egyptská znalost lékařství, plánování výstavby a inženýrství a jak by to mělo být uvedeno do praxe jsou pouze některé z důkazů výjimečně pokročilé civilizace, kterou měli. Jejich vědomosti a prostředky, kterých užívali, znovu odmítají hypotézu, že společnosti pokračují od primitivního stádia k civilizovanému. Společnost, která existovala před 5000 lety vlastnila rozvinutější civilizaci než některé komunity žijící ve stejné zemi dnes, což je něco, co nelze vysvětlit v termínu “evolučního pokroku”. Také není pochyb o tom, že v době, kdy se Egyptané těšili ze své rozvinuté civilizace, existovaly zaostalejší komunity s lidmi žijícími v primitivnějších podmínkách v Africe a dalších částech světa. Jenže žádný z těchto jedinců neměl rysy, které byly méně lidské, ani údajné opičí charakteristiky. Egyptané, jiní lidé v primitivnějších podmínkách v téže době jako oni a lidské komunity, jež existovaly před stovkami tisíc let, ti všichni byli stejně lidští jako současný člověk, v každém ohledu. Některé komunity mohly žít v pokročilejších podmínkách a jiné v zaostalých, avšak z toho neplatí jak darwinisté tvrdí, že byly potomky opic nebo že se jejich rasy vyvinuly jedna z druhé. Takový výklad je znásilněním vědy, rozumu a logiky.

Dosažení starých Egyptanů v textiliích

Lze vidět ze zbytků lněné tkaniny, které přežily z roku 2500 př.n.l. že Egyptané vyráběli vysoce kvalitní látky, ve smyslu materiálu i tkaní. Co je však nejdůležitější ze všeho jsou detaily na tkaní látek. V roce 2500 př.n.l. staří Egyptané produkovali jemná vlákna toho druhu, jaké se dnes vyrábějí ma stroji vybavených pokročilou technologií, kterýžto len byl používán na balení mumíí. Jemné předivo těchto textilií udivuje egyptology. 49 Tyto vzorky jsou tak pěkné, že člověk potřebuje lupu, aby je rozlišil od hedvábí a jsou srovnatelné s nejlepší prací dnešních strojních stavů. 50 Ještě dnes tyto látky slují svou kvalitou a egyptský len dělaný dnes vděčí za svou slávu tkalcům, kteří žili ve 2000 př.nl.

Pokročilá úroveň matematiky

Čísla byla užívána ve Starém Egyptě od raných dob. Byly nalezeny papyry z 2000 př.n.l. popisující matematické problémy. Čtyři nejodkazovanější dokumenty jsou známy jako Kahunské fragmenty, a Berlínský, Moskevský a Rhinský papyrus. Tyto dokumenty stanovují, s příklady, základy podle nichž se měřilo. Egypťané věděli, že trojúhelník se stranami 3:4:5 je pravý a využívali této znalosti (které se nyní říká Pythagorova věta) ve stavebních výpočtech. 51

Navíc Egypťané znali rozdíl mezi hvězdami a planetami. Dodali hvězdy, z nichž některé jsou jen těžko viditelné pouhým okem, do svého studia astronomie.

A jelikož životy Egypťanů záviseli na Nilu, museli kontrolovat úroveň pravidelných záplav. Vládce měl "Nilometr" vyrobený k měření hladiny říčních vod a úředníky jmenované pro tento účel. 52

Stavební technologie plná tajemství

Nejdůležitější struktury vybudované ve Starém Egyptě, na něž návštěvníci dodnes zírají s úžasem, jsou záhadné pyramidy. Nejvelkolepější z nich je Velká pyramida, považovaná na nejmohutnější kamennou stavbu dodnes na světě zbudovanou. Historikové a archeologové od času Herodota předložili rozličné teorie, jak byly pyramidy postaveny. Někteří tvrdili, že při práci se používali otroci a navrhli několikero možných technik od techniky rampy po terasovitou pyramidu. Kompletní obrázek, který se vynořuje z hypotetických metod je tento:

-Byly-li pyramidy postaveny otroky, tak jejich počet by byl neobyčejně vysoký, řádově 240000.

-Byla-li postavena rampa při konstrukci pyramidy, tak pak trvalo kolem osmi let jen rozebrání rampy po dokončení pyramidy. Tato teorie je podle dánského inženýra Garde-Hansona směšná, poněvadž jakmile by byla rampa zbourána, obrovské hrubé bloky by zbyly. Jenže takový důkaz není nikde vidět. 53

Stanovujíce, že Garde-Hanson vzal v úvahu aspekty předurčené jinými teoretiky, Moustafa Gadalla, ve své knize *Historický klam: Nevyřčený příběh Starého Egypta*, pokračuje slovy:

Zkuste si představit ta zarážející čísla, když navštívíte pyramidy: 4000 kameníků celoročně produkuje 330 bloků za den. Během období záplav 4000 bloků za den je převezeno k Nilu, přepraveno, vytaženo na rampu na planině v Gíze a položeno na místo—rychlostí 6.67 bloků za minutu! Představte si 6.67 bloků každých 60 sekund! 54

-Navíc mějme na paměti, že povrch každé strany pyramidy je asi 5.5 akrů. Pak asi 115000 krycích kamenů bylo potřeba na každý povrch. Tyto kameny byli položeny na místo tak pečlivě, že mezery mezi nimi jsou tak malé, že mezi ně nejde vložit ani kousek papíru. 55

Toto jen několik z námitek, které ukazují, že tajemství týkající se konstrukce pyramid nebyla dosud vyřešena vědou a technologií 21.století.

Kdyby si někdo přál znovu vybudovat pyramidy ...

V roce 1978, Indianský vápencový institut Ameriky, Inc.—jedna z největších světových autorit na vápenec—provedla otázky vyvolávající studii proveditelnosti, aby zjistili, jak velká pracovní síla a jaké druhy materiálů by byly potřebné k vybudování pyramidy podobné Velké pyramidě v Gíze. Společnost úředníků popsala danou obtížnost, poznamenávajíc, že kdyby

ztrojnásobili dnešní průměrnou produkci, lámání, zpracování a nalodování takového množství vápence, tak by to trvalo asi 27 let. Navíc by při veškeré této práci byla použita moderní americká technika—jinými slovy, hydraulická kladiva a elektrické pily s krystalovými hlavami. Enormní úsilí by vyžadovalo jen vylámat a transportovat vápenec, nepočítaje v tom laboratorní testy nezbytné k postavení pyramidy ani další takové přípravné práce. 57

Jak potom staří Egyptané tyto ohromné pyramidy postavili? Jakou silou, s jakými stroji, jakými technikami byly položeny kamenné terasy? Jakými prostředky byly vytesány kamenné hrobky? Jak bylo zajištěno osvětlení během výstavby? (Žádné skvrny nebo saze nebyly nalezeny na stěnách nebo stropích uvnitř pyramid a hrobek.) Jak byly bloky kamene odstraněny z lomů a jak byly rozmanitě tvarované facety bloků uhlazeny? Jak byly tyto bloky, vážící několik tun, převáženy a jak byly spojeny dohromady s přesností 1/1000 centimetru? Seznam otázek by mohl být mnohem delší. Mohou být zodpovězeny logickým a rozumným způsobem skrze evoluční klam o historii lidstva? Jistěže ne!

Se svým uměním, medicínou a kulturou staří Egyptané produkovali ohromnou civilizaci. Díla, která za sebou zanechali, lékařské terapie, které užívali a nahromaděné vědomosti a zkušenosti jsou pro to nejdůležitějšími důkazy. Někteří vědci dnes dokonce tvrdí, že práce vyprodukované Egyptany—pro které by, podle hypotézy o evoluci historie, postavení pyramid muselo být mimořádně obtížné—byly ve skutečnosti vytvořeny mimozemskými návštěvníky.

Ovšemže takové tvrzení je výjimečně iracionální a nelogické. Jenže evolucionisté se za ním schovávají, jelikož veškerá jejich demagogie není schopná poskytnout lepší vysvětlení. Zaprvé a především neexistuje ani nejmenší důkaz na podporu jejich tvrzení. Když si evolucionisté uvědomí, že nemohou vyprodukovat žádné vysvětlení založené na náhodě nebo imaginárním evolučním procesu, ihned se schovají za myšlenku "návštěvníků z vesmíru." Věru s tímto směšným nápadem přišli, když si uvědomili, že DNA v buněčném jádře a první bílkovina, představující základní stavební jednotku života, mají příliš složité a neobyčejné stavby, než aby vznikly náhodou z neživých substancí. A tak návštěvníci z vesmíru museli přivést první živý organismus na Zemi a nechat ho za sebou. Toto absurdní tvrzení je jedním z žalujících znaků zoufalé pozice, v níž se evolucionisté nacházejí.

Civilizace ve starém Egyptě—a všechny další civilizace napříč dějinami—byly všechny založeny lidmi, kteří vlastnili rozum a vůli. Dnes se díváme artefaktům z 3000 př.n.l. a vědci a odborníci v daném oboru diskutují, jak mohly být tyto věci vytvořeny. Na čem ale opravdu záleží je, že civilizace stará 5000 let, jejíž stopy lze vidět dodnes, byla evidentně vybudována se zkušeností a sofistikovanými vědomostmi hromadícími se tisíce let. Jinak řečeno, kořeny této starobylé civilizace sahají dokonce ještě dále. To znamená, že v úplně raných dobách neexistovali primitivní, polozvířecí lidé, kterým se nedostávalo schopnosti hovořit a žili jen z toho, co ulovili, jak je tvrzeno navrhovateli evoluce historie. Od chvíle, kdy byl první člověk stvořen, těšil se stejným lidským rysům jako je inteligence, koncept krásna, porozumění, vědomí a morální hodnoty jako člověk dnešní.

Sumerská civilizace

Při popisu údajného "evolučního pochodu" historie lidstva, jsou darwinističtí vědci dosti bezmocní u jiného předmětu: lidské mysli, s níž lidstvo vybudovalo univerzity, nemocnice, továrny

a státy, komponovalo hudbu, pořádalo Olympijské hry a vycestovalo do vesmíru—zkrátka jedné z nejvýznamějších charakteristik, která dělá z člověka to, čím je.

Evolucionisté tvrdí, že lidská mysl získala svou současnou kapacitu vyvíjením poté, co se člověk odtrhl od šimpanzů, našich takzvaných nejbližších příbuzných. Připisují údajné skoky, které se odehrály v evoluci lidské mysli náhodným změnám, které se objevily v mozku a zdokonalujícímu vlivu dovedností dělání nástrojů. Často narazíte na taková tvrzení v televizních dokumentech a článcích v časopisech a novinách, vypravujících dlouhé báčorky ohledně opičího muže, který se nejprve naučil jak dělat nože z kamene a potom oštěpy. Jenže tato propaganda není platná. Třebaže se snaží vyobrazit tyto scénáře, které vytvořili, jako vědecké, ve skutečnosti jsou založeny čistě na darwinistických předsudcích a jsou zcela nevědecké. Nejdůležitějším bodem ze všeho zde je, že lidská mysl nemůže být redukována na hmotu. Zdokumentováním neplatnosti materialismu, tento fakt sám podkopává jakékoli tvrzení týkající se evoluce mysli.

Evolucionisté tvrdí, že mysl vznikla evolucí, ale nemají žádné prostředky vyzkoušení jaká je primitivní úroveň inteligence nebo replikování podmínek v údajném evolučním procesu. Navzory tomu, že je evolucionistou, Henry Gee, vydavatel časopisu *Nature*, dobře známého pro svůj evoluční obsah, otevřeně uznává nevědeckou povahu takových tvrzení:

Například u evoluce člověka se předpokládá, že byla řízena zlepšeními v postoji, velikosti mozku a koordinaci mezi rukou a okem, což vedlo k technologickým dosažením jako oheň, výroba nástrojů a užití jazyka. Ale takové scénáře jsou subjektivní. Nikdy nemohou být otestovány pokusem a jsou tak nevědecké. Spoléhají na svou rozšířenost nikoli na vědeckou zkoušku, ale na potvrzení a autoritu své prezentace. 61

Mimoto, že jsou nevědecké, tyto scénáře jsou také logicky neplatné. Evolucionisté tvrdí, že díky intelektu údajně vzniklému evolucí vznikla a rozvinula se schopnost používat nástroje a díky tomu se na oplátku vyvinula inteligence. Jenže takový vývoj je možný pouze tehdy, pokud je lidská inteligence už přítomná. Podle tohoto výčtu otázka, zda evolucí vznikla nejprve technologie nebo mysl zůstává nezodpovězena.

Phillip Johnson, jeden z nejúčinnějších kritiků darwinismu, píše k předmětu toto:

Teorie, která je produktem mysli nedovede adekvátně vysvětlit mysl, která produkuje teorii. Příběh veliké vědecké mysli, která objevuje absolutní pravdu je uspokojivá pouze dokud akceptujeme, že mysl samotná je daná. Jakmile se pokusíme vysvětlit mysl jako produkt našich vlastních objevů, jsme v zrcadlovém sále bez východu. 62

Fakt, že darwinisté jsou dost dobře neschopní vysvětlit vlastní lidské mysli odhaluje, že tvrzení, která činí o lidské kulturní a sociální historii jsou stejně neplatná. Věřu všechna fakta a zjištění, která jsme přezkoumali, zatím činí tvrzení darwinistů ohledně "evoluce historie" naprosto nesmyslným.

V kontrastu k tomu, co tvrdí evolucionisté, historie lidstva je plná důkazů, že dávní lidé vlastnili mnohem svrchovanější technologie a civilizace než se kdy věřilo. Jednou z takových civilizací je ta Sumeřanů. Výtvary, které za sebou zanechaly, jsou některými důkazy nahromaděného vědění, které lidstvo mělo před tisíci let.

Sumeřané: Pokročilá civilizace

Mezopotámie znamená v řečtině "mezi řekami". Tento region je jedním z nejplodnějších na světě, což z něho učinilo kolébkou velikých civilizací.

Jedna skupina lidí, která se vynořila z jihu těchto zemí—z oblasti dnes známé jako Kuvajt a severní Súdská Arábie—mluvila jazykem odlišným od jiných skupin, žila ve městech, vládl jim monarcha podle legální struktury a používala písmo. Toto byli Sumeřané, kteří se rychle rozvinuli založením velkých městských států od 3000 př.n.l. a přivedli velké množství lidí pod svou vládu. 63

Později byli Sumeřané poraženi Akkadiánci a přešli pod jejich jařmo. Avšak přijetím sumerské kultury, náboženství, umění, práva, státní struktury a literatury, umožnili civilizaci, aby byla v Mezopotámii zachována.

Ve své době učinili Sumeřané významné pokroky ve všech oblastech od technologie po umění a od práva po literaturu. Měli dobře rozvinutý obchod a mocnou ekonomiku. Bronzová díla, vozidla s koly, plující lodě, sochy a monumentální stavby jsou některými důkazy rychlého pokroku, který přežil do dnešního dne. Navíc je známo, že Sumeřané vlastnili četná umělecká řemesla, která se nedochovala. Tkaní a barvení vlny—důležité vývozní komodity pro mezopotámská města—by mohlo být jmenováno jako jedno z jejich rozvinutých méně významných umění. 64

Sumeřané měli také rozvinutou sociální strukturu. Jejich stát byl monarchií s knězem/králem vládnoucím s pomocí skupiny úředníků. Po sklizni tuto rozdělili produkci mezi lidi a navštívili a zkontrolovali pole. Byrokracie tvořila základ sumerského administrativního systému. Kněz v každé oblasti přejímal odpovědnost za lidi tam žijící a tak zajišťoval, že potraviny budou rovnoměrně rozděleny zvláště ve velkých městech. Práce provedená knězi byla zaznamenána a archivována.

Ve společenské, umělecké, vědecké a ekonomické sféře Sumeřané, kteří žili před nějakými 5000 lety od naší doby, jsou v naprostém rozporu s evolučním modelem člověka údajně se zlepšujícího od primitivního k rozvinutému. Veliká civilizace vybudovaná Sumeřany nebyla nejen ohromně rozvinutá na svou dobu, ale také značně pokročilá ve srovnání s příliš mnoha společnostmi dnešního dne. Tato úroveň kulturního rozvoje nemůže být vysvětlena tvrzeními evolucionistů o lidských bytostech nejprve se zbavujících opicím podobných rysů, včetně komunikace mručením, pak se začínajících socializovat a chovat zvířata a teprve potom poznávající zemědělství. Je zjevné, že lidské bytosti byly vždy lidské, s celou svou inteligencí, schopnostmi a vkusem ve všech obdobích dějin. Obraz opičích mužů sedících u ohně v jeskyních a trávící dny výrobou hrubých kamenných nástrojů, tak často vyobrazovaný evolucionisty, je zcela fiktivní a v rozporu se všemi historickými, archeologickými a vědeckými důkazy.

Sumerská věda

Sumeřané měli vlastní soustavu čísel. Namísto současné soustavy založené na čísle 10 (desítkové) vytvořili matematickou soustavu založenou na čísle 60 (šedesátkovou). Jejich systém stále zabírá významné místo v naší době, ve způsobu, jakým máme 60 minut v hodině a 60 sekund v minutě a 360 stupňů v kruhu. Z tohoto důvodu jsou Sumeřané, jejichž matematické znalosti vyprodukovaly první geometrické a algebraické vzorce, považováni za zakladatele moderní matematiky.

Navíc Sumeřané dosáhli dosti pokročilé úrovně v astronomii a jejich výpočty let, měsíců a dnů jsou skoro přesně stejné jako ty naše. Sumerský kalendář s rokem sestávajícím z 12 měsíců byl používán také starými Egypťany, Řeky a mnoha Semitskými společnostmi. Podle tohoto kalendáře rok sestával ze dvou období—léta a zimy. Léto začínalo o jarní rovnodennosti a zima o podzimní rovnodennosti.

Sumeřané také studovali nebe z věží, které se nazývají "ziguraty." 65 Byli schopni předpovědět zatmění slunce a měsíce, jak lze jasně vidět v množství záznamů. Pro záznam svých astronomických objevů vytvářeli Sumeřané grafy velkého počtu konstelací hvězd. Navíc ke studiu Slunce a Měsíce zaznamenali také pohyby Merkura, Venuše, Marsu, Jupitera a Saturnu. Výpočty, které Sumeřané vyprodukovali před 5000 lety, byly nyní potvrzeny obrázky zaslanými na Zemi sondami.

Není pochyb o tom, že existuje absolutní rozpor s tvrzeními o evoluci historie. Díváme se na informaci původně objevenou před 5000 roky, kteroužto jsme získali teprve nedávno díky obrovským teleskopům, rozvinutým počítačům a rozmanité technologii. Toto je případ, kdy by evoluční vědci měli odložit stranou své předsudky a jednat ve světle vědeckých a historických fakt. Tato pravda ukazuje neplatnost myšlenky obhajované darwinisty, že civilizace vždy pokračují od primitivní k pokročilejší. Množství ideologických zájmů leží za pokusem přepsat historii člověka—který zakládá civilizace, skládá hudbu, vytváří umělecká díla, staví působivé budovy, zkoumá vesmír a dělá vědecké technické objevy—v termínech údajného procesu evoluce. Správný přístup pro vědce je chovat se ve světle faktů určených pokusem, objevem a pozorováním, ne podle ideologických zájmů.

Nimrodova lupa

Objev učiněný archeologem Sirem Johnem Layardem v roce 1850 nastolil otázku, kdo ve skutečnosti používal první lupu? Během série vykopávek v oblasti nynějšího Iráku Layard objevil kus lupy starý 3000 let. V současnosti k vidění v Britském muzeu, tento fragment ukazuje, že první známá lupa byla používána za dnů Asyřanů. Profesor Giovanni Pettinato z Římské univerzity se domnívá, že tato krystalová lupa—což je podle něj hlavní objev vrhající značné světlo na historii vědy—by mohla vysvětlit, jakto, že staří Asyřané toho tolik věděli o astronomii, objevující planetu Saturn a prstence kolem ní. 66

K čemu tato lupa sloužila? Tato odpověď může být diskutabilní, ale pořád je zjevné, že ne všechny minulé společnosti žily prostým životem, jak tvrdí evoluční vědci. Společnosti z minulosti využívaly vědy a techniky, budovaly hluboce zakořeněné civilizace a těšily se z pokrokového životního stylu. Pouze omezená informace ohledně jejich každodenních životů přetrvala pro nás dodnes, ale prakticky vše, co víme, ukazuje, že vlastně žádná z těchto společností neprošla evolucí.

Bagdádská baterie

V roce 1938 německý archeolog Wilhelm König objevil předmět podobný váze dnes známý jako "Bagdádská baterie". Ale jak bylo uzavřeno, že tento předmět starý kolem 2000 let byl sloužil jako baterie? Pokud byl skutečně používán jako baterie—jak provedený výzkum dozajista ukazuje—pak všechny teorie, že civilizace jdou vždy kupředu a že společnosti z minulosti žily v primitivních podmínkách, budou zcela zdemolovány. Tento hliněný hrnec, zapečetěný asfaltem nebo živicí, obsahuje válec z mědi. Dno tohoto válce je pokryto měděným diskem. Asfaltová zátka drží na místě železnou tyč, postavenou dolů do válce, aniž by se ho dotýkala.

Kdyby byl hrnec naplněn elektrolytem, výsledkem bude baterie vyrábějící proud. Tento jev je znám jako elektrochemická reakce a příliš se neliší od toho, jak fungují baterie současné. Během pokusů bylo vygenerováno mezi 1.5 a 2 voltů elektřiny z některých rekonstrukcí založených na Bagdádské baterii.

Toto nastoluje velice důležitou otázku: K čemu tato baterie sloužila před 2000 lety? Jelikož existovala taková baterie, evidentně musely existovat stroje a přístroje, které poháněla. Toto opět ukazuje, že lidé žijící před 2000 lety vlastnili mnohem pokročilejší technologii—a tím pádem životní standard—než se dříve myslelo.

Májové: Jiná civilizace, jež vyvrací myšlenku evoluce historie

Téměř všechny evoluční publikace mají společnou jednu věc: Všechny věnují značný prostor imaginárním scénářům ohledně toho, proč se některé biologické struktury nebo rysy živých věcí vyvinuly. Zarážejícím faktorem je, že všechny příběhy, které si evolucionisté vybájí, jsou zobrazeny jako vědecký fakt. Skutečností však je, že tyto výčty jsou pouze darwinistickými povídkami. Evolucionisté se snaží představit scénáře, se kterými přicházejí jako vědecké důkazy. Jenže tyto výčty jsou zcela zavádějící, nemají žádnou vědeckou hodnotu a nemohou nikdy vytvořit důkaz pro tvrzení evolucionistů.

Jedna báchorka, s níž se často setkáme v evoluční literatuře je, jak se domnělí opicím podobní tvorové změnili v lidské bytosti a jak se primitivní člověk postupně stával sociální entitou. Navzdory tomu, že neexistuje vědecký důkaz, který by je podpořil, rekonstrukce těchto domněle primitivních lidských bytostí—na nichž jsou zobrazovány jako chodící napůl vzpřímeně, vrčící, chodící spolu se svými “jeskynními tlupami” nebo lovící hrubými kamennými nástroji—jsou nejlépe známou součástí tohoto scénáře.

Tyto rekonstrukce obnáší pozvání představovat si a věřit. S nimi se evolucionisté snaží přesvědčit lidi nikoli na základě konkrétních skutečností, ale fantastické spekulace, poněvadž tyto jsou založeny na předsudcích a předpojatosti autora, spíše než na vědeckých faktech.

Evolucionisté nemají žádné výčitky nad uchováváním těchto příběhů v profesionální literatuře, ani o jejich prezentování jako by byly vědeckou pravdou, i přesto, že jsou si dobře vědomi mylné povahy svých výčtů. Leč tyto scénáře tak často vyslovované evolucionisty tvoří dohady, nikoli vědecký důkaz pro teorii evoluce, neboť neexistuje žádný důkaz, že člověk je potomkem opičího předka. Stejným způsobem žádný archeologický nebo historický důkaz nenaznačuje, že společnosti se vyvíjejí od primitivních k pokročilejším. Člověk byl člověk od chvíle svého vzniku a vytvářel rozličné civilizace a kultury ve všech dobách historie. Jednou z nich je májská, jejíž pozůstatky dodnes vyvolávají úžas.

Historické zdroje odkazují na postavu v bílém rouchu, která přišla ke komunitám žijícím v této oblasti. Podle informace obsažené na monumentech, víra v jediného Boha se nakrátko rozšířila, současně s pokrokem ve vědě a umění.

Májové: Matematictí odborníci

Májové žili ve Střední Americe kolem roku 1000 př.n.l. ve značné vzdálenosti od ostatních pokročilých civilizací jako byly ty v Egyptě, Řecku a Mezopotámii. Nejdůležitějšími znaky Májů jsou vědecký pokrok učiněný na polích astronomie a matematiky a jejich složitý psaný jazyk.

Májská znalost času, astronomie a matematiky byla o tisíc let napřed před Západním světem v té době. Kupříkladu jejich výpočet ročního cyklu Země byl mnohem přesnější než všechny ostatní výpočty před vynálezem počítače. Májové používali matematický koncept nuly tisíc let před jeho objevem západními matematiky a používali pokročilejší číslce a znaky než jejich současníci.

Májský kalendář

Háb, občanský kalendář užívaný Máji sestávající z 365 dní je jedním z produktů jejich pokrokové civilizace. Ve skutečnosti si byli vědomi, že rok je o něco delší než 365 dní; jejich odhad byl 365.242036 dní. V Gregoriánském kalendáři, který používáme dnes, tvoří rok 365.24 dní. 67 Jak vidíte v obou cifrách je nepatrný rozdíl—další důkaz májské odbornosti na poli matematiky a astronomie.

Májské vědomosti v astronomii

Tři knihy, které přetrvaly do naší doby od Májů, známé jako Májské kodexy, obsahují důležitou informaci týkající se jejich životů a astronomických vědomostí. Z těchto tří—Madridského kodexu, Pařížského kodexu a Drážďanského kodexu—je ten poslední nejdůležitější ve smyslu ukázání hloubky Májské znalosti astronomie. Měli velice složitou soustavu písma, z níž méně než 30% bylo dešifrováno. Přesto i toto stačí k odhalení pokročilé úrovně vědy, jaké dosáhli.

Například strana 11 z Drážďanského kodexu obsahuje informaci o planetě Venuši. Májové vypočetli, že venušanský rok trvá 583.92 dní a zaokrouhlili to na 584 dní. Navíc vytvořili kresby cyklu planety na tisíce let. Dvě další stránky kodexu obsahují informace o Marsu, čtyři jsou o Jupiteru a jeho satelitech, a osm stran je věnováno Měsíci, Merkuru a Saturnu, stanovujících takové komplikované výpočty jako oběžné dráhy těchto planet kolem Slunce, jejich vzájemné vztahy a jejich vztahy se Zemí.

Vědomosti Májů v astronomii byly tak přesné, že byli schopni určit, že jeden den musí být odečten od venušanské oběžné dráhy každých 6000 let. Jak získali tuto informaci? Toto je pořád věc diskuse astronomů, astrofyziků a archeologů. Dnes se takové složité výpočty dělají s pomocí počítačové technologie. Vědci poznávají vnější vesmír v observatořích vybavených všemi druhy technických a elektrických přístrojů. Jenže Májové obsáhli toto vědění staletí před vynálezem současné technologie. Toto znovu činí neplatnými teze o pokroku společnosti vždy pouze od primitivního po pokročilé stádium. Mnoho zašlých společností mělo právě takovou úroveň civilizace jako je ta dnešní a někdy i vyšší. Mnoho komunit dnes ještě nedosáhlo úrovně dosažených minulými společnostmi. Zkrátka civilizace se někdy pohybují kupředu a jiny zaostávají a pokročilé a primitivní společnosti spolu existují vedle sebe v jedné době.

Sít' silnic

ve starobylém májském městě Tikal

Tikal, jedno z nejstarších májských měst, bylo založeno v 8.století př.n.l. Archeologické vykopávky ve městě, jež stojí v divoké džungli, odkryly domy, paláce, pyramidy, chrámy a shromažďovací prostory. Všechny tyto areály jsou navzájem spojeny silnicemi. Radarové obrázky ukázaly, že vedle kompletního kanalizačního systému mělo město i rozsáhlý zavlažovací systém. Tikal nestojí ani u řeky ani u jezera a bylo zjištěno, že město využívalo deset vodních zásobáren.

Pět hlavních silnic vedlo z Tikalu do džungle. Archeologové je popisují jako obřadní cesty. Fotografie ze vzduchu ukazují, že májská města byla vzájemně propojena rozsáhlou sítí silnic čítajících celkem asi 300 kilometrů délky a prokazujících podrobné inženýrství. Všechny cesty byly vytvořeny z rozbitých skal a pokryty těžko opotřebitelnou vrstvou světlé barvy. Tyto silnice jsou dokonale rovné jako podle pravítka a zůstává zde důležitá otázka, jak byli Májové schopni určit směr během výstavby těchto cest a jaké vybavení a nástroje byly použity. Mentalita evolucionistů

nemůže poskytnout racionální a logické odpovědi. Jelikož máme co dělat se zázrakem inženýrství stovky kilometrů dlouhým, je krystalicky jasné, že tyto cesty jsou výsledkem podrobných výpočtů a měření a využití nezbytných materiálů a nástrojů.

Kolečka užívaná Máji

Výzkum regionu obydleného Máji ukazuje, že používali stroje obsahující ozubená kola.

Fotografie na druhé straně braná v hlavním májském městě Copan je pro to jedním z důkazů. Společnost vlastníci technologii ozubených kol musí mít znalost mechanického inženýrství.

Je nemožné pro kohokoli prostrádajícího toto vědění, aby vyprodukoval mechanismus s ozubenými koly. Kupříkladu pokud byste byli požádáni, abyste vyrobili podobný mechanismus jako ten na fotografii, pak bez patřičného výcviku byste to nedokázali, ani byste nemohli zaručit, že mechanismus bude náležitě pracovat.

Jenže Májové to zvládli, což je významným ukazatelem úrovně jejich znalostí a dokazuje to, že ti, kdo žili v minulosti nebyli tak “zaostalí” jak evolucionisté tvrdí.

Zatím zde bylo pouze několik příkladů k ukázání pokročilé úrovně civilizace, jaké dosáhly komunity v minulosti. Toto ukazuje na jednu významnou pravdu: Evoluční teze vnucovaná po mnoho let, že v minulosti žily společnosti prostým, zaostalým, primitivním životem, je prostě špatná. Společnosti na různých stupních civilizace a rozmanité kultury existovaly ve všech dobách; jenže žádná se nevyvinula z jiné. Fakt, že před 1000 let existovaly některé zaostalé společnosti neznamena, že samotná historie se vyvíjí nebo že společnosti pokračují od primitivní k pokročilé. Protože vedle těchto zaostalých komunit existovaly vysoce pokrokové, které učinily ohromné kroky ve vědě a technologii a založily zakořeněné civilizace. Ano, kulturní interakce a nahromadění vědění předávaného z generace na generaci může dobře hrát roli ve vývoji společností. Jenže to není evoluce.

V citování příkladů komunit, které žily v minulosti, nám Korán vypravuje, že některé vybudovaly pokročilé kultury:

Což necestovali po zemi, že neviděli, jaký byl konec těch, kdož před nimi byli! A přece byli silnější než oni mocí i stopami, jež na zemi zanechali.. . (Korán, 40:21)

Což po zemi necestovali, že neviděli, jaký byl konec těch, kdož před nimi byli a kteří byli početnější a mocnější silou i stopami, jež na zemi zanechali! A nebylo jim k ničemu to, čeho nabyli. (Korán, 40:82)

Kolika městům jsme již dali zahynout, protože byla nespravedlivá a dnes jsou od základu zpustošena! A kolik studní je zasypáno a kolik vznosných zámků zbořeno! (Korán, 22:45)

Tato prohlášení sdělovaná v Koránu jsou podporována archeologickými nálezy. Když jsou prozkoumány archeologické objevy a místa, kde minulé komunity žily, lze věru vidět, že většina společností se honosila vyšší úrovní než některé komunity dnešní a že dosáhly obrovského pokroku na poli stavební technologie, astronomie, matematiky a lékařství. Toto opět vyvrací darwinistický mýtus o evoluci historie a společností.

Slepá ulička evoluce jazyka

Při líčení mýtu evoluce lidské historie evolucionisté narážejí na četné vážné problémy. Jedním z nich je především, jak se vyvinulo lidské vědomí. Jinou starostí je původ řeči—jedné z charakteristik, která odlišuje lidské bytosti od ostatních živých tvorů.

Když mluvíme, tvarujeme své myšlenky v jazyk a vyjadřujeme je takovým způsobem, aby jim druhá strana rozuměla. Ačkoli toto vyžaduje vysoce specializované svalové pohyby rtů, hrdla a jazyka, my si to ztěží uvědomujeme. Pouze “chceme” mluvit. Zvuky, slabiky a slova vznikají skrze harmonické stahy a uvolnění kolem 100 různých svalů a věty srozumitelné ostatním jsou tvořeny vhodnými sekvencemi takových gramatických prvků jako podmět, předmět a zájmeno. Fakt, že neděláme více, než že si “přejeme” použít tuto schopnost, zakládající se na takových komplikovaných stádiích, jasně ukazuje, že toto není pouze schopnost, která pramení ze základních biologických struktur.

Lidská schopnost řeči je neuvěřitelně složitý fenomén, jenž nelze vysvětlit v termínech imaginárních požadavků nebo mechanismů evolučního procesu. Navzdory dlouhému výzkumu nebyli evolucionisté schopni poskytnout jakýkoli důkaz, že nesmírně komplikovaná schopnost jakou je řeč se vyvinula z jednoduchých zvířecích zvuků. David Premack z Pensylvánské univerzity učinil toto selhání velice jasným, když pravil, *“Lidský jazyk je překážkou evoluční teorie . . .”* 68

Proslulý lingvista Derek Bickerton shrnul příčiny pro tuto “překážku”:

Mohl jazyk vzniknout rovnou z nějakého předlidského rysu? Ne. Podobá se formám zvířecí komunikace? Ne . . . ani lidoop, navzdory intenzivnímu výcviku dosud nezískal zárodek skladby . . . jak vznikla slova, jak vznikla skladba. Ale tyto problémy leží v srdci evoluce jazyka. 69

Všechny jazyky na Zemi jsou složité, a dokonce ani evolucionisté si nedovedou představit, že tato složitost mohla být získána postupně. Podle evolučního biologa Richarda Dawkinse, jsou všechny jazyky—dokonce i kmenové považované za nejprimitivnější—vysoce komplikované:

Mým zřejmým příkladem je jazyk. Nikdo neví, jak to začalo. . . Stejně záhadný je původ sémantiky; slov a jejich významu. . . všechny ty tisíce světových jazyků jsou velmi složité. Jsem předpojatý v myšlence, že to bylo postupné, ale není dost zjevné, že to tak bylo. Někteří lidé si myslí, že to začalo náhle, více méně vynalezeno jedním géniem na konkrétním místě v konkrétním čase. 70

Dva evoluční výzkumníci mozku, W.K. Williams a J. Wakefield z Arizonské státní univerzity, říkají k tomuto tématu:

Navzdory nedostatku důkazu pro přechodná stádia v jazykové evoluci, alternativy jsou ztěžší přijatelné. Pokud se některý druhový rys nevyvinul postupně, pak to vypadá, že existují pouze dva způsoby, jak vysvětlit jeho objevení. Buď byl položen na místo nějakou stále neobjevenou silou, možná skrze božský zásah, nebo to byl výsledek nějaké relativně náhlé změny ve vývoji druhů, snad nějakého druhu spontánní a rozšířené mutace . . . ale nahodilá povaha takové příhodné mutace působí, že toto vysvětlení je podezřelé. Jak bylo poukázáno (Pinker and Bloom, 1990), nepravděpodobnost, že mutace vyústí v systém tak složitý a zjevně tak ideálně se hodící ke svému účelu jako je jazyk je ohromujícím způsobem vysoká. 71

Profesor lingvistiky Noam Chomsky komentuje složitost schopnosti mluvit:

Zatím jsem neřekl nic o tvorbě jazyka. Příčinou pro to je, že lze říct málo zajímavého. Stranou okrajových aspektů to zůstává z velké části tajemstvím. 72

Pro kohokoli, kdo není v pasti evolučních předsudků, je původ schopnosti řeči dokonale jasný. Je to Všemohoucí Bůh, Kdo věnoval tuto schopnost člověku. Bůh vdechl řeč lidským bytostem a způsobil, že mluví, jak je zjeveno ve verši Koránu:

. . . I odvětlí: „Bůh, jenž věci každé promluvit dává, nám slovo udělil a On poprvé vás stvořil a k Němu budete navraceni. (Korán, 41:21)

Stejným způsobem, jako jsou evolucionisté neschopni vysvětlit složitost biologických struktur, které řeč umožňují, nedovedou vysvětlit ani původ vědomí, které dělá jazyk možným. Lidské vědomí a složitost jazyka ukazuje, že člověk byl stvořen svrchovanou Inteligencí, jež patří Všemohoucímu Bohu, našemu Pánu.

PRAVÉ NÁBOŽENSTVÍ EXISTUJE OD POČÁTKU DĚJIN

Jiným omylem těch, kdo propagují klam, že dějiny a společnost se vyvíjejí, je tvrzení, že náboženství – nejvyšší hodnota společnosti—se taky vyvinulo. Toto tvrzení bylo navrženo v 19.století a bylo zaníceně bráněno materialisty a ateisty. Ale neexistují archeologická zjištění k jeho ospravedlnění a zůstává v prostoru spekulace.

Neexistuje ani podpora pro tvrzení, že lidé raných dob praktikovali takzvaná “primitivní” kmenová a polyteistická náboženství a že pravé náboženství—náboženství zjevované celému lidstvu od dob Adama (pokoj s ním) a založené na víře v jednoho Boha—vzniklo teprve nedávno. Někteří evolucionisté se pokoušejí zobrazovat toto tvrzení jako historickou skutečnost, ale v tom se velice pletou. Tak jako Darwinova teorie biologické evoluce je klam, tak i teorie náboženské evoluce, která v ní hledá svou inspiraci.

Jak vznikl omyl "evoluce náboženství"?

Před stoletím a půl, když byl Darwinův *Původ druhů* stále k dispozici v prvním vydání, si myšlenka evoluce získala podporu mezi materialisty a ateisty. Někteří myslitelé té doby uzavřeli, že každá událost lidského života může být vysvětlena evolucí, stanovující, že všechno má počátek v takzvaném základním, primitivním stádiu a pokračuje kupředu ke větší dokonalosti.

Tento omyl byl aplikován v mnoha oblastech. Ve světě ekonomiky například marxismus tvrdil, že takový pokrok je nevyhnutelný a že každý eventuálně přijme komunismus. Zkušenost prokázala, že toto byl pouze sen a marxistická tvrzení neodrážela realitu.

Na poli psychologie Sigmund Freud pravil, že lidské bytosti jsou vysoce vyvinuté druhy, ale psychologicky jsou jejich činy pořád motivovány stejnými pohnutkami jako u jejich takzvaně primitivních předků. Tato hlavní chyba byla vědecky vyvrácena psychologickým výzkumem ukazujícím, že základní předpoklady freudianismu nemají vědecký základ.

Stejným způsobem byly oblasti sociologie, antropologie a historie ovlivněny evoluční teorií, ale znalost získaná z objevů minulého století ukázala, že tento vliv byl kontraproduktivní.

Obdobným znakem všech těchto evolučních teorií je jejich odpor k jakékoli víře v Boha. Toto je filosofická základna za touto chybnou myšlenkou o evoluci náboženství. Podle falešného tvrzení Herberta Spencera, vůdčího navrhovatele tohoto omylu, první lidské bytosti neměly náboženství. První náboženství mělo vzniknout z uctívání mrtvých. Jiní antropologové, kteří podporují klam o náboženské “evoluci” navrhuji odlišná vysvětlení. Někteří tvrdí, že jeho zdrojem je animismus (přisuzování božské povahy přírodě); jiní si myslí, že povstalo z totemismu (klanění se symbolické osobě, skupině nebo předmětu). Další antropolog, E.B. Taylor, se domnívá, že náboženství se vyvíjelo od animismu k manismu (klanění se předkům), polyteismu (víře v četná božstva) a nakonec vyústilo v monoteismus (víru v jednoho Boha).

Tato teorie byla předložena v 19.století ateistickými antropology a od té doby byla udržována naživu, prezentovaná v rozmanitých scénářích. Ale nejde o nic více než podvod. Jak archeologické a historické důkazy ukazují, oproti tomu, co tito vědci navrhovali, od raných dob existovalo monoteistické náboženství, které Bůh lidstvu zjevoval skrze Svoje proroky. Ale zároveň odchýlené, pověřivé víry vždycky koexistovaly s pravým náboženstvím. Právě tak jako dnes někteří lidé věří,

že Bůh je Jedno jediné božstvo a vedou své životy podle náboženství, které zjevil, tak také jsou ti, kdo mylně uctívají modly ze dřeva a kamene, nebo satana, nebo své předky a různé duchy, zvířata, Slunce, Měsíc nebo hvězdy. A mnozí z těchto lidí nejsou zaostalí, naopak žijí ve velice pokročilých podmínkách.

V průběhu dějin vždycky byli takoví, kdo neposlouchali nařízení pravého náboženství zjeveného Bohem a snažili se vyhubit morální hodnoty. Korán nám vypravuje o některých lidech, kteří chtěli zahrnout pověřivé víry a praktiky do pravého náboženství jim zjeveného a skončili s jeho změněním a zničením:

Běda těm, kteří Písmo vlastníma rukama sepisují a potom hovoří: “Toto od Boha pochází!”, aby tak nakoupili za nízkou cenu. Běda jim, za to, co psali ruce jejich! Běda jim za to, co provádějí! (Korán, 2:79)

Toto je proč v průběhu doby někteří z těch, co věřili v existenci a jednotu Boha a poslouchali Jeho příkazy opustili pravé náboženství. Stejným způsobem vznikly odchýlené praktiky a víry. Jinak řečeno v kontrastu s tím, co někteří navrhovali, nikdy nedošlo k procesu náboženské evoluce; avšak pravé náboženství bylo v určitých dobách překrouceno následkem odchýlení, které se jednou vyskytlo.

Překroucení pravého náboženství

Ve 20.století byl podniknut důležitý výzkum původu náboženství, díky němuž se stalo známým, že tvrzení o náboženské evoluci nemá vědeckou hodnotu a že taková tvrzení jsou pouhými imaginárními scénáři. Výzkum světových náboženství vůdčími antropology jako Andrew Lang a Wilhelm Schmidt ukázal, že náboženství se nevyvíjí; naopak, někdy projde překroucením v průběhu času. Výsledky Schmidtova výzkumu byly podrobně zveřejněny v periodiku *Anthropos*.

Výzkum dělaný zvláště v letech 1900-1935 ukázal, že tvrzení o evoluci náboženství je zcela falešné, což přivedlo mnohé antropology k opuštění evolučních myšlenek. Ale navzdory všem těmto vědeckým a historickým skutečnostem, někteří radikální ateisté pokračovali v obraně tohoto neudržitelného scénáře.

Archeologické nálezy z Egypta a Mezopotámie

Planina Mezopotámie, ne příliš vzdálená od civilizace starého Egypta, je známá jako "kolébka civilizací."

Mezi nejdůležitější informace, které se vynořily z archeologického výzkumu v těchto oblastech patří objevy ohledně náboženské víry těchto společností. Nápisů nám vypravují o činnostech nespočtu falešných božstev. Jak byly objeveny další informace a badatelé objevili lepší metody k výkladu dat, začaly se objevovat některé detaily o náboženských vírách těchto civilizací. Jednou z nejzajímavějších věcí je, že přede všemi těmito falešnými božstvy, v něž tito lidé věřili, také věřili v jednoho Boha. Historický důkaz ukazuje, že pravé náboženství vždycky existovalo. Následující stránky prozkoumají mezopotámské, egyptské, indické a evropské civilizace spolu z Aztéky, Inky a Máji, aby dokázaly, že všichni věřili v jednoho Boha a byly navštíveni posly, kteří jim zprostředkovali pravé náboženství. Prvním badatelem, který zjistil, že polyteismus původně

obsahoval monoteismus, byl Stephen Langdon z Oxfordské univerzity. V roce 1931 ohlásil svá zjištění vědeckému světu, pravíce, že byla dost neočekávaná a zcela v rozporu s předchozími evolučními výklady. Langdon vysvětlil svá zjištění takto:

. . . historií nejstarší civilizace člověka je rychlý pokles od monoteismu k extrémnímu polyteismu a rozšíření víře ve zlé duchy. 73

O pět let později Langdon stanovil ve *Skotovi* následující:

Důkaz nesporně ukazuje na původní monoteismus, nápisy a literatura zbylá po nejstarších semitských lidech také značí . . . monoteismus, a **totemistický původ hebrejských a dalších semitských náboženství je nyní zcela zdiskreditován**. 74

Vykopávky v moderním Tell Asmar, na místě sumerského města datujícího se do roku 3000 př.n.l. odkryla zjištění, která naprosto ladí s Langdonovými myšlenkami. Ředitel vykopávek, Henry Frankfort, poskytl tuto oficiální zprávu:

Navíc k jejich více hmotným výsledkům naše vykopávky ustanovily nový fakt, který bude muset nyní student babylonských náboženství vzít v úvahu. Získali jsme, pokud víme tak poprvé, náboženský materiál úplný ve svém společenském nastavení.

Máme souvislou hmotu důkazu, odvozené ve skoro stejném množství z chrámu a z domů obydlených těmi, kdo se v tomto chrámu klaněli. Jsme tak schopni dělat závěry, což by nálezy studované samy o sobě neumožňovaly.

Například jsme objevili, že zdobené na kruhových pečetích, která jsou obvykle spojována s různými bohy, všechna pasují do konstatního obrázku, v němž jediný bůh uctíváný v těchto chrámech tvoří centrální postavu. **Proto to vypadá, že v raném období nebyly jeho různé aspekty považovány za oddělená božstva sumero-akadského panteonu**. 75

Frankfortovy objevy odhalují velice důležitá fakta o tom jak pověřivé, polyteistické systémy vznikly. Teorie evoluce náboženství tvrdí, že polyteismus vznikl, když lidé počali uctívat zlé duchy zastupující přírodní síly. Ale nebylo tomu tak. **V průběhu doby si lidé rozvinuli odlišné porozumění různým atributům jednoho Boha, což eventuálně vedlo k překroucení víry v jednoho Boha**. Rozmanité charakteristiky jednoho Boha se změnily ve víru v bohů několikero.

Dlouho před Langdonem přeložil sumerské destičky badatel jménem Friedrich Delitzsch a učinil obdobné objevy. Zjistil, že četná božstva v babylonském panteonu se vyvinula z rozličných charakteristik Marduka, jak tehdy nazývali jedno božstvo. Výzkum ukázal, že víra v Marduka vyústila v postupné odchýlení od víry v jednoho pravého Boha.

Toto jedno božstvo, Marduk, měl mnoho jmen. Byl nazýván Ninib, neboli "Majitel síly", Nergal neboli "Pán bitvy", Bel neboli "Majitel panství" Nebo neboli "Pán proroka", Sin neboli "Osvětlovatel noci", Šamaš neboli "Pán všeho, co je spravedlivé" a Addu neboli "Bůh deště." V průběhu doby se tyto atributy Marduka od něj nějak oddělily a byly připsány různým božstvům. Stejným způsobem vznikla falešná božstva jako bůh Slunce a bůh Měsíce jako produkty lidské představivosti. Víra v Marduka vedle dalších jmen falešného božstva ukazuje, že tento náboženský systém se ve skutečnosti postupně vyvinul překroucením víry v jednoho Boha.

Stopy takového odchýlení lze vidět i ve starém Egyptě. Badatelé objevili, že staří Egypťané byli především monoteisté, leč později tento systém odbourali a obrátili se k sabeismu, neboli klanění se Slunci. P. Le Page Renouf píše:

Je nepopíratelnou pravdou, že posvátnější části egyptského náboženství nejsou srovnatelně pozdním výsledkem procesu vývoje nebo eliminace hrubších. Posvátnější části jsou ukázkově staré;

a poslední stádium egyptského náboženství, to známé řeckým a latinským spisovatelům, pohanům a křesťanům, bylo to nejhrubší a nejvíce poškozené. 76

Antropolog Sir Flinders Petrie praví, že pověry a polyteistické víry vznikly skrze postupné zkažení víry v jedno božstvo. Dodatečně říká, že tento proces zkažení je možno vidět v současné společnosti tak jako u společností z minulosti:

Ve starobylých náboženstvích a teologiích existují velice rozmanité třídy bohů. Některé rasy jako moderní hinduisté si libují v hojnosti bohů a bůžků, která vlastně roste. Jiní ... se nepokouší uctívat velké bohy ale zabývají se houfem animistických duchů, démonů. . . .

Kdyby byl koncept boha evolucí a takového klanění se duchům museli bychom najít uctívání četných bohů kterak přechází klanění se jednomu Bohu. . . Co ve skutečnosti nacházíme je pravý opak, monoteismus je první fází vystopovatelnou v teologii. . . .

Kdykoli stopujeme polyteismus k jeho raným stádiím, najdeme, že vyústil z kombinace monoteismu. . . . 77

Původy pověřčivého polyteismu v Indii

Dokonce i když indická kultura není tak stará jako kultury středovýchodní, pořád je jednou z nejstarších přežívajících kultur na světě.

V indickém pohanství je počet takzvaných božstev skoro nekonečný. Po dlouhém studiu Andrew Lang určil, že polyteistická náboženství se objevila v Indii jako výsledek procesu podobnému tomu na Středním východě.

Edward McCrady, píšící o indických náboženských vírách, pozoroval, že Rig Věda ukazuje, že v raných dnech byla božstva považována jednoduše za různé manifestace jedné Božské bytosti. 78 V hymnech Rig Vědy můžeme vysledovat stopy destrukce monoteistické myšlenky jediného Boha. Další badatel v této oblasti, Max Müller, souhlasí, že nejprve zde byla víra v jednoho Boha:

Existuje monoteismus, jenž předchází polyteismu Vědy; a dokonce i v invokacích nespočtu božstev proráží mlhou modloslužebnické frazeologie vzpomínka na Boha jednoho a nekonečného jako modrá obloha, která je skryta plujícími mraky. 79

Z toto je znovu zřejmé, že se neodehrála žádná evoluce náboženství, ale že lidé přidali falešné prvky k pravému náboženství nebo zanedbali určité příkazy a zákazy—což vyústilo v odchýlení náboženské víry.

Kontaminace náboženství v evropské historii

Můžeme vidět stopy podobné kontaminace ve vírách historických evropských společností. Ve své knize *Náboženství Řecka v prehistorických dobách*, Axel W. Persson, badatel v pohanství starého Řecka, píše:

. . . později vyvinuly velký počet více či méně významných postav, s nimiž se setkáváme v řeckých mýtech. Dle mého názoru násobná rozmanitost závisí do velice značné míry na různých vyvolávacích jménech původně jednoho a toho samého božstva. 80

Stejně stopy pozměnění lze vidět v Itálii. Archeoložka jménem Irene Rosenzweig po probádání Iguvinských desek, jejichž stáří sahá do etruských dob, uzavřela, že "*božstva jsou rozlišena přídavnými jmény, což na oplátku vedlo ke vzniku nezávislých božských sil.*" 81

Zkrátka všechen antropologický a archeologický důkaz z minulého století značí, že v průběhu dějin společnosti nejprve věřily v jednoho Boha, ale pozměnily tuto víru postupem času. Nejprve

lidé věřili v jednoho Boha, Který vytvořil všechno z ničeho, Který všechno vidí a zná všechny věci a Který je Pánem všech světů. Ale časem byly tituly Pána mylně považovány za oddělená božstva a lidé začali tato falešná božstva uctívat. Pravé náboženství je uctívání jednoho a jediného Boha. Polyteistická náboženství se vyvinula ze zamoření pravého náboženství, jež náš Pán zjevoval lidstvu od dob Adama (pokoj s ním).

Pravé náboženství zjevené Bohem

Když se podíváme na kulturní a náboženské hodnoty společností v rozmanitých oblastech světa, shledáme, že mají mnoho společného. Tyto společnosti nemohly sdílet jakoukoli kulturní výměnu, leč věří v bytosti jakými jsou andělé, satan a démoni, které nežijí v též dimenzích jako lidské bytosti. Věřící v posmrtný život, v lidské tvory vytvořené z hlíny; a jejich uctívání má mnoho společných prvků. Například o arše Noemově hovoří sumerské záznamy, welšské náboženství, čínské nápisy a starobylé litevské náboženství.

Toto je pouze jeden důkaz, že jediný, všemocný božstvo – to jest Bůh, Pán světů—zjevil náboženskou morálku. Napříč světem byly kultury učeny náboženství, které přišlo z jediného svrchovaného místa, zjevující existenci božstva nemajícího sobě rovného. Náš Pán sám Sebe zjevil v každém období dějin prostřednictvím těch služebníků, které vyvolil a povýšil; a jejich prostřednictvím zjevil náboženství, jaké pro lidské bytosti vybral. V Koránu, posledním zjevení Všemohoucího Boha, oznámil, že **"každý lid má vůdce svého."** (Korán, 13:7). V jiných verších, které poslal, je zjeveno, že vysílá posla ke všem lidem, aby je varoval:

Žádné město jsme nezahubili, aniž jsme mu varovatele dali jako připomenutí, a věru jsme žádnou křivdu nespáchali. (Korán, 26:208-209)

Tito požehnaní poslové vždy učili společnosti, že by měly věřit v Boha jako jediný božstvo, sloužit pouze Jemu, a že by měli konat dobro a vyhýbat se zlu. Lidské bytosti dosáhnou spasení skrze poslušnost těchto poslů, vyvolených a požehnaných v Božích očích, a posvátných knih, které za sebou zanechaly jako odkaz. Poslední prorok vyslaný naším Pánem jako milosrdenství světům byl Prorok Muhammad (pokoj a Boží požehnání s ním); a Korán, poslední Božská kniha, která je pod věčnou ochranou Všemohoucího Boha, je nejpravdivějším vedením pro lidstvo.

ZÁVĚR

Realita věčnosti by se neměla ignorovat

Historická a archeologická zjištění, jež jsme prověřili v této knize, ukazují, že darwinistická tvrzení o evoluci historie a společnosti jsou nesmysl bez vědecké hodnoty. Jediným důvodem proč jsou podporována je starost o zánik materialismu. Jak víme, materialisté se dopustili chyby odmítnutím reality stvoření; s vírou, že hmota je absolutní entita, která vždy existovala a vždy existovat bude. Jinými slovy, povýšili hmotu na božstvo. (Bůh je nad to dozajista povznesen) Dnes však věda dosáhla bodu potvrzení, že vesmír vznikl z ničeho (to jest, byl vytvořen), což vyvrátilo všechny teorie a filosofie podporující materialismus a materialistické názory.

Jenže i když jsou materialistická hlediska v rozporu s vědeckými důkazy, nemohou za žádnou cenu připustit, že hmota není absolutní, nýbrž stvořená. Kdyby mohli na okamžik odstoupit od svých dogmatických předpokladů, byli by schopni vidět holou pravdu a osvobodit se od kouzla materialismu, které na ně bylo vrženo. Aby toho dosáhli, stačilo by dát na jednu stranu obvyklé názory, zbavit se své ideologické bigotrie a udržet si otevřenou mysl.

Jednou z prvních věcí, jež musí zvážit, je pravá povaha konceptu času, neboť materialisté si myslí, že čas, tak jako hmota, je absolutní. Tento klam brání mnohým spatřit pravdu. Moderní věda prokázala, že čas se odvozuje od hmoty a tak jako ona byl vytvořen z ničeho. To jest, čas má počátek. V minulém století vyšlo také najevo, že čas je relativní koncept; to jest druh proměnlivého vnímání a nikoli cosi stabilního a neměnného, jak se materialisté po staletí domnívali.

Pravá povaha konceptu času

To co zveme "čas" je ve skutečnosti metoda při níž srovnáváme jednu chvíli s jinou. Kupříkladu, když osoba zaťuká na nějakou věc, uslyší určitý zvuk. Pokud klepne na stejnou věc znovu, uslyší další zvuk. V domnění, že mezi oběma zvuky existuje mezera, nazve tuto mezeru "časem." Jenže když druhý zvuk slyší, ten první není ničím více než představou v jeho mysli, pouhým kouskem informace v jeho paměti. Osoba formuluje své povědomí o čase srovnáváním "přítomné" chvíle s tou, kterou chová v paměti. Kdyby neprovedl takové srovnání, vůbec by nemohl mít dojem času.

Renomovaný fyzik Julian Barbour definuje čas tímto způsobem:

Čas není ničím více než měřením změny postavení objektů. Kyvadlo se zhoupne, ručičky hodin se posunou. 82

Stručně, čas je výsledkem porovnání dat uložených v mozku. Kdyby neměl člověk paměť, jeho mozek by nemohl provádět takové převody a proto by si nikdy nevytvořil pojem o čase. Jeden se určuje jako stár třicet let pouze proto, že nahromadil informaci, jež pasuje k těmto třiceti letům. Kdyby jeho paměť neexistovala, nemohl by myslet na takové předcházející období a zakoušel by pouze jediný "okamžik", v němž by žil.

Náš koncept "minulosti" je pouze informace v našich pamětech

Kvůli podnětům, které přijímáme, si myslíme, že žijeme v oddělených sekcích času zvaných minulost, současnost a budoucnost. Leč jediným důvodem, proč máme představu o "minulosti" (jak vysvětleno dříve) je to, že rozmanité události byly umístěny do našich vzpomínek. Například si vzpomínáme na událost zápisu do základní školy a proto to považujeme za událost z minulosti. Jenže budoucí věci v našich pamětech nejsou. Proto pohlížíme na tyto věci nám dosud neznámé jako na události, které zažijeme v budoucnosti. Jenže právě tak jako byla minulost zažívána z našeho pohledu, je tomu i s budoucností. Jen proto, že tyto události nebyly uloženy do naší paměti, je nemůžeme znát.

Kdyby Bůh vložil budoucí události do naší paměti, pak by byla budoucnost pro nás minulostí. Například třicetiletý člověk si vzpomíná na třicet let vzpomínek a událostí a z tohoto důvodu si myslí, že má třicetiletou minulost. Kdyby byly události mezi třiceti a sedmdesáti uloženy do paměti této osoby, pak pro třicetiletého jedince by bylo jeho třicet let i jeho "budoucnost" mezi třiceti a sedmdesáti lety pro něj minulostí. V takové situaci by jeho minulost i budoucnost byly přítomny v jeho paměti a obě by pro něj byly živoucí zkušeností.

Jelikož Bůh nás přiměl pohlížet na události v pevně daných sadách, jako kdybychom se posunovali od minulosti do budoucnosti, neinformoval nás o naší budoucnosti ani nám nevložil tuto informaci do naší paměti. Budoucnost není v našich vzpomínkách, ale veškeré lidské minulosti a budoucnosti jsou v Jeho věčné paměti. Je to jako pozorovat lidský život jako by byl již vyobrazen a ukončen ve filmu. Někdo, kdo nemůže film přetočit, sleduje jeho život jak se obrazy posunují jeden za druhým. Mýlí se v přesvědčení, že obrazy, které dosud neviděl, tvoří budoucnost.

Světová historie je také relativní koncept

Všechna tato fakta se vztahují také na historický a společenský život. Myslíme na společnosti a světovou historii jako omezenou uvnitř konceptů času a prostoru. Dělíme dějiny na období a pohlížíme na ně v pojmech našeho relativního konceptu.

Spoléháme na svých pět smyslů, abychom přežili. Vnímáme pouze to, co nám naše smysly dovolí a nemůžeme nikdy uspět ve vystoupení za hranice našich smyslů. Čas a prostor, v nichž žijeme, jsou vnímány obdobně. Když náš mozek neumí zaznamenat bytost pomocí našich pěti smyslů, jednoduše řekneme, že bytost "zmizela". Podle toho události, obrazy a pocity uchované v našich vzpomínkách pro nás pořád existují—to jest, jsou živé, zatímco ty zapomenuté již nadále neexistují. Jinak řečeno, bytosti a události, jež nejsou v naší paměti jsou pro nás pryč. Jsou "mrtvé" a neexistující.

Jenže toto platí pouze pro lidské bytosti, poněvadž jen lidské bytosti mají omezenou paměť. Paměť Boha, na druhou stranu, je všemu nadřazená. Je bez hranic a věčná, leč jeden bod si zaslouží zmínku: Pojem "paměť Boha" je zde užít pouze za účelem objasnění. Rozhodně není možné jakékoli srovnání nebo podobnost načrtnutá mezi pamětí Boha a pamětí člověka. Bůh je dozajista Ten, Kdo stvořil všechno z ničeho a Který zná všechno do posledního detailu.

Jelikož paměť Boha je nekonečná, nic, co v ní existuje, se nikdy neztratí. Jinými slovy, žádná bytost Bohem stvořená, nezanikne. Žádná květina nevybledne, žádná voda se nedopije, žádné období neskončí a žádné jídlo není zcela sněženo. Ve své první podobě jako oblak prachu je vesmír v Božím zraku; každá chvíle dějin je v Jeho zraku tak jak se odehrály. Kameny Stonehenge jsou

dávány na místo, egyptské pyramidy jsou budovány, Sumeřané zkoumají hvězdy, Neandrtálci se protloukají životem, malby v jeskyni Lascaux jsou malovány, lidé žijí v Catal Huyuk a zuří 2.světová válka. Stejným způsobem společnosti, které budou žít za tisíce let nyní existují v Božím zraku, tak jak budují své civilizace a uspořádávají svoje životy.

Věčnost začala pro bytost nebo událost v čase, kdy byla vytvořena. Například když je stvořena květina je ve skutečnosti předurčena nezmizet. To, že zanikne, nebude nadále součástí vnímání člověka a bude vymazána z jeho paměti neznamená vlastně, že je zmařena nebo zemřela. Její stav v Božím zraku, to je na čem záleží. Navíc všechny stavy této entity od jejího stvoření skrze všechny okamžiky života, existují v paměti Boha.

Poctivá úvaha

Všechny tyto znalosti mají nejvyšší důležitost pro lidský život. A toto rozhodně není žádný druh filosofie nebo myšlenkové školy, ale výsledek **vědeckých závěrů, které nelze popřít**. Nejpravděpodobněji většina čtenářů uvažuje o těchto faktech o věčnosti a pravé povaze času poprvé v životě.

Avšak důležitou věc je třeba mít na paměti: Bůh v Koránu zjevuje, že **"pouze ti, kdo se upřímně obracejí k Bohu"** (Korán, 50: 8) dávají pozor. Jinými slovy, jen ti, kdo pravdivě hledají Boží vedení a usilují o ocenění Jeho nekonečné moci a Jeho velikosti budou dbát na tato vysvětlení a plně porozumí těmto skutečnostem.

Jedinec může být ovlivněn materialismem celý svůj život. Kvůli tomuto vlivu nemusí mít příležitost přemýšlet o těchto faktech s otevřenou myslí. Ale to neznamená, že musí žít nadále v omylu. Kdokoli vidí pravdu již nesmí setrvávat v omylu, ale naslouchat a poslechnout morální hlas svého svědomí. Korán praví, že každý jedinec se musí vyvarovat stát se osobou, jež ve svém vědomí vidí pravdu, ale otočí se k ní zády:

A odmítli je, přestože duše jejich přesvědčeny byly o pravdivosti jejich, z nespravedlnosti a pýchy. A pohled, jaký byl konec těch, kdož šířili pohoršení. (Korán, 27:14)

Ti, kdo vidí pravdu a uznávají ji, bude-li si to Bůh přát, dosáhnou spasení v tomto světě a na věčnosti:

Ti, kdož pravdu přinášejí a ji potvrzují - hle, to jsou bohabojní! (Korán, 39:33)

KLAM EVOLUCE

Darwinismus, jinak teorie evoluce, byl prosazen se záměrem popřít fakt stvoření, ale ve skutečnosti se jedná o nepravdivý, nevědecký nesmysl. Tato teorie, jež tvrdí, že život se vyvinul náhodou z neživé hmoty, byla vyvrácena vědeckým důkazem jasného "návrhu" vesmíru a živých věcí. Takto věda potvrdila fakt, že Bůh stvořil vesmír a živé věci v něm.

Propaganda dnes prováděná za účelem udržet teorii evoluce naživu je založena čistě na překrucování vědeckých faktů, předpojaté interpretaci a lžích a falších přestrojených za vědu.

Jenže tato propaganda nemůže zakrýt pravdu. Fakt, že teorie evoluce je největším klamem v historii vědy, byl vyslovován dalšími a dalšími světovými vědci v uplynulých 20-30 letech.

Výzkum provedený v 80.letech konkrétně dokázal, že tvrzení darwinismu nemá žádný podklad, což je věc prohlášená množstvím vědců. Konkrétně ve Spojených státech mnoho vědců z různých oblastí biologie, biochemie a paleontologie uznalo neplatnost darwinismu a vzalo v úvahu stvoření, jako původ života.

My jsme prozkoumali zhroucení evoluční teorie a důkazy stvoření z vědeckého hlediska velmi detailně v mnoha našich pracích, a stále v tom pokračujeme. Kladouce důraz na tento předmět, bude ku prospěchu jej zde shrnout.

Vědecký kolaps darwinismu

Ačkoli tato doktrína sahá až do starého Řecka, teorie evoluce se velmi rozvinula v 19.století. Nejdůležitější rozvinutí, které ji vyneslo na vrchol vědy bylo učiněno Charlesem Darwinem v Původu druhů, publikovaném v roce 1859. V této knize popřel, že Bůh stvořil jednotlivé druhy na zemi zvlášť, jelikož tvrdil, že všechny mají jednoho předka a postupně se rozvinuly drobnými změnami v průběhu doby. Darwinova teorie nebyla založena na žádném konkrétním vědeckém zjištění. Jak i on přiznal, byl to pouhý "předpoklad". Navíc, jak se Darwin svěřil v dlouhé kapitole své knihy "Potíže teorie", teorie neobstála mnohé kritické otázky.

Darwin vložil svou naději do nových vědeckých objevů, od nichž očekával, že vyřeší tyto těžkosti. Avšak oproti jeho očekáváním, vědecká zjištění jen rozšířila rozměry těchto problémů. Porážka darwinismu tváří v tvář vědě může být zhodnocena pod třemi základními tématy:

- 1) Teorie nevysvětluje, jak vznikl život na zemi.
 - 2) Žádná vědecká zjištění neukázala, že "evoluční mechanismus" navržený teorií má nějakou evoluční moc.
 - 3) Fosilní nálezy dokazují přesný opak toho, co teorie naznačuje.
- V této sekci prozkoumáme všechny tři body v povšechném shrnutí:

První nepřekonatelný krok:

Původ života

Teorie předpokládá, že všechny živé druhy se vyvinuly z jediné živé buňky, která se objevila na Zemi před 3.8 miliardami let. Jak jedna buňka může generovat miliony složitých živých druhů a, kdyby se někdy evoluce odehrála, jaktože nejsou pozorovány stopy ve fosilních nálezech, to jsou otázky, na které teorie neumí odpovědět. Avšak nejprve se musíme zeptat, kde se ta první buňka vzala?

Jelikož teorie evoluce popírá stvoření a jakýkoli druh nadpřirozeného zásahu, tvrdí, že první buňka vznikla náhodou podle zákonů přírody, bez jakéhokoli plánu, návrhu nebo uspořádání. Podle této teorie musela neživá hmota vyprodukovat živou buňku jako výsledek série náhod. Takové tvrzení je však neslučitelné s nejvíce nenapadnutelnými pravidly biologie.

"Život pochází ze života"

Ve své knize Darwin nikdy neodkazuje na původ života. Primitivní chápání tehdejší vědy se spokojilo s předpokladem, že živočichové mají jednoduchou stavbu. Od středověku byla spontánní generace, tvrdící, že neživé materiály se spojí, aby vytvořily živé organismy, hojně akceptována. Běžně se věřilo, že hmyz má původ ve zbytcích potravin a myši v obilí. Zajímavé pokusy byly provedeny, aby dokázaly tuto teorii. Nějaké obilí bylo položeno na špinavý kus plátna a věřilo se, že se v něm brzy objeví myši.

Podobně vývoj larev v rozkládajícím se mase měl být důkazem spontánní generace. Leč později bylo pochopeno, že červi se v mase neobjevují spontánně, ale byly zde naklady mouchami ve formě larev, neviditelnými pouhým okem. V době, kdy Darwin napsal Původ druhů, domněnka, že bakterie může vzniknout z neživé hmoty, byla ve světě vědy hojně přijímána.

Jenže pět let po zveřejnění Darwinovy knihy, Louis Pasteur oznámil své výsledky dlouhých studií a experimentů, jež vyvrátily spontánní generaci, základní kámen Darwinovy teorie. Ve své triumfální lekci na Sorboně v roce 1864, Pasteur pravil: "Nikdy se doktrína spontánní generace nevzpamatuje ze smrtelného zásahu tímto jednoduchým pokusem." 1

Po dlouhou dobu obhájci evoluční teorie odolávali těmto zjištěním. Avšak jak rozvoj vědy odhalil složitou stavbu buňky živých tvorů, myšlenka, že život může vzniknout náhodou čelila ještě většímu náporu.

Bezvýsledné snahy 20.století

Prvním evolucionistou, který se kdy chopil tématu původu života byl v 20.století proslulý ruský biolog Alexander Oparin. S různými tezemi rozvinutými ve 30.letech se snažil dokázat, že živá buňka může vzniknout náhodou. Tyto studie však byly odsouzeny k selhání a Oparin musel učinit následující doznání:

Naneštěstí však je problém původu buňky nejzáhadnějším bodem celé studie o evoluci organismů.²

Evolucionističtí přívrženci Oparina se pokoušeli provádět pokusy k vyřešení problému. Nejznámější experiment byl proveden americkým chemikem Stanley Millerem v roce 1953. Kombinováním plynů, o nichž předpokládal, že existovaly v prvotních zemské atmosféře v experimentálním nastavení a dodáváním energie směsi, Miller syntetizoval několik organických molekul (amino kyselin) přítomných ve struktuře bílkovin. Pouze pár let uplynulo, než bylo odhaleno, že tento pokus, který byl představován jako významný krok ve jméně evoluce, byl neplatný, jelikož atmosféra použitá při pokusu byla naprosto odlišná od skutečných podmínek na Zemi.³

Po dlouhém tichu Miller přiznal, že atmosférický prostředník, kterého použil byl nerealistický.⁴

Všechny snahy evolucionistů ve 20.století k vysvětlení původu života selhaly. Geochemik Jeffrey Bada, z Institutu San Diego Scripps akceptuje tento fakt v článku zveřejněném v časopise Earth (Země) v roce 1998:

Dnes jak opouštíme 20.století stále čelíme největšími nevyřešenému problému, do něhož jsme ve 20.století zabředli: kde se vzal život na Zemi?⁵

Složitá stavba života

Primární příčinou, proč evoluční teorie skončila v takové hrozné slepé uličce ohledně původu života je, že dokonce ty živé organismy považované za nejjednodušší, mají neuvěřitelně složitou stavbu. Buňka živého organismu je složitější, než všechny naše technologické výrobky. Dnes dokonce i v těch nejlépe vybavených laboratořích není možné vytvořit živou buňku spojením organických chemikálií.

Podmínky požadované pro vznik živé buňky jsou příliš ohromné množstvím, než aby mohly být vysvětleny náhodou. Pravděpodobnost bílkovin, stavebních jednotek buňky, syntetizovaných náhodou je 1 ku 10 na 950 pro průměrnou bílkovinu vytvořenou z 500 amino kyselin. V matematice je pravděpodobnost menší než 1 ku 10 na 50 považována za nemožnou v praktickém smyslu.

Molekula DNA nacházející se v jádru buňky, která skladuje genetickou informaci, je neskutečnou databankou. Kdyby informace zakódované v DNA byly zapsány, vytvořily by obrovskou knihovnu skládající se z 900 svazků encyklopedií z nich každá má 500 stran.

Zde se vynořuje zajímavé dilema: DNA se může replikovat pouze s pomocí zvláštních proteinů (enzymů). Jenže syntéza těchto enzymů může být uskutečněna pouze informací zakódovanou v DNA. Jelikož na sobě navzájem závisí musí existovat najednou pro replikaci. To přivádí scénář, že život vznikl sám od sebe k mrtvému bodu. Profesor Leslie Orgel, renomovaný evolucionista z univerzity San Diego, Kalifornie, přiznal tuto skutečnost v září 1994 ve vydání Vědeckého amerického časopisu:

Je extrémně nepravděpodobné, že proteiny a nukleové kyseliny, z nichž oboje mají velice složitou strukturu, vznikly spontánně na stejném místě ve stejném čase. Jenže taktéž vypadá nemožné mít jedno bez druhého. A tak na první pohled by člověk mohl uzavřít, že život nemohl nikdy vzniknout náhodou chemickými prostředky.⁶

Nepochybně, pokud je nemožné, aby život vznikl z přirozených příčin, potom musí být akceptováno, že život byl "vytvořen" nadpřirozeným způsobem. Tento fakt explicitně anuluje evoluční teorii, jejímž hlavním smyslem je popřít stvoření.

Imaginární evoluční mechanismus

Druhým významným bodem, který neguje Darwinovu teorii, je, že oba koncepty navržené teorií jako "evoluční mechanismy", jak bylo zjištěno, nemají ve skutečnosti žádnou evoluční moc.

Darwin založil svůj evoluční předpoklad cele na mechanismu "přírodního výběru". Důležitost, kterou kladl na tento mechanismus byla evidentní v názvu jeho knihy: Původ druhů skrze prostředky přírodního výběru...

Přírodní výběr znamená, že ty živé organismy, které jsou silnější a lépe uzpůsobené přírodním podmínkám jejich přirozeného prostředí přežijí zápas o život. Například ve stádu jelenů, na které zaúčí šelmy, přežijí ti nejrychlejší. Proto se bude jelení stádo skládat se silných a rychlých jedinců. Avšak toto nepochybně nezpůsobí, aby se jeleni vyvinuli a transformovali v jiné živočišné druhy,

kupříkladu koně. Proto mechanismus přírodního výběru nemá žádnou evoluční moc. Darwin si byl tohto faktu také vědom, proto uvedl ve své knize Původ druhů, že "Přírodní výběr nic nezmůže, dokud se u jedinců neobjeví náhodné prospěšné individuální variace a rozdíly."⁷

Lamarckův vliv

Takže, jak se tyto "prospěšné variace" objeví? Darwin se snažil zodpovědět tuto otázku z pohledu primitivního chápání vědy své doby. Podle francouzského biologa Chevaliera de Lamarck (1744-1829), který žil před Darwinem, živí tvorové předávají rysy, které získali v průběhu života příští generaci. Trval na tom, že tyto rysy, akumulované z generace na generaci, způsobují, že vznikají nové druhy. Například tvrdil, že žirafy se vyvinuly z antilop. Jak usilovaly dosáhnout na listy na vysokých stromech, jejich krky se postupně z generace na generaci natahovaly.

Darwin také uvádí podobné příklady. V knize Původ druhů kupříkladu praví, že někteří medvědi hledající potravu ve vodě se postupně transformovali na velryby.⁸

Avšak zákony dědičnosti, které objevil Gregor Mendel (1822-84) a byly ověřeny genetikou, která rozkvetla ve 20.století nakonec zdemolovaly legendu o získaných rysech předávaných potomkům. Tak přírodní výběr přišel o výhodu coby evoluční mechanismus.

Neodarwinismus a mutace

Za účelem nalézt řešení darwinisté vyvinuli "moderní teorii syntézy" neboli jak je to obecně známo, neodarwinismus, na konci 30.let. Neodarwinismus dodal mutace, což jsou porušením formované geny v živých tvorech kvůli vnějším faktorům jako radiace nebo replikační chyby, jako "způsob výhodných mutací" navíc k přirozené mutaci.

Dnešním modelem evoluce ve světě je neodarwinismus. Teorie tvrdí, že miliony živých tvorů formování množstvím složitých orgánů (uši, oči, plíce, křídla) prošly mutacemi, to jest genetickými poruchami. Jenže existuje přímý vědecký fakt, jenž totálně podkopává tuto teorii: Mutace nezpůsobují, že se živí tvorové vyvíjejí; naopak jsou vždy škodlivé.

Důvod k tomu je velice prostý: DNA má velice složitou strukturu a náhodné vlivy ji mohou pouze poškodit. Americký genetik B. G. Ranganathan to vysvětluje následovně:

Nejprve, skutečné mutace jsou v přírodě velmi řídké. Za druhé, většina mutací je škodlivých, jelikož jsou to náhodné, spíše než pravidelné změny v genech; jakákoli náhodná změna ve vysoce organizovaném systému bude spíše k horšímu než k lepšímu. Kupříkladu, když zemětřesení otřese pravidelnou strukturou jakou je budova, v kostře budovy se vyskytnou náhodné změny, které se vší pravděpodobností nebudou zdokonalením.⁹

Není překvapivé, že žádný případ mutace, který by byl k použití, to jest u něhož by bylo známo, že rozvinul genetický kód, nebyl dosud pozorován. Bylo dokázáno, že mutace jsou škodlivé. Rozumí se, že mutace, která je představována jako "evoluční mechanismus" je ve skutečnosti genetický úkaz, který poškozuje živé tvory, a ponechává je bezmocnými. (Nejznámějším efektem mutace u lidských bytostí je rakovina.) Ovšemže destruktivní mechanismus nemůže být "evolučním mechanismem". Přirozený výběr na druhou stranu "nezmůže nic sám o sobě", jak přiznal i Darwin. Tento fakt ukazuje, že v přírodě žádný evoluční mechanismus neexistuje. A pokud neexistuje evoluční mechanismus, tak potom se tento imaginární proces zvaný evoluce nemohl nikdy odehrát.

Fosilní nálezy:

Žádné známky přechodných forem

Nejjasnějším důkazem, že scénář navržený teorií evoluce se nikdy neodehrál, poskytují fosilní nálezy.

Podle této teorie se všechny živé druhy vyvinuly z předchůdce. Dříve existující druhy se časem proměnily na něco jiného a tak vznikly všechny dnešní druhy. Tento proces trval miliony let. Kdyby toto byl ten případ, četné přechodné druhy by musely existovat a žít během dlouhých transformačních period. Například by v minulosti musely žít druhy půl ryba/půl plaz mající plazi znaky dodatečně k rybím. Nebo by musely existovat plazi/ptáci mající ptačí znaky dodatečně k plazím. Jelikož toto je přechodné stádium, tak by to musely být neschopní, defektní, zmrzačení tvorové. Evolucionisté nazývají tato imaginární stvoření "přechodnými formami".

Kdyby taková zvířata kdy žila, musely by existovat miliony a dokonce miliardy různých variací a množství. Co je významější, zbytky těchto podivných stvoření by měly být obsaženy ve fosilních nálezech. V Původu druhů Darwin vysvětluje:

Pokud je má teorie pravdivá, množství přechodných variant, spojených co nejbližší s druhy stejné skupiny muselo existovat pospolu... Následně, důkaz jejich předchozí existence lze nalézt pouze mezi zkamenělými zbytky.¹⁰

Darwinovy naděje rozdrceny

Avšak ačkoli evolucionisté vynaložili usilovné snahy k nalezení zkamenělin po celém světě od poloviny 19.století dodnes, žádné přechodné formy nebyly odhaleny. Všechny zkameněliny oproti očekávání evolucionistů ukazují, že život se objevil na Zemi náhle plně vytvořen. Jeden slavný britský paleontolog Derek V. Ager, přiznává tento fakt, přestože je evolucionistou:

Vyplývá z toho, že prozkoumáme-li fosilní záznam detailně, ať na úrovni řádů nebo druhů, nacházíme – zas a znova – nikoli postupnou evoluci, ale náhlou explozi jedné skupiny na účet druhé.¹¹

To znamená, že ve fosilním záznamu se všechny živé druhy naráz rozšiřují plně formované, bez jakýchkoli přechodných forem mezi nimi. Toto je pravým opakem Darwinových předpokladů. Také je to velice silný důkaz, že živé věci jsou stvořeny. Jediným vysvětlením náhlé expanze plně vyvinutého druhu bez evolučního předka je, že byl vytvořen. Tuto skutečnost uznává i velmi proslulý evoluční biolog Douglas Futuyma:

Stvoření a evoluce, tím jsou vyčerpány všechny možné původy živých druhů. Organismy se buď objevily na zemi plně vyvinuté či nikoli. Pokud ne, musely se vyvinout z dříve existujících druhů nějakým procesem modifikace. Pokud se objevily najednou v plně vyvinutém stádiu, pak musely být vytvořeny nějakou všemocnou inteligencí.⁽¹²⁾

Fosilie ukazují, že se druhy na Zemi objevily plně vyvinuté v dokonalém stavu a najednou. To znamená, že "původ druhů" na rozdíl od Darwinových předpokladů netkví v evoluci, ale ve stvoření.

Pohádka o lidské evoluci

Předmětem nejvíce probíraným obhájcí teorie evoluce je subjekt původu člověka. Darwinisté tvrdí, že moderní člověk se vyvinul z opici podobnému stvoření. Během údajného evolučního procesu, jenž údajně začal před 4-5 miliony let, měly existovat jakési přechodné formy mezi

moderním člověkem a jeho předchůdci. Podle zcela imaginárního scénáře byly vytvořeny základní kategorie:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolucionisté nazývají první předchůdce jako Australopithecus, což znamená "jihoafrický lidoop". Tyto druhy nejsou ničím více, než dávnými druhy lidoopa, který později vyhynul. Rozsáhlý výzkum různých druhů Australopithecus dvěma slavnými světovými anatomy z Anglie a USA, jmenovitě Lordem Solly Zuckermanem a profesorem Charlesem Oxnardem, ukazuje, že tito lidoopové patřili k obyčejným druhům lidoopů, které později vyhynuly a vůbec se nepodobají lidem.¹³

Evolucionisté klasifikují ostatní stádia jako "homo", což znamená "člověk". Podle jejich tvrzení tvorové v homo sérii jsou lépe vyvinutí než Australopithecus. Evolucionisté navrhli fiktivní schéma aranžování různých fosilií do náležitého pořádku. Toto schéma je imaginární, protože nebylo nikdy dokázáno, že existují evoluční vztahy mezi těmito rozličnými třídami.

Ernst Mayr, jeden z nejvýznamějších evolucionistů 20. století tvrdí ve své knize Jedna dlouhá hádka, že "konkrétní historické hádanky jako je původ druhů nebo Homo sapiens, jsou extrémně obtížné a mohou vyústit v konečné a uklidňující vysvětlení."¹⁴

Načrtnutím řetězce Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, evolucionisté naznačují, že každý následující druh je potomkem předchozího. Avšak nedávná zjištění paleoantropologů odhalila, že Australopithecus, Homo habilis, a Homo erectus žili v různých částech světa současně.¹⁵

Navíc určité segmenty této lidské klasifikace jako Homo erectus žily až do nedávných moderních dob. Homo sapiens neandertalensis (neandrtálec) a Homo sapiens sapiens (moderní člověk) spolu žili v jedné oblasti.¹⁶

Tato situace zjevně značí neplatnost tvrzením že jsou si navzájem předkem a potomkem. Stephen Jay Gould vysvětluje tento mrtvý bod evoluční teorie, ačkoli byl sám vedoucím obhájcem evoluce ve 20. století:

Co se stalo s naším žebříčkem, když máme tři koexistující rody hominidů (A. afrikanus, robustní australopithecines, a H. habilis), žádný jasně odvozen od druhého? Navíc žádný z těch tří neprojevuje jakékoli evoluční trendy během svého pobytu na zemi.¹⁷

Stručně řečeno, scénář lidské evoluce, který je prosazován různými kresbami poloopice, opičího muže, objevujících se v médiích a učebnicích, což je, upřímně, prostředkem propagandy, je pouhou pohádkou bez vědeckého základu.

Lord Solly Zuckerman, jeden z nejslavnějších a nejuznávanějších vědců ve Velké Británii, který prováděl výzkum tohoto subjektu po léta a studoval zkameněliny Australopithecus po 15 let, nakonec uzavřel, navzdory tomu, že je sám evolucionistou, že ve skutečnosti neexistuje rodinný strom větící se od opicím podobných stvoření k člověku.

Zuckerman také vytvořil zajímavé "spektrum vědy" sahající od toho, co je považováno za vědecké k tomu, co je považováno za nevědecké. Podle Zuckermanova spektra nejvíce vědecké – to jest závisící na konkrétních údajích – jsou oblasti jako chemie a fyzika. Po nich jdou obory biologie a pak společenské vědy. Na vzdáleném konci spektra, což je oblast považovaná za nejméně

vědeckou jsou "mimosmyslové vnímání", koncepty jako telepatie a šestý smysl – a nakonec "lidská evoluce". Zuckerman objasňuje své zdůvodnění:

Pohybujeme se od hlášení se k objektivní pravdě do těchto oblastí předpokládané biologické vědy, jako jsou mimosmyslové vnímání a interpretace lidské fosilní historie, kde je pro věřícího [evolucionistu] všechno možné – a kde vášnivý věřící [v evoluci] je někdy schopen uvěřit několika navzájem si odporujícím věcem současně.¹⁸

Povídáčka o lidské evoluci se vyvíjela v pouhé předpojaté interpretace některých zkamenělin lidmi, kteří slepě lnou k této teorii.

Darwinův vzorec!

Vedle technických důkazů, jimiž jsme se dosud zabývaly, pojďme nyní pro jednu prozkoumat jakým druhem pověry je evoluce příkladem tak prostým, že by jej pochopilo dítě: Teorie evoluce tvrdí, že život vznikl náhodou. Podle tohoto tvrzení neživé a nevědomé atomy se spojily, aby vytvořily buňku, která jaksí vytvořila další živé věci včetně člověka. Uvažujme o tom. Spojíme-li prvky, které jsou stavebními jednotkami, jako je uhlík, fosfor, dusík a draslík vznikne pouze hmota. Je jedno, jakými procesy projde, kupa atomů nemůže vytvořit jediného živého tvora. Chcete-li, podnikneme "experiment" a prozkoumáme, co opravdu evolucionisté tvrdí, aniž by to nahlas nazvali "Darwinovou formulí":

Dovolme evolucionistům, ať do barelů vloží všechny materiály přítomné v živých organismech jako fosfor, dusík, kyslík, uhlík, železo, hořčík. Dovolme jim dokonce vložit jakýkoli materiál, který v normálních podmínkách neexistuje, pokud ho považují za nezbytný. Dovolme jim, ať přidají tolik aminokyselin a proteinů – z nichž každý má pravděpodobnost vzniku 10 ku 950 – kolik budou chtít. Dovolme jim směs vystavit takovému teplu a vlhku, jak budou chtít. Dovolme jim ji míchat jakýmkoli technologicky vyvinutým přístrojem. Dovolme jim postavit ty nejproslulejší vědce vedle barelů a ať odborníci čekají miliardy nebo i biliony let. Dovolme jim, ať uměle vytvoří jakékoli podmínky nezbytné k vytvoření člověka. Nehledě na to, co podniknou, nebudou schopni vytvořit člověka, řekněme profesora, který zkoumá stavbu vlastních buněk pod elektronovým mikroskopem. Nebudou schopni vyprodukovat žirafy, lvi, včely, kanárky, koně, delfíny, růže, orchidee, lilie, karafiáty, banány, pomeranče, jablka, datle, rajčata, melouny, dýně, fíky, olivy, grepy, broskve, hrášek, bažanty, pestrobarevné motýly ani miliony dalších druhů. Vskutku, nedostanou z nich jedinou buňku.

Stručně řečeno, nevědomé atomy nemohou vytvořit spojením živou buňku. Nemohou znovu rozhodnout a rozdělit buňku na dvě, nemohou znovu rozhodnout a vytvořit profesora, který nejprve vynalezne elektronový mikroskop a pak si pod ním prozkoumá vlastní buněčnou strukturu. Hmota je nevědomá, neživotná hromada, a vstupuje do života svrchovaným Božím stvořením.

Teorie evoluce, tvrdící opak je naprostým klamem, odporujícím zdravému rozumu. Přemýšlet chvíli o tvrzeních evolucionistů odhaluje tuto realitu, tak jako výše uvedený příklad.

Technologie v oku a v uchu

Jiným subjektem, jenž zůstává nezodpovězen evoluční teorií je úžasná kvalita vnímání okem a uchem.

Než přejdeme k subjektu oka, zodpovězme stručně jak vidíme. Světelné paprsky přicházející od určitého objektu dopadají opačně na oční sítnici. Zde jsou převedeny do elektrických signálů

buňkami a putují do nepatrného bodu vzadu v mozku, který je centrem vidění. Tyto elektrické signály jsou zde po sérii procesů vnímány jako obraz. S tímto technickým vysvětlením zauvažujeme.

Mozek je izolován od světla. To znamená, že uvnitř je naprostá tma. Tak centra vidění nikdy nedosáhne světlo a může být nejtemnějším místem jaké si dovedete představit. Přesto pozorujete osvětlený, jasný svět v této temnotě.

Obraz vytvořený okem je tak ostrý a rozlišený, že ani technologie 20.století jej nebyla schopna dosáhnout. Pohlédněte na knihu, jež čtete, ruce jimiž ji držíte a potom zvedněte hlavu a rozhlédněte se kolem sebe. Můžete někde vidět tak dokonale ostrý obraz? Ani ta nejmodernější televizní obrazovka vyrobená nejlepším výrobcem na světě neposkytuje tak dokonalý obraz. Toto je 3D, barevný, dokonale ostrý obraz. Po více než 100 let se tisíce inženýrů snažily dosáhnout takové ostrosti. Obrovské tovární haly byly postaveny, mnoho výzkumu provedeno, mnoho plánů a návrhů vytvořeno. Znovu se podívejte na televizní obrazovku a na knihu, kterou držíte. Uvidíte, že existuje v rozlišení a ostrosti velký rozdíl. Navíc televizní obrazovka poskytuje pouze 2D obraz, kdežto vaše oči mají trojrozměrnou perspektivu s hloubkou. Po mnoho let se tisíce inženýrů snažily vytvořit trojrozměrnou obrazovku dosahující rozlišení oka. Ano, obdrželi trojrozměrný televizní systém, na který se musíte dívat speciálními brýlemi; navíc jde pouze o umělou trojrozměrnost. Pozadí je rozmazané a popředí vypadá jako z papíru. Nikdy nebude možné vytvořit vizi kvalitou rovnou oku. Jak v kameře, tak v televizi dochází ke ztrátě kvality.

Evolucionisté tvrdí, že mechanismus produkující tento ostrý a rozlišený obraz vznikl náhodou. Ted', kdyby vám někdo řekl, že televize ve vašem pokoji je výsledkem náhody, že všechny atomy se náhodou spojily a vytvořily tento přístroj, co vytváří obraz, co byste si pomysleli? Jak mohou atomy dokázat co nedokáže tisíc lidí? Pokud přístroj produkující obrazy mnohem primitivnější než oko nemůže vzniknout náhodou, tak potom je zjevné, že ani oko, ani obrazy, které produkuje nemohly vzniknout náhodou.

Stejná situace nastává s uchem. Vnější ucho sbírá zvuky boltcem a vede je do středního ucha, střední ucho předává zvukové vibrace jejich zesilováním a vnitřní ucho je předává mozku přeložením do elektrických signálů. Stejně jako u oka, akt slyšení se finalizuje v centru slyšení v mozku. Mozek je izolován od zvuku stejně, jako je izolován od světla. Jedno jaký hluk je venku, v mozku je naprosté ticho. Nicméně ty nejostřejší zvuky jsou vnímány v mozku. Ve vašem zcela tichém mozku nasloucháte symfoniím a slyšíte hluk přeplněného místa. Avšak kdybychom měřili hladinu hluku v mozku, bylo by tam naprosté ticho.

Tak jako v případě zobrazování desetiletí snah bylo vynaloženo k vytvoření a reprodukování zvuku věrného originálu. Výsledkem jsou zvukové přehrávače, hi-fi systémy a systémy zachycování zvuku. Navzdory vši technologii a tisícům inženýrů, kteří na tom pracovali, nebyl získán zvuk mající stejnou ostrost a jasnost jako zvuk vnímaný uchem. Pomyslete na nejvyšší hi-fi systémy vyrobené největší společností v hudebním průmyslu. Dokonce je-li zvuk zaznamenávám těmito přístroji je ho část ztracena; a když si pustíte hi-fi systém, pokaždé uslyšíte syčivý zvuk, než hudba začne. Avšak zvuky produkované technologií lidského těla jsou extrémně čisté a ostré. Lidské ucho nikdy nevnímá zvuk doprovázený syčením nebo s poruchami jako to dělá hi-fi; naopak poskytuje zvuk přesný a jasný. Tak tomu je od stvoření člověka.

Zatím nebyl vytvořen snímací nebo nahrávací aparát, který by byl tak citlivý a úspěšný v zachycování dat jako je oko a ucho. Avšak co se týče slyšení a vidění, skrývá se za tím mnohem vzdálenější pravda.

Komu vědomí, které slyší a vidí patří?

Kdo sleduje svůdný svět v mozku, naslouchá symfoniím a cvrlikání ptáčků a čichá k různým?

Podněty přicházející z očí, uší a nosu osoby cestují do mozku jako elektrochemické nervové impulsy. V knihách biologie, fyziologie a biochemie naleznete mnoho podrobností o tom, jak se obraz vytváří v mozku. Avšak nikdy se nesetkáte s tím nejpodstatnějším faktem: Kdo vnímá tyto elektrochemické nervové impulsy jako obrazy, zvuky, vůně a hmatové vjemy v mozku? Zde je vědomí, které toto všechno vnímá bez pocitu, že potřebuje oko, ucho a nos. Komu toto vědomí patří? Jistě nenáleží nervům, tukové vrstvě a neuronům tvořícím mozek. Kvůli tomu darwinističtí materialisté, jenž věří, že všechno je tvořeno hmotou, nemohou zodpovědět tyto otázky.

Jelikož toto vědomí je duch stvořený Bohem, které nepotřebuje ani oko, aby vidělo obraz, ani ucho, aby slyšelo zvuk. Ani nepotřebuje mozek, aby uvažovalo.

Každý, kdo čte tato explicitní a vědecká fakta by měl uvažovat o Všemohoucím Bohu, obávat se Její a hledat u Něj útočiště, neboť On zmáčkne celý vesmír do černočerného prostoru o několika kubických centimetrech v trojrozměrné, barevné, stinné a zářivé podobě.

Víra materialistů

Informace, jež jsme dosud předložili, ukázaly, že evoluční teorie není kompatibilní s vědeckými zjištěními. Tvzení teorie ohledně původu života je rozporuplné s vědou, evoluční mechanismus, který nabízí nemá žádnou evoluční moc a zkameněliny demonstrují, že požadované přechodné formy nikdy neexistovaly. Z toho plyne, že evoluční teorie by měla být odsunuta stranou jako nevědecká myšlenka. Tak jako mnoho nápadů jako byl model vesmíru se Zemí v jeho středu bylo vyřazeno z agendy vědy v průběhu historie.

Jenže evoluční teorie se dál drží v agendě vědy. Někteří lidé se dokonce snaží prezentovat jakoukoli její kritiku jako "útok na vědu". Proč?

Příčinou je, že tato teorie je nepostradatelnou dogmatickou vírou určitých kruhů. Tyto kruhy jsou slepě oddané materialistické filosofii a přijímají darwinismus, protože jde o jediné materialistické vysvětlení, které může být předloženo k objasnění fungování přírody.

Co je dost zajímavé, že čas od času se přiznávají k této skutečnosti. Dobře známý genetik a proslulý evolucionista, Richard C. Lewontin z Harvardské univerzity přiznává, že je na prvním a nejdůležitějším místě materialistou a pak teprve vědcem:

Nejde o to, že vědní metody a instituce nás nějak nutí přijímat materiální vysvětlení fenomenálního světa, ale naopak, my jsme nuceni naší původní oddaností materiálním příčinám vytvářet přístroje ke zkoumání a sadu konceptů, která produkují materiální vysvětlení bez ohledu na to jak neintuitivní, jak matoucí k nezasvěceným. Navíc, materialismus je absolutní, takže nemůžeme dovolit, aby se do dveří dostala Boží noha.¹⁹

Toto jsou jasně vyslovená prohlášení, že darwinismus je dogma držené naživu pouze kvůli přichylnosti k materialismu. Toto dogma tvrdí, že neexistuje nehmotných tvorů. Proto argumentuje, že neživá, nevědomá hmota stvořila život. Trvá na tom, že miliony rozličných živých druhů (např., ptáci, ryby, žirafy, tygři, hmyz, stromy, květiny, velryby a lidé) vznikly jako výsledek interakcí mezi hmotou jakou jsou lijáky, blesky a neživá hmota. Toto je poučka odporující zdravému rozumu i vědě. Jenže darwinisté to budou i nadále obhajovat jen proto, "aby se do dveří nedostala Boží noha".

Kdokoli se nedívá na původ živých druhů skrz prizma materialismu uvidí zjevnou pravdu: Všechna živá stvoření jsou dílem Stvořitele, který je Všemohoucí, Moudrý a Vševědoucí. Tento

Stvořitel je Bůh, který stvořil vesmír z ničeho, naplánoval jej v nejdokonalejší podobě a navrhl všechny živé tvory.

Evoluční teorie: Nejmocnější kouzlo na světě

Kdokoli zproštěn předsudků a vlivů konkrétní ideologie, kdo používá pouze svůj rozum a logiku, jasně porozumí, že víra v teorii evoluce, jež připomíná pověry společnosti bez znalosti vědy nebo civilizace, je dost nemožná. Jak vysvětleno výše, ti kdo věří v evoluční teorii si myslí, že atomy a molekuly vhozené do velké kádě mohou vytvořit myšlení, rozumné profesory a univerzitní studenty; takové vědce jako byli Einstein a Galileo; takové umělce jako byli Humphrey Bogart, Frank Sinatra a Luciano Pavarotti; a rovněž antilopy, citroníky a karafiáty.

Navíc, jelikož vědci a profesori věří v tento nesmysl a jiní vzdělaní lidé, je dost omluvitelné mluvit o této teorii jako o "nejmocnějším kouzlu v historii". Nikdy dříve žádná jiná víra nebo myšlenka nezavedla lidi tak daleko od moci rozumu, odmítající jim dovolit myslet inteligentně a logicky a skrývající před nimi pravdu, jako kdyby byli oslepení. Toto je horší a neuvěřitelná slepota i ve srovnání s Egypťany uctívajícími boha slunce Ra a s uctíváním totemů v Africe a model kmeny Abraháma, idolů, které vyrobili vlastníma rukama, nebo s lidmi Mojžíše uctívajícími zlaté tele.

Ve skutečnosti Bůh poukázal na tento nedostatek rozumu v Koránu. V mnoha verších zjevuje, že myslí mnoha lidí budou uzavřeny a oni nebudou schopni rozpoznat pravdu. Některé z těchto veršů jsou následující:

Však věru je lhostejno pro nevěřící, zda napomínáš je, či nikoliv-stejně neuvěří! Bůh srdce jejich i sluch zapečetil a přes oči jejich clonu položil a pro ně je určen trest hrozný. (2:6-7)

... mají srdce, jimiž nic nechápou, a mají oči, jimiž nic nevidí, a mají uši, jimiž nic neslyší. Podobají se dobytku, ba jsou ještě zbloudilejší - a to jsou ti, kdož jsou lhostejní! (7:179)

A i kdybychom jim bránu nebeskou otevřeli a oni stoupali by k ní, přece by říkali: „Zraky naše byly opity nebo spíše jsme lidé očarování!“ (15:14-15)

Slova nemohou vyjádřit jak udivující je, že toto kouzlo drží tak rozsáhlou komunitu v poddanství, odvádí lidi od pravdy a nezlomí se po 150 let. Je pochopitelné, že jeden nebo několik lidí může věřit v nemožné scénáře a tvrzení plná hlouposti a nelogičnosti. Potom "magie" je jediným možným vysvětlením, proč lidé z celého světa věří, že nevědomé atomy se náhle rozhodly spojit a vytvořit vesmír fungující v dohonalé organizaci, s disciplínou, rozumem a vědomím; planetu Zemi dokonale se hodící se všemi svými vlastnostmi pro život; a živé věci plné bezpočtu složitých systémů.

Vpravdě Korán vypravuje incident mezi Mojžíšem a faraonem, aby ukázal, že lidé podporující ateistické filosofie skutečně ovlivňují ostatní magií. Když bylo faraonovi řečeno o pravém náboženství, přikázal Mojžíšovi, aby se utkal s jeho kouzelníky. Nejprve jim nakázal předvést své schopnosti. Verše praví:

Odpověď: „Házejte vy!“ A když hodili, očarovali zraky lidí a naplnili je hrůzou a předvedli kouzlo mocné. (7:116)

Jak vidno, faraonovi kouzelníci byli schopni oklamat každého, vyjma Mojžíše a těch, kdo v něj věřili. Jenže jeho důkaz zlomil jejich kouzlo, neboli "pohltil všechno, co oni padělali", jak to vyjadřuje verš:

A vnukli jsme Mojžíšovi: „Hod’ svou hůl!“ a hle, ona pohltila vše, co oni vykouzlili. A vyjevila se pravda a ukázalo se nicotným vše, co oni dělali. (7:117-118)

Jak vidno, když lidé zjistili, že byli okouzleni, pochopili, že vše co viděli byla pouhá iluze; faraonovi kouzelníci ztratili důvěryhodnost. V současnosti, pokud ti, co jsou pod vlivem podobného kouzla, věří v jeho směšná tvrzení pod jejich specifickým převlekem a tráví životy jejich obhajobou, opustí tyto pověry, budou také poníženi, když pravda vyjde najevo a kouzlo bude zlomeno. Ve skutečnosti renomovaný britský spisovatel a filosof Malcolm Muggeridge, jenž byl ateistou bránícím evoluci po nějakých 60 let, ale následně si uvědomil pravdu, odhaluje postavení v němž se evoluční teorie ocitne v blízké budoucnosti slovy:

Sám jsem přesvědčen, že evoluční teorie, obzvláště rozsah v jakém byla aplikována, bude největším žertem v dějinách v knihách budoucnosti. Potomci budou žasnout, že taková nekvalitní a pochybná hypotéza mohla být přijata s tak neuvěřitelnou důvěřivostí, jak se to stalo.(20)

Tato budoucnost není vzdálená. Naopak, velmi brzy lidé poznají, že "náhoda" není božstvo a budou se ohlížet na evoluční teorii jako na nejhorší klam a nejohrožnější kouzlo na světě. Toto kouzlo již začíná být rychle zvedáno z ramen lidí po celém světě. Mnozí lidé čelem k pravdě se s úžasem podivují, jak na to mohli někdy skočit.

**“Sláva Tobě” řekli, “my máme vědení jen o tom,
čemus nás Ty naučil, neboť Tys jediný vševědoucí, moudrý!”
(Korán 2: 32)**

POZNÁMKY

1. Richard Leakey, Původ lidstva (Science Masters Series), New York: BasicBooks, 1994, str. 12.
2. L.S.B. Leakey, Adamovi předkové: Evoluce člověka a jeho kultury, New York a Evanston: Harper & Row, Publishers, 4.vydání, 1960, str. 9-10.
3. Abram Kardiner, vyňato "Posmrtné eseje od Branislava Malinowského," Scientific American, červen 1918, str. 58.
4. Melville Herskovits, Člověk a jeho práce, New York: Knopf, 1950, str. 467.
5. Tamtéž., str. 476.
6. Edward Augustus Freeman, "Rasa a jazyk," Eseje, English and American, s úvodními poznámkami a ilustracemi, New York: P. F. Collier & Son, [1910] Harvard classics; č. XXVIII.
7. Ahmad Thomson, Dělení historie, Londýn: Ta-Ha Publishers Ltd., 1997, str. 4.
8. Zach Zorich, "Pečoval Homo erectus o své prarodiče?," Discover, sv. 27, č. 01, leden 2006, str. 67.
9. Roger Lewin, Původ moderních lidí, New York: W. H. Freeman and Company, 1993, str. 116.
10. Claire Imber, "Opíčí muž: Původ sofistické," BBC News, 22.února 2000, online na <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/650095.stm>
11. Lewin, Původ moderních lidí, str. 148-149.
12. Tamtéž., str. 149.
13. Dr. David Whitehouse, "Nejstarší prehistorické umění odhaleno," BBC News, 10.ledna 2002, online na <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/1753326.stm>
14. Jean Clottes, "Jeskyně Chauvet: Francouzské kouzelné umění doby ledové," National Geographic, srpen 2001, str. 156.
15. Dr. David Whitehouse, "Hvězdná mapa z doby ledové, Odhaleno," BBC News, 9.srpna 2000, online na <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/871930.stm>
16. <http://www.goldenageproject.org.uk/108catalhuyuk.html>
17. Fenomén, 15.září 1997, str. 45.
18. Robin Dennell, "Nejstarší oštěpy na světě," Nature, sv. 385, 27.února 1997, str. 767.
19. Tamtéž.
20. Tamtéž., str. 768.
21. Hartmut Thieme, "Lovecké oštěpy z nejstaršího paleolitu z Německa," Nature, sv. 385, 27.února 1997, str. 807.
22. Tas Devrinde Yasam ("Život v době kamenné"), dokumentární film Terra X, TRT.
23. Bilim ve Teknik (časopis "Věda a technologie"), září 2000.
24. Philip Cohen, "Rozetřít se," New Scientist, vydání 2286, 14.dubna 2001, str. 19.
25. Glynn Isaac, Barbara Isaac, Archeologie lidského původu, Cambridge: Cambridge University Press, 1989, str. 71; C.B.M. McBurney, The Haua Fteah (Cyrenaica), Cambridge: Cambridge University Press, 1967, str. 90.
26. Vadim N. Stpanchuk, "Prolom II, Jeskynní místo středního paleolitu na Východním Krymu s neuzitečnými zbytky kostí," Pokračování prehistorické společnosti 59, 1993, str. 17-37, str. 33-34.

27. Paul Mellars, Odkaz neandrtálce, Princeton: University Press, 1996, str. 17; Vadim N. Stpanchuk, "Prolom II, Jeskynní místo středního paleolitu na Východním Krymu s neužitečnými zbytky kostí," Pokračování prehistorické společnosti 59, 1993, str. 17-37, str. 17.
28. "Neandrtálci žili harmonicky," Vědecká novinová služba AAAS, 3.dubna 1997.
29. Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen," Focus, sv. 39, 1996, str. 178.
30. Elaine Morgan, Jizvy evoluce, New York: Oxford University Press, 1994, str. 5.
31. Chi, duben 2005, str. 46.
32. Michael Baigent, Starobylé stopy: Záhady starobylé a rané historie, Anglie: Penguin Books, 1999, str. 10-11.
33. David Brewster, "Dotazy a prohlášení ohledně hřebíku nalezeného zapuštěného v bloku pískovce získaném v lomu Kingoodie (MyInfield) v Severní Británii," Roční zpráva britské asociace pro pokrok vědy, 1844, str. 51.
34. Baigent, Starobylé stopy, str. 14.
35. John Baines, Jaromír Malek, Eski Mısır Medeniyeti, Istanbul: İletişim Yayınları, 1986, úvod.
36. William Howells, Dostávání sem: Příběh lidské evoluce, Washington, D.C.: Compass Press, 1993, str. 229.
37. www.kuranikerim.com/telmalili/hud.htm
38. Rudyard Kipling, Sloní dítě, z Jen takové příběhy, 1902; <http://www.boop.org/jan/justso/elephant.htm>
39. Stephen Jay Gould, "," ve Björn Kurtén, Tanec tygra: Román z doby ledové, New York: Random House, 1980, str. xvii-xviii.
40. Stephen Jay Gould, "Návrat slibných příser," v Pandin palec: Více úvah o přírodní historii, [1980], London: Penguin, 1990, přetištěno, str. 158.
41. Simone Waisbard, ve Největší světové záhady (2. vydání), Reader's Digest, 1978, str. 138.
42. Graham Hancock, Santha Faiia, Zrcadlo nebes: Pátrání po ztracené civilizaci, New York: Three Rivers Press, 1998, str. 304.
43. Moustafa Gadalla, Historický klam: Nevyřčený příběh starého Egypta, Bastet Publishing, Erie, Pa., USA, 1996, str. 295, 296.
44. Rozhovor s doktorem Zahi Hawassem, Ředitelem pyramid, <http://www.pbs.org/wgbh/nova/pyramid/excavation/hawass.html>
45. Gadalla, Historický klam, str. 296
46. http://www.amonline.net.au/teachers_resources/background/ancient_egypt04.htm
47. Afet İnan, Eski Mısır Tarihi ve Medeniyet (Starobylá egyptská historie a civilizace), Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1956, str. 318.
48. Tamtéž., str. 87.
49. Tamtéž., str. 201.
50. James Henry Breasted, Staré časy aneb historie raného světa, 1916, str. 64.
51. Moustafa Gadalla, Egyptská harmonie: Vizuální hudba, NC: Tehuti výzkumná nadace, 2000, str. 64.
52. <http://www.waterhistory.org/histories/cairo/>
53. Gadalla, Historický klam, str. 115
54. Tamtéž., str. 116.
55. Tamtéž.

56. Oči sfingy, NY: Berkley Publishing Group, 1996, str. 118-119.
57. 2 Nova Productions, Kdo postavil pyramidu, www.pbs.org
58. Frank Dörnenburg, "Electrická světla v Egyptě?", http://www.world-mysteries.com/sar_lights_fd1.htm
59. William R. Corliss, Starobylý člověk: Průvodce matoucími artefakty, Maryland: The Sourcebook Project, 1978, str. 443.
60. <http://www.unsolved-mysteries.net/english/earchiv/e8archivobj005.htm>
61. Henry Gee, Hledání hlubokého času: Za fosilní záznam k nové historii života, The Free Press, A Division of Simon & Schuster, Inc., 1999, str. 5
62. Phillip E. Johnson, Příčina rovnováhy: Případ proti naturalismu ve vědě, Právo a výchova, Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1995, str. 62.
63. Temel Britannica, sv. 16, Ana Yayincılık, Istanbul: červen 1993, str. 203.
64. Georges Contenau, Každodenní život v Babylonu a Asýrii, London: Edward Arnold Publishers, 1964.
65. Samuel Noah Kramer, Historie počátku Sumerů: Třicet devět poprvé v zaznamenané historii, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1981.
66. Dr. David Whitehouse, "Nejstarší teleskop na světě?", BBC News, 1. července 1999, <http://news.bbc.co.uk/1/low/sci/tech/380186.stm>
67. Majský kalendář, <http://webexhibits.org/calendars/calendar-mayan.html>
68. David Premack, "'Gavagai!' nebo Budoucí historie kontroverze zvířecí řeči," Cognition, 19, 1985, str. 281-282.
69. Derek Bickerton, "Základní kámen Babylonu," New Scientist, vydání 2102, 4. října 1997, str. 42.
70. Richard Dawkins, Rozplétání duhy, Boston: Houghton-Mifflin Co., 1998, str. 294.
71. Wendy K. Wilkins a Jennie Wakefield, "Evoluce mozku a neurolingvistické předpoklady," Behaviorální a mozkové vědy 18 (1): 161-226.
72. Noam Chomsky, Síly a vyhlídky: Úvahy o lidské povaze a sociálním řádu, London: Pluto Press, 1996, str. 16.
73. Stephen H. Langdon, Semitská mytologie, Mytologie všech ras, sv. V, Archaeol. Instit. Amer., 1931, str. xviii.
74. Stephen H. Langdon, Skot, 18. listopadu 1936.
75. H. Frankfort, Třetí předběžná zpráva o vykopávkách v Tell Asmar (Eshnunna): citované P. J. Wiseman v Nové objevy v Babylonii o Genesis, London: Marshall, Morgan and Scott, 1936, str. 24.
76. P. Le Page Renouf, *Hibbertovy lekce, 1879: Lekce o původu a růstu náboženství jak ilustrováno náboženstvím Starého Egypta, předneseno v květnu a červnu, 1879*, London: Williams and Norgate, 1880, str. 91.
77. Sir Flinders Petrie, Náboženství Starého Egypta, London: Constable, 1908, str. 3, 4.
78. Edward McCrady, "Genesis a pohanské kosmogonie," Transactions of the Victoria Institute, sv. 72, 1940, str. 55.
79. Max Müller, Historie sanskritské literatury: citováno Samuelem Zwemerem, str. 87.
80. Axel W. Persson, Náboženství Řecka prehistorických dob, University of California Press, 1942, str. 124.
81. Recenze Irene Rosenzweigové o rituálech a kultech předřímského Iguvia od George M. A. Hanfmann, American Journal of Archaeology, sv. 43, č. 1, leden-březen 1939, str. 170, 171.

82. Tim Folger, "Odsud na věčnost," Discover, sv. 21 č.12, prosinec 2000.
83. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molekulární evoluce a původ života* (Molecular Evolution and The Origin of Life), W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, str. 4.
84. Alexander I. Oparin, *Původ života* (Origin of Life), Dover Publications, New York, 1936, 1953 (přetisk), p. 196.
85. *Nové důkazy k evoluci v rané atmosféře a život* ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life"), Bulletin Americké meteorologické společnosti, kap. 63, listopad 1982, 1328-1330.
86. Stanley Miller, *Molekulární evoluce života* (Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules), 1986, str. 7.
87. Jeffrey Bada, Země (Earth), únor 1998, str. 40.
88. Leslie E. Orgel, *Původ života na Zemi* ("The Origin of Life on Earth"), Scientific American, kap. 271, říjen 1994, str. 78.
89. Charles Darwin, *Původ druhů prostředky přírodního výběru* (The Origin of Species by Means of Natural Selection), The Modern Library, New York, str. 127.
90. Charles Darwin, *Původ druhů*: Faksimile prvního vydání, Harvard University Press, 1964, str. 184.
91. B. G. Ranganathan, *Původy?* (Origins?), Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988, str.7.
92. Darwin, *Původ druhů*: Faksimile prvního vydání, str. 179.
93. Derek A. Ager, *Přírozenost fosilního záznamu* ("The Nature of the Fossil Record,") British Geological Association, kap. 87, 1976, str. 133.
94. Douglas J. Futuyma, *Věda před soudem* (Science on Trial), Pantheon Books, New York, 1983, str. 197.
95. Solly Zuckerman, *Za věží ze slonoviny* (Beyond The Ivory Tower), Toplinger Publications, New York, 1970, str. 75-14; Charles E. Oxnard, Místo australopitheka v lidské evoluci :základy pro pochybnosti ("The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt,") Nature, kap. 258, str. 389.
96. *Může být s vědou zkoncováno přesvědčením vědců, že našli konečné odpovědi nebo odporem společnosti platit účty?* ("Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?") Scientific American, prosinec 1992, str. 20.
97. Alan Walker, *Věda* (Science), kap. 207, 7.března 1980, str. 1103; A. J. Kelso, *Fyzická antropologie* (Physical Anthropology), 1.vydání, J. B. Lipincott Co., New York, 1970, str. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, kap. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, str. 272.
98. Jeffrey Kluger, *Nakonec ne tak dlouho vyhynulý: Primitivní Homo erektus mohl přežít tak dlouho, aby žil v jedné době s moderními lidmi* ("Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans"), Time, 23.prosince 1996.
99. S. J. Gould, *Přírodní historie* (Natural History), kap. 85, 1976, str. 30.
100. Zuckerman, *Za věží ze slonoviny*, str. 19.
101. Richard Lewontin, *Svět hnáný démony* ("The Demon-Haunted World,") The New York Review of Books, 9.ledna 1997, str. 28.
102. Malcolm Muggeridge, *Konec křesťanství*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, str.43.

Za účelem vysvětlit předpokládaný evoluční proces—který, jak tvrdí se rozšířil z jednobuněčných organismů, a pak od lidoopů k člověku—darwinisté zvládli přepsat historii lidstva. Za tímto účelem vynalezli takové imaginární éry jako “doba jeskynního muže” a “doba kamenná” aby popsali životní styl takzvaných “primitivních lidí.” Jenže obrázky a dioramata poloopičích, pololidských tvorů sedících v jeskyni, oděných kožešinami a postrádajících schopnost hovořit, to všechno je fikce. Primitivní člověk nikdy neexistoval a nikdy nebyla doba kamenná. Není to ničím více, než klamnými výmysly vyprodukovanými evolucionisty s pomocí jedné sekce médií. Lidské bytosti byly vždy lidské ode dne, kdy vznikly, a honosily se zcela pozvednutou kulturou od toho dne do dnešního.

Tato kniha odhaluje, proč je celý koncept “doby kamenné” mylný a demonstruje fakt stvoření s podporou nejnovějších vědeckých objevů. Lidstvo nepřišlo na svět skrze evoluci, ale bezvadným stvořením Boha, Všemohoucího a Vševědoucího.

O autorovi

Nyní píšící pod pseudonymem Harun Yahya, narodil se v Ankaře v roce 1956. Studoval umění v Istanbulu na univerzitě Mimar Sinan a filosofii na Istanbulské univerzitě. Od osmdesátých let publikoval mnoho knih s politickou, vědeckou a náboženskou tematikou. Vysoce ceněné po celém světě, tyto práce byly nástrojem znovunalezení Boha a zlepšení poznání své víry mnoha lidí. Kniha Haruna Yahyi oslovují všechny typy čtenářů, bez ohledu na jejich věk, rasu nebo národnost pro své zaměření na jeden předmět: rozšířit čtenářovu perspektivu povzbuzením ho nebo ji k přemýšlení o kritických tématech, jako je existence Boha a Jeho jednota, a život podle hodnot Jím předepsaných.